Έτος ΙΓ'

Τεύχος 286ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἡ Ὑπηρεσία Ἀμέσου Δράσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, παρελαύνουσα κατὰ τὸν μεγαλειώδη ἑορτασμὸν ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΓ΄. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1965 | ΤΕΥΧΟΣ 286ον

ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

4. Καὶ ἔρχεται νῦν ἡ ἀποστολὴ τοῦ δικαστοῦ ἀνηλίκων καὶ τῆς συνεργαζομένης μετ' αὐτοῦ κοινωνίας ἐπὶ σκοπῷ ἀποκαταστάσεως τῆς ἠθικῆς ὑγείας τῶν ἐγκληματησάντων παιδίων. Καὶ περιβάλλει οὗτος μετ' ἀνυποκρίτου στοργῆς τὰ ἐξολισθήσαντα λόγῳ ἀστοργίας τῶν οἰκείων των καὶ τῆς κοινωνίας παιδία. Καὶ τὰ περιβάλλει διὰ τῆς προστασίας του.

Ἡ προσέγγισις αὕτη, ἡ ψυχικὴ τοῦ δικαστοῦ ἀνηλίκων μετὰ τῶν παιδίων, εἶναι ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα ἔργα τοῦ δικαστοῦ τούτου. Εἶναι μία λεπτὴ καὶ συγκινητικὴ συνάντησις δύο ψυχῶν, ἡ ὁποία ἀναβιβάζει τὸ ἔργον τοῦ δικαστοῦ ἀνηλίκων εἰς ὕψιστον λειτούργημα.

Ἀναμένομεν ἀπὸ τὴν συνάντησιν αὐτὴν τῶν δύο ψυχῶν νὰ κερδηθῇ ἡ ἠθικὴ εὐτυχία τῆς παιδικῆς ψυχῆς. Συνάντησις, ἡ ὁποία ἔχει ὡς βάθρον τὴν ἀγάπην· καὶ ἔχει δραματικὸν μεγαλεῖον. Δι' αὐτῆς θὰ ἀναδυθῇ ἀπὸ τὴν ἠθικὴν νόσον τῆς ψυχῆς ὁ νέος ἄνθρωπος, ἀνανεωμένος μὲ νέας ἠθικὰς δυνάμεις καὶ νέον προσανατολισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγγυᾶται ὑπὲρ αὐτοῦ ἠθικὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ζωήν.

Καὶ κατὰ τὴν συνάντησιν αὐτὴν τῶν δύο ψυχῶν θὰ ὁμιλήσῃ ὡς ἑξῆς ἡ ψυχὴ τοῦ δικαστοῦ πρὸς τὴν παιδικήν :

«Παιδιά μου, μὴ πικραίνεσθε ! Ἐὰν εὑρίσκωνται μερικοὶ ἄνθρωποι μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν ἀνάγωγοι, ἀνοικτίρμονες, ἀγροῖκοι, δὲν πρέπει νὰ νομίσητε ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ κοινωνία τῶν συνανθρώπων ἐν τῷ συνόλῳ της. Ἡ ὑγιὴς κοινωνία, τὸ ἐκλεκτὸν μέρος τῆς κοινωνίας εἶναι μαζί σας.

»Καὶ ὁ Χριστὸς Σᾶς ἀγαπᾷ. Μ' αὐτούς, ποὺ περιφρονοῦσαν, ἔκαμε ὁ Χριστός μας τὴν πιὸ γλυκειὰ συντροφιά. Γιὰ Σᾶς σταυρώθηκε ἕνας Θεός. Γίνετε τίμια καὶ ἠθικά. Μὴ παρασύρεσθε, ἀπὸ αὐτά, ποὺ βλέπετε ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἀναγώγους. Κρατᾶτε καλὰ τὸν ἑαυτό Σας, μακρυὰ ἀπὸ τὸ μῖσος καὶ τὸ μόλυσμα τοῦ κακοῦ !» Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ προσπαθήσῃ ὁ δικαστὴς ἀνηλίκων νὰ κτίσῃ μίαν νέαν προσωπικότητα ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς ἰσορροπημένην, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ψυχικὴν ἁρμονίαν καὶ μίαν εἰλικρινῆ ἐσωτερικὴν ζωήν, ἄρα καὶ ἱκανότητα νὰ νικᾷ τὰς δυσκολίας τῆς ζωῆς.

5. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, θεωροῦμεν, γενικῶς εἰπεῖν, ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν οἱουδήποτε ἔργου ἠθικῆς ἀναμορφώσεως τοῦ ἐγκληματήσαντος ἀνηλίκου, τὴν συναίσθησιν εἰλικρινοῦς ἀγάπης ἔναντι αὐτοῦ ἐκ μέρους παντὸς τεταγμέ-

νου ὀργάνου δικαστοῦ ἀνηλίκων ἢ ἑτέρου. Ἀποκρούομεν μετὰ δυνάμεως τὴν συμμετοχὴν προσώπων, μὴ ἐμφορουμένων ὑπὸ πλούτου συναισθημάτων κοινωνικῆς φιλαλληλίας, ἀδόλου χριστιανικῆς ἀγάπης ὑπὲρ τῶν συνανθρώπων, καὶ εἰδικώτερον καὶ ἀγνῆς στοργῆς πρὸς τὰ παιδία.

Κατὰ τὸν κορυφαῖον τῶν ἀνθρωπιστῶν Desiderius Erasmus (ὅρα σχετικῶς «Δημ. Γ. Μωραΐτου. Ἱστορία τῆς Παιδαγωγικῆς. Ἀθῆναι. 1953» σ. 79) (1467 - 1536) «ὡς τὰ δῶρα συνήθως δὲν εἶναι ποτὲ εὐπρόσδεκτα, παρὰ ὅταν προέρχωνται ἀπὸ ἀγαπητὰ πρόσωπα, τοιουτοτρόπως καὶ ἡ ἀγωγὴ ἐπηρεάζει μόνον, ὅταν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὴν προσφέρει, ἀγαπᾶται ὑπὸ τοῦ διαπαιδαγωγουμένου». Οὕτως ἐξηγεῖται καὶ ἡ παιδαγωγικὴ σημασία τῆς διαπαιδαγωγήσεως, τὴν ὁποίαν προσφέρει ἡ καλὴ μάννα στὰ παιδιά της καὶ τίποτε δὲν ζητεῖ διὰ τὸν ἑαυτόν της.

«Ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπάρχουσι καὶ παιδαγωγοὶ δυσάρεστοι διὰ τοὺς τρόπους των, ἄνθρωποι ἔχοντες πρόσωπον συνωφρυωμένον, μὲ συναναστροφὴν ἀποκρουστικήν, κακῆς διαθέσεως, ἀνίκανοι νὰ εἴπωσι μίαν χαριτολογίαν, θὰ ἔλεγέ τις ὅτι αἱ Χάριτες ἀπέστρεψαν κατὰ τὴν γέννησίν των ἀπ' αὐτῶν τὸ πρόσωπόν των. Ἀλλ' ὅμως εἰς τοιούτους ἀνθρώπους παραδίδομεν πρὸς διαπαιδαγώγησιν τὴν νεολαίαν, νομίζοντες ἐσφαλμένως ὅτι τὸ σοβαρὸν των πρόσωπον ἀποδεικνύει παιδαγωγὸν ἀνεπίληπτον καὶ ἱκανόν. Ἀλλ' ὅμως ἔχομεν ἄδικον νὰ ἐμπιστευώμεθα εἰς τὴν ἐξωτερικὴν μορφὴν τοῦ σοβαροῦ ἀνθρώπου. Διότι οἱ τοιοῦτοι δυσάρεστοι τύποι εἶναι δήμιοι διὰ τὴν μόρφωσιν ὁμαλοῦ παιδικοῦ χαρακτῆρος, ἐμπνέοντες μόνον τρόμον εἰς τὰ παιδία. Τὸ πρῶτον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπιτύχουν οἱ παιδαγωγοί, εἶναι ἡ ἀγάπη. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἔρχεται οὐχὶ ὁ βλαπτικὸς τρόμος, ἀλλὰ τὸ σέβας, ὅπερ μόνον ἐπιτυγχάνει καὶ ὠφελεῖ».

Ἐπαναλαμβάνομεν: Ἀληθῶς τὸ μέγα μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων εἶναι ἡ ἀγάπη.

«Διὰ τῆς ἀγάπης, ἥτις τὰ πάντα στέγει, τὰ πάντα ἐλπίζει, τὰ πάντα ὑπομένει. Διὰ τῆς ἀγάπης, ἥτις οὐδέποτε ἐκπίπτει».

VII. Ἐπίλογος.

Νῦν ἐπιθυμῶ νὰ ἀναφερθῶ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς συνεργασίας τῆς ἠθικῶς ὑγιοῦς καὶ ἠθικῶς ἐπιλέκτου κοινωνίας μετὰ τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων, ὅπερ συνιστᾷ ἔργον πίστεως καὶ ἀγάπης. Ἄνθρωποι καλωσύνης, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, γέροντες, ὥριμοι καὶ νέοι, οἱονδήποτε ἐπάγγελμα καὶ ἂν ἀσκῆτε, οἱανδήποτε μόρφωσιν καὶ ἐὰν κέκτησθε, εἰς οἱανδήποτε κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν τάξιν καὶ ἐὰν ἀνήκητε, ἄνθρωποι καλωσύνης, συναισθανθῆτε τὸν θεσμὸν τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ὡς ἰδικόν Σας. Καὶ ἀγαπήσατε αὐτὸν καὶ ἀφοσιωθῆτε καὶ εἰς αὐτόν. Ὁ δικαστὴς ἀνηλίκων εἶναι ὁ φύλαξ ἄγγελος τῶν τέκνων σας. Περιβάλλατε αὐτὸν καὶ τὸ ἐπιτελεῖον του, ἐπιτελεῖον ἀνθρώπων τῆς καλωσύνης, μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ μὲ τιμήν. Καὶ ὑποστηρίζατε τὸ ἔργον του πάσῃ δυνάμει καὶ πάσαις θυσίαις. Συνεργαζόμενοι μετὰ τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων τίθεσθε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγάπης. Ὁ παλμὸς τῆς καλωσύνης Σας, ἂς Σᾶς καλέσῃ νὰ ἔλθητε πλησίον τῶν ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ τελούντων παιδίων καὶ ἐφήβων, ἵνα γίνητε ἀρωγοὶ εἰς τὰς δυσχερεῖς στιγμὰς τῆς ζωῆς των καὶ βοηθήσητε αὐτοὺς νὰ ἀνεύρωσι τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθοῦς κατ' ἀρετὴν ζωῆς. Ἀποβλέψατε εἰς τὸ ἔργον τῆς συνεργασίας μετὰ τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων ὑπὸ τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Διὰ τῆς ἐμπράκτου συνδρομῆς τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἡ ζωή Σας θὰ ἀναχθῇ εἰς ἱερὸν λειτούργημα καὶ θὰ ἀποκτήσῃ νόημα, καὶ δὴ βαθύτατον καὶ ὡραιότατον. Μὲ τὴν συνεργασίαν αὐτὴν ἡ καλωσύνη τῆς ψυχῆς Σας θὰ ἀποκτήσῃ περιεχόμενον, θὰ εὕρῃ ὡραίους καὶ ἀνωτέρους, θείας πνοῆς, προσανατολισμούς. Γίνετε φωτεινοὶ ὁδηγοὶ εἰς μίαν πολιτι-

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

Ἴσως θὰ ἔπρεπε ὁ αἰώνας στὸν ὁποῖο ζοῦμε νὰ ὀνομασθῆ αἰώνας τοῦ κινηματογράφου. Σήμερα σ' ὅλο τὸν κόσμο ὁ κινηματογράφος ἀποτελεῖ γιὰ τὴν κοινωνία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ κατ' ἰδίαν ἄτομα, τὸ ταχύτερο, τὸ εὐθηνότερο καὶ τὸ περισσότερο καταληπτὸ μέσον ἐπικοινωνίας καὶ μεταδόσεως κάθε προόδου ἢ ἰδέας. Στὸν κινηματογράφο δὲ πρέπει νὰ κατατάξωμε καὶ τὴν τελεόρασι ποὺ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνας εὐχρηστότατος ἀτομικὸς ἢ ἂν θέλετε οἰκιακὸς κινηματογράφος ποὺ κάνει προβολὲς ὅλο τὸ εἰκοσιτετράωρο.

Ἀλλὰ ὅπως κάθε νέα ἐφεύρεσις, ἔχει τὴν καλὴ καὶ τὴν κακὴ πλευρὰ ἀνάλογα μὲ τὸν τρόπο καὶ τὸ σκοπὸ ποὺ χρησιμοποιεῖται, ἔτσι καὶ ὁ κινηματογράφος κατὰ τὴν ἐκμετάλλευσι ποὺ τοῦ γίνεται μπορεῖ νὰ ἔχῃ καλὰ ἢ κακὰ ἀποτελέσματα.

Κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἔγιναν τόσες καὶ τέτοιες τελειοποιήσεις τοῦ ὁμιλοῦντος πλέον κινηματογράφου (τρισδιάστατος, ἔγχρωμος κλπ.), ὥστε τὸν ἔφεραν στὴν πρώτη σειρὰ τῶν μέσων ἐπικοινωνίας τῶν ἀνθρώπων, ἐκπαιδεύσεως, καλλιεργείας τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, ἐκλαϊκεύσεως τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνικῶν τελειοποιήσεων, πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς προπαγάνδας καὶ ψυχαγωγίας τέλος τῶν ἀνθρώπων.

Δὲν ὑπάρχει τώρα ἐπιστημονικὸς ἢ τεχνικὸς κλάδος ποὺ νὰ μὴ χρησιμοποιῆ τὸν κινηματογράφο γιὰ τὴν προβολὴ τῶν προόδων ποὺ γίνονται.

Δὲν ὑπάρχει ἐπιχείρησις, ἡ ὁποία νὰ μὴ διαφημίζῃ τὶς ἐργασίες της μὲ τὸν κινηματογράφο.

Δὲν ὑπάρχει κράτος τὸ ὁποῖο νὰ μὴ κάνῃ προπαγάνδα ἐθνική, κοινωνική, τουριστικὴ καὶ πολιτικὴ ἀκόμη μὲ τὸν κινηματογράφο.

Δὲν ὑπάρχει τέλος τομεὺς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς στὸν ὁποῖο νὰ μὴ ἀποτελῆ ἀνάγκη ἡ χρησιμοποίησις τοῦ κινηματογράφου.

Ἀλλὰ ποῦ βρίσκεται τὸ μυστικὸ τῆς δυνάμεως αὐτῆς τῶν κινηματογραφικῶν προβολῶν;

Βρίσκεται στὶς ἀκόλουθες ἰδιότητες ποὺ ἔχει:

Α) Ὅτι οἱ κινηματογραφικὲς προβολὲς ἀποτελοῦνται ἀπὸ σειρὰ εἰκόνων. Καὶ τὴν εἰκόνα τὴν καταλαβαίνει κάθε ἄνθρωπος, οἱασδήποτε ἡλικίας, εἴτε εἶναι ἐγγράμματος, εἴτε εἶναι ἀγράμματος. Οἱ προβαλλόμενες δὲ σκηνὲς γίνονται ἐξαιρετικὰ ὑποβλητικὲς μὲ τὴν φυσικότητα τῶν χρωμάτων καὶ τὴν ὑπόκρουσι τῶν ἤχων καὶ τῆς μουσικῆς.

Β) Ὅτι ἡ προβολὴ γεγονότων ἢ πράξεων ποὺ ἔγιναν σὲ μακρὸ χρόνο, δηλαδὴ σὲ μῆνες καὶ χρόνια ἀκόμη ὅπως εἶναι π.χ. ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις, οἱ παγκόσμιοι πόλεμοι κλπ. κλπ. προβάλλονται μέσα σὲ μιὰ ἢ δυὸ ὧρες μέ... κινηματογραφικὴ πράγματι ταχύτητα.

στικὴν προσπάθειαν ἀνεκτιμήτου ἀξίας. Ἡ ζωή Σας θὰ γίνῃ ζωὴ πνοῆς Θεοῦ. Βοηθοῦντες τὸν δικαστὴν ἀνηλίκων βοηθεῖτε τὴν κοινωνικὴν συμφιλίωσιν καὶ τὴν δημιουργίαν κοινωνίας ἀγάπης. Σπείρατε τὸν καλὸν σπόρον, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ φέρῃ τοὺς ὡραίους καρπούς του. Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς τοιαύτης συνεργασίας διανοίγεται πλέον ἐνώπιον Ὑμῶν ἡ θύρα τῆς ἐμπράκτου ἀγάπης καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι ἡ εὐτυχία θὰ οἰκήσῃ ἐν τῇ ψυχῇ Ὑμῶν, ὅτι «ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς Ὑμῶν ἐστὶ» (Λουκ. κεφ. ζ' 21).

Ι. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

Γ) Ὅτι κάθε προβολή, ἀνάλογα μὲ τὸ περιεχόμενό της, ἀσκεῖ τεράστια ὑποβλητικὴ δύναμι. Καὶ ἐὰν μὲν τὸ θέμα εἶναι ἠθικοπλαστικό, ἡ ἐπίδρασις εἶναι ἀγαθή, ἐὰν ὅμως τὸ θέμα εἶναι ἐγκληματικό, τότε ἡ ἐπίδρασις εἶναι κακή. Στὸ σημεῖο αὐτὸ θ' ἀσχοληθοῦμε ἰδιαίτερα γιὰ τὴν ἐπίδρασι τοῦ κινηματογράφου στοὺς νέους ἀπὸ ἐγκληματολογικῆς καὶ σεξουαλικῆς ἀπόψεως.

Εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι οἱ κινηματογραφικὲς προβολὲς μὲ τὴν ἀναπαράστασι τῶν διαφόρων ἐγκλημάτων καὶ μὲ τὴν παρουσίασι ὡς ἡρώων τῶν κακοποιῶν, σπείρουν μὲ μεγάλη εὐκολία στὶς διεστραμμένες καὶ ἐπιρρεπεῖς στὸ κακὸ διάνοιες τῶν νέων καὶ τῶν νεανίδων τὴν ἰδέα πρὸς τὸ ἔγκλημα, γιατὶ ὁ τρόπος τῆς ἀντιλήψεως τῶν γεγονότων, ἡ ἄσκησις δηλαδὴ τῆς ὑποβολῆς εἶναι ἡ εἰκόνα.

Τὴν ἐπίδρασι τὴν ὁποία ἔχει ὁ κινηματογράφος στὴν ἐν γένει αὔξησι τῆς ἐγκληματικότητος, τὴν κατενόησαν οἱ κυβερνήσεις ὅλων τῶν κρατῶν, οἱ ὁποῖες γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἐθέσπισαν διάφορα προληπτικὰ μέτρα, ὥστε νὰ πετύχουν τὴν ἐξουδετέρωσι τῆς πηγῆς αὐτῆς τοῦ ἐγκλήματος. Ὁ ἑλληνικὸς συνταγματικὸς χάρτης τοῦ 1927, στὸ ἄρθρο 16, τὸ ὁποῖο κηρύσσει τὴν ἐλευθερία τοῦ λόγου ὁρίζει ὅτι... «Ἡ λογοκρισία ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύεται, ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς κινηματογράφους δύνανται νὰ ληφθοῦν προληπτικῶς μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς νεότητος...». Καὶ ἐλήφθησαν τέτοια μέτρα μὲ τὸ νόμο 4767 τῆς 24/28 Μαΐου τοῦ 1930, μὲ τὸν ὁποῖο ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος στοὺς κινηματογράφους παιδιῶν μέχρι μὲν τοῦ δεκάτου ἔτους ἀπολύτως, ἀπὸ δὲ τοῦ δεκάτου ἕως τοῦ δεκάτου τετάρτου, χωρὶς τὴ συνοδεία τῶν γονέων των.

Ἐμεῖς ὑποστηρίζουμε ὅτι καὶ γιὰ ἐφήβους πολὺ μεγαλύτερης ἡλικίας εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ παρακολούθησις κινηματογραφικῶν ἔργων, μὲ τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται συνήθως ὡς ἥρωες διάφοροι ἐγκληματίαι, τῶν ὁποίων οἱ πράξεις ἀπεικονίζονται κατὰ τρόπο ἀριστοτεχνικό, μὲ προφανῆ κίνδυνο νὰ βροῦμε μιμητὰς ἀνάμεσα στοὺς νεαροὺς θεατὰς ποὺ ἔχουν φαντασία. Καὶ ἔχουμε συγκεκριμένες γι' αὐτὸ περιπτώσεις, ἀπὸ τὶς ὁποῖες θ' ἀναφέρουμε μερικές, παίρνοντας αὐτὲς ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τῆς ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Οἱ περιπτώσεις αὐτὲς εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

α) Τὸ Μάϊο τοῦ 1923, ἔγινε στὴν Πάτρα ἀπόπειρα κλοπῆς μὲ ἀντικλείδι τοῦ περιεχομένου ἑνὸς χρηματοκιβωτίου, σ' ἕνα μεγάλο τότε ἐμπορικὸ οἶκο. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν κατωρθώθη τὸ ἄνοιγμα τοῦ χρηματοκιβωτίου, ὁ κλέπτης ἀφήρησε μερικὰ χρήματα ποὺ βρῆκε στὰ συρτάρια τῶν γραφείων, τὰ ὁποῖα ἐπειδὴ ἦσαν κλειδωμένα, τὰ διέρρηξε. Ἐπίσης ἀφήρεσε καὶ ἕνα ρολόγι τοῦ τοίχου ἀξίας 10.000 δραχμῶν περίπου. Ὁ τρόπος τῆς κλοπῆς ἦταν ἀριστοτεχνικός. Ὁ κλέπτης εἶχε κλεισθῆ στὸ κατάστημα ὅταν τοῦτο ἦταν ἀνοιχτό, καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς νύχτας ἔκανε τὴν κλοπή, ἀφοῦ δὲ ἄνοιξε κατόπιν τὴν πόρτα ἀπὸ μέσα, ἔφυγε.

Ὅταν ἔγινε ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς Ἀσφαλείας ἡ ἐξερεύνησις τοῦ τόπου τοῦ ἀδικήματος, βρέθηκαν ἕνα φυλλάδιο ἀστυνομικοῦ κινηματογραφικοῦ ἔργου, ποὺ περιέγραφε τὴ δρᾶσι μιᾶς συμμορίας, στὸ συρτάρι δὲ τοῦ γραφείου ἑνὸς ὑπαλλήλου, ἡλικίας 17 ἐτῶν, βρέθηκαν πολλὰ τέτοια φυλλάδια. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ κίνησε ἰδιαίτερα τὴν προσοχὴ τῶν ἀστυνομικῶν, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχαν ἄλλες ἐνδείξεις ἐνοχῆς, γιὰ τὸν ὑπάλληλο αὐτό, δὲν τοῦ ἔγινε κατηγορία. Τοῦ ἔγινε ὅμως τὶς ἑπόμενες ἡμέρες παρακολούθησις συστηματικὴ καὶ ἡ παρακολούθησις αὐτὴ ἀπεκάλυψε ὅτι αὐτὸς—ὁ ὁποῖος σημειωτέον ἀνῆκε σὲ καλὴ οἰκογένεια—ἦταν ὁ δράστης τῆς κλοπῆς καὶ ὅτι εἶχε κρύψει τὸ ρολόγι σὲ μιὰ ὑπόνομο ποὺ τὸ στόμιο ἐξόδου της ἦταν στὴν ἀκτή. Στὴν ὑπόνομο δὲ αὐτὴ εἶχε εἰσχωρήσει ὅπως οἱ κλέπτες τοῦ κινηματογραφικοῦ ἔργου «Τὰ Μυστήρια τῶν Παρισίων». Ἠρευνήθησαν τότε τὰ αἴτια ποὺ ἔσπρωξαν τὸ νεαρὸ αὐτὸ ἔφηβο στὴ διάπραξι τῆς κλοπῆς. Καὶ διεπιστώθη ὅτι εἶχε ἐπηρεασθῆ τόσο ἀπὸ τὶς κινηματογραφικὲς ἀστυνομικὲς προβολές, ὥστε ἔγινε σχεδὸν ψυχοπαθής.

β) Στὴν Ἀθήνα, στὶς 31-3-1930, συνελήφθη ὁ Ο.Ι., ἐτῶν 18, γιατὶ μπῆκε μὲ προφανῆ ἐγκληματικὸ σκοπὸ στὸ ἐξοχικὸ ζυθοπωλεῖο τοῦ Κ., σὲ μιὰ ἐρημικὴ ἀκτὴ τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου, ἔχοντας μαζί του ἕνα σιδερένιο λοστό καὶ μιὰ φιάλη γεμάτη μὲ οἰνόπνευμα. Ὑπεβλήθη σὲ λεπτομερῆ ἐξέτασι καὶ ὡμολόγησε ὅτι εἶχε σκοπὸ τὴ νύχτα νὰ σκοτώσῃ μὲ τὸ σιδερένιο λοστὸ τὴ γρηὰ διευθύντρια τοῦ κέντρου, νὰ πάρῃ ὅσα χρήματα ἢ ἄλλα πολύτιμα ἀντικείμενα θὰ εὕρισκε στὸ κατάστημα καὶ κατόπιν νὰ σκορπίσῃ τὸ οἰνόπνευμα καὶ νὰ βάλῃ φωτιὰ σ' αὐτό, ὥστε νὰ καῇ τὸ κατάστημα καὶ νὰ παραπλανηθῇ ἔτσι ἡ Ἀστυνομία, νομίζοντας ὅτι ἔγινε ἕνα τυχαῖο δυστύχημα. Ἡ ἔρευνα ποὺ ἔγινε γιὰ τὰ αἴτια ποὺ ἔσπρωξαν τὸ νέο στὸ νὰ σχεδιάσῃ τὸ φρικτὸ διπλὸ ἔγκλημά του, ἀπέδειξε ὅτι αὐτὸς ἦταν καθημερινὸς θαμώνας τῶν λαϊκῶν κινηματογράφων, ὅπου συνήθως ἐπαίζοντο ἀστυνομικὰ κυρίως ἔργα, εἶχε δὲ τόσο ἐπηρεασθῇ ἀπὸ αὐτά, ὥστε νὰ λυπᾶται γιατὶ δὲν κατώρθωσε νὰ τελειώσῃ τὸ ἔγκλημα ποὺ σχεδίαζε, ὥστε νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς ἥρωας.

γ) Στὶς 5-7-1929, εἶχαν συλληφθῇ στὴ συνοικία τῶν Ἀθηνῶν «Ἐξάρχεια», οἱ Λ.Γ., ἐτῶν 15, μαθητὴς, Μ.Σ., ἐτῶν 15, μαθητής, Μ.Κ., ἐτῶν 15, μαθητὴς καὶ Π.Λ., ἐτῶν 16, ἠλεκτρομαθητής, οἱ ὁποῖοι ἀνῆκαν σὲ πολὺ καλὲς οἰκογένειες, ποὺ ἔμεναν στὴν ὁδὸ Σμ. Ὅλοι ἦσαν τακτικώτατοι θαμῶνες τοῦ κινηματογράφου τῶν «Ἐξαρχείων» καὶ εἶχαν συγκροτήσει μιὰ συμμορία κατὰ τὸ πρότυπο τῶν κινηματογραφικῶν ἀστυνομικῶν ταινιῶν μὲ σκοπὸ τὴ διάπραξι κλοπῶν. Ἔτσι ἀφαιροῦσαν γνώμονες ἀπὸ τὶς ἠλεκτρικὲς ἐγκαταστάσεις, τοὺς ὁποίους πωλοῦσαν καὶ τὸ ἀντίτιμο τὸ ἐχρησιμοποίουν ἀποκλειστικῶς γιὰ νὰ πηγαίνουν στοὺς κινηματογράφους. Τὸ περίεργο ὅμως ἦταν ὅτι εἶχαν ἐφεύρει διαφόρους τρόπους—κατ' ἀπομίμησιν ἐκείνων ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο ἀπὸ τοὺς ἠθοποιοὺς τοῦ κινηματογράφου—ὥστε νὰ μποροῦν ἀλληλοβοηθούμενοι νὰ ἀφαιροῦν καὶ ἠλεκτρικὲς λάμπες ποὺ ἦσαν τοποθετημένες πολὺ ψηλά. Αὐτούς, λόγω τῆς ἡλικίας των, ἡ Ἀστυνομία δὲν τοὺς παρέδωσε στὴ Δικαιοσύνη, ἀλλὰ στοὺς γονεῖς ποὺ ἀνέλαβαν τὸ σωφρονισμό τους.

δ) Τὸ ἔτος 1930, συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ὑποδιεύθυνσι Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ὁ Π.Γ., ἐτῶν 17, ἄεργος γιὰ κλοπὴν καὶ ὑφαίρεσι καὶ ἐξηκριβώθη ὅτι τὸ προϊὸν αὐτῶν κατηνάλωσε γιὰ νὰ ἰδῇ κινηματογραφικὰ ἔργα. Ὅταν τὸν ρώτησαν ἂν δούλευε, ἀπάντησε ὅτι εἶναι μηχανικὸς κινηματογράφου ἐνῶ ἦταν ἄεργος, εἶχε δὲ μοναδικὴ ἐπιθυμία νὰ δουλέψῃ σὲ κινηματογραφικὴ ἑταιρεία. Ἐπεδίδετο στὸν ἀθλητισμό, εἶχε φαβορίτες (παραγναθῖδες) καὶ γνώριζε τὰ ὀνόματα πολλῶν κινηματογραφικῶν ἀστέρων, ἰδίως τῶν ἀστυνομικῶν ἔργων. Ὅταν τοῦ ἔγινε σωματικὴ ἔρευνα, βρῆκαν ἕνα σημειωματάριο μὲ συνθηματικὲς λέξεις σὰν κρυπτογραφικοῦ λεξικοῦ. Αὐτὸς ἐσύχναζε στὰ καφωδεῖα ὅπου ἔκανε διαφόρους παλληκαρισμούς. Δυστυχῶς καὶ σήμερα ἐξακολουθοῦν πολλοὶ νέοι νὰ διαπράττουν ἀδικήματα καὶ ἰδίως κλοπὲς κατ' ἀπομίμησιν τῶν Ρ ι φ ι φ ὶ καὶ ἄλλων προτύπων τῶν νεωτέρων κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

Τελευταῖα μεγάλο κακὸ κάνουν στὴ νεολαία καὶ τὰ διάφορα τολμηρὰ φίλμς, στὰ ὁποῖα προβάλλονται ρεαλιστικὲς εἰκόνες σὲξ κατὰ τρόπον ὥστε νὰ διαγείρουν τὶς σεξουαλικὲς αἰσθήσεις τῶν νέων καὶ νεανίδων. Συνέπεια τούτων εἶναι ἡ διάπραξις σεξουαλικῶν ἐγκλημάτων, τὰ ὁποῖα πολλὲς φορὲς εἶναι ἀποτρόπαια, ὅπως ἐκεῖνα τοῦ δράκου τοῦ Σεϊχ-Σού, στὴ Θεσσαλονίκη.

Ἐναπόκειται λοιπὸν σὲ ὅσους ἔχουν ὑπεύθυνες θέσεις στὴ κοινωνία, νὰ λάβουν μέτρα προστασίας τῶν ἀνηλίκων καὶ τῶν νέων γενικά, ὄχι μόνον μὲ ἀπαγορεύσεις, ἀλλὰ μὲ τὴν παραγωγὴ ἠθικοπλαστικῶν, ἱστορικῶν, τουριστικῶν καὶ εὐθύμων ἀκόμη ταινιῶν, ὅπως ἦσαν οἱ ταινίες τῆς μαντὰμ Κιουρί, τοῦ Παστέρ, κλπ. οἱ ὁποῖες ἄφησαν ἐποχή.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΠΩΣ ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ Ο ΣΩΦΕΡ ΣΤΟ ΜΟΣΧΑΤΟ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἐνῶ γινόταν στὸ νεκροτομεῖο τοῦ νεκροταφείου τῆς Ἀναστάσεως στὸν Πειραιᾶ ἡ νεκροτομὴ στὸ πτῶμα τοῦ σωφὲρ Ἀποστόλου Παχῆ, τοῦ δολοφονημένου μέσα στὸ ταξί του, συνεργεῖο ἀπὸ ἀνιχνευτὲς καὶ φωτογράφους τοῦ τότε ἐγκληματολογικοῦ γραφείου Σημάνσεως τῆς Ἀστυνομίας ἔκανε μιὰ ἐμπεριστατωμένη ἀνίχνευσι τοῦ αὐτοκινήτου 10.074 Ντότζ τοῦ θύματος. Βρέθηκαν ἕνα σωρὸ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, ἀλλὰ τὰ περισσότερα ἦταν τοῦ σκοτωμένου σωφέρ. Βρέθηκαν καὶ ἄλλα καὶ φωτογραφήθηκαν, ἀλλὰ αὐτὰ θὰ χρησίμευαν μόνο γιὰ νὰ βρεθῆ ὁ δολοφόνος ἂν ἀνῆκαν σ' αὐτὸν καὶ ἂν ἐκεῖνος ποὺ σκότωσε τὸ σωφὲρ ἦταν σεσημασμένος. Ἂν ἀνῆκαν στὸ δολοφόνο καὶ ἂν αὐτὸς δὲν εἶχε ἄλλη φορὰ σημανθῆ, θὰ χρησίμευαν ὡς ἀποδεικτικὸ μέσο γιὰ τὴν ἐνοχή του ἐὰν καὶ ὅταν τὸν πιάνανε.

Ἄρχισε ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων. Ἕνα μικρὸ παιδάκι ἀπὸ μακριὰ εἶχε δῆ τὸ αὐτοκίνητο μὲ τὰ ἀναμμένα φανάρια. Δὲν εἶχε ἀκούσει τὴ πιστολιά, ἀλλὰ εἶδε κοντὰ στὸ ταξὶ νὰ φεύγη κάποια γυναίκα. Περπατοῦσε πολὺ γρήγορα καὶ ἐξαφανίσθηκε πρὸς τὶς Τζιτζιφιές. Εἶχε σχέσι μὲ τὸ ἔγκλημα; Δὲν εἶχε; Ἄγνωστο.

Μιὰ ἱερόδουλος ὀνόματι Καίτη ποὺ τριγυρνοῦσε στὴν ἐρημικὴ ἐκείνη περιφέρεια καὶ εἶχε πόστο στὰ κακόφημα τότε κέντρα τῶν Τζιτζιφιῶν, εἶπε ὅτι κοντὰ στὸ ταξὶ εἶχε δῆ μιὰ ἄλλη φιλενάδα της ἱερόδουλο ποὺ πήγαινε μαζὶ μὲ δυὸ ἄντρες. Ἦταν καὶ οἱ τρεῖς τους ἀναστατωμένοι. Ἡ Καίτη τὴ ρώτησε γιατὶ ἦταν ταραγμένη καὶ αὐτὴ εἶπε:

— Εἶδα τὸ σωφὲρ τὸν Ἀπόστολο τὸν Παχῆ σκοτωμένο μέσα στὸ ἁμάξι του καὶ εἶμαι ἀναστατωμένη.

— Ποιόν σωφὲρ σκότωσαν ἕνα χοντρὸ νόστιμο ὡς 27 χρόνων; ρώτησε ἡ Καίτη τὴ φιλενάδα της.

— Ναὶ ἔχει ἀριθμὸ 10.074 τὸ ταξί του.

— Μὰ αὐτὸν τὸν ξέρω εἶπε ἡ Καίτη. Τὸν κυνηγοῦσε ἀπὸ καιρὸ μιὰ φιλενάδα του γιὰ νὰ τὸν σκοτώση.

— Ποῦ θὰ βροῦμε τὴ φιλενάδα του ἐκείνη;

— Στὶς Τζιτζιφιές, ἀπάντησε ἡ Καίτη. Μὰ τὸν Παχῆ τὸν ξέραμε ὅλες ἐκεῖ γιατὶ ἔφερνε πελάτες στὰ κέντρα μας καὶ ἦταν γνωστός. Εἶχε κάποτε μιὰ φιλενάδα ἀπὸ τὶς Τζιτζιφιὲς καὶ ἐκείνη ἀπειλοῦσε, ὅταν τὴν παράτησε γιὰ νὰ παντρευτῆ τὴ γυναίκα του, ὅτι θὰ τὸν σκοτώση γιὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῆ. Βλέπεις ὁ μακαρίτης δὲν ἦταν ἀπὸ τοὺς συνηθισμένους ἀγαπητικοὺς καὶ ἀντὶ νὰ συντηρῆται, συντηροῦσε αὐτὸς τὴ φιλενάδα του ὅταν ἦταν ἀνύπαντρος καὶ μὲ τὸ γάμο του τῆς ἔλειψε πιὰ τὸ χαρτζηλίκι.

Ὁ ὑπομοίραρχος ἔθεσε σὲ κράτησι προσωρινὴ καὶ τὴν Καίτη καὶ τὴν ἄλλη ἱερόδουλο ποὺ τὴν ἔλεγαν Σταματίνα καὶ ἄρχισε νὰ ἐξετάζη τὴν ἐκδοχὴ μήπως ἡ παληὰ φιλενάδα τοῦ Παχῆ, γιὰ λόγους ἀντιζηλίας μὲ τὴ γυναίκα του, εἶχε κάνει τὸ φονικὸ ἢ μήπως ἔβαλε κανένα ἄλλο ἀγαπητικό της νὰ ξεκάνη τὴν παληά της «ἀγάπη». Ἡ Σταματίνα ἐπιβεβαίωσε τὴν πληροφορία ὅτι ὁ Παχῆς εἶχε φιλενάδα ἱερόδουλο, ἀλλὰ διέψευσε ἀπόλυτα ὅλον τὸν παραπάνω διάλογό της μὲ τὴν Καίτη τὴ νύχτα τοῦ ἐγκλήματος. Σχετικὴ ἀντίφασι στὶς δύο καταθέσεις.

— Τὸ κάνει ἀπὸ ἄχτι της, εἶπε ἡ Σταματίνα. Θέλει νὰ μὲ ἀνακατέψη καὶ νὰ μὲ κάνη νὰ ἔχω μπερδέματα μὲ τὴν ἀστυνομία.

Στὸ ἀναμεταξὺ ἡ Χωροφυλακὴ εἶχε πάει στὸ σπίτι τοῦ θύματος, στὴν ὁδὸν

'Ηοῦς 74 καὶ εἶχε βρῆ τὴ δυστυχισμένη τὴ γυναίκα του νὰ κλαίη καὶ νὰ ὀδύρεται γιατὶ μετὰ ὁλονύχτια ἀνησυχία γιατὶ δὲν εἶχε γυρίσει ὁ ἄντρας της, ἔμαθε τὴν ἄλλη μέρα, πρωὶ-πρωί, γιὰ τὸ σκοτωμό του. Ἔλεγε στὰ κλάμματα καὶ στὰ ἀναφιλητά της ὅτι εἶχαν τρία χρόνια παντρεμμένοι ἀπὸ ἀγάπη καὶ ὅτι εἶχαν δύο παιδάκια. Ἕνα δύο χρόνων ἀγοράκι, ἕνα μωρὸ κοριτσάκι καὶ πήγαιναν καὶ γιὰ τρίτο γιατὶ ἡ δυστυχισμένη γυναίκα, χήρα πιά, ὡμολόγησε ὅτι ἦταν πάλι τριῶν μηνῶν ἔγγυος. Καὶ ἔλεγε μὲ παράπονο ὅτι θὰ γεννοῦσε «κοιλάρφανο» μιὰ ποὺ ὅταν τὸ παιδί της θὰ γεννιῶταν, ὁ πατέρας του θὰ εἶχε ἕξη μῆνες σκοτωμένος.

'Η νέα καὶ ὄμορφη χήρα μέσα στὴ συφορά της δὲν ἐξετάστηκε. Τῆς πῆρε ὅμως τόσο ἡ Χωροφυλακὴ ὅσο κι' ἐμεῖς οἱ δημοσιογράφοι, ποὺ τρέξαμε στὸ σπίτι τοῦ σκοτωμένου γιὰ καμμιὰ φωτογραφία, ἀρκετὰ λόγια. 'Ο ἄντρας της δὲν εἶχε ἐχθρούς. Μὲ ἀγανάκτησι ἐπίσης διέψευσε ὅτι ὁ «'Αποστόλης της» ποὺ τὴ λάτρευε μποροῦσε νὰ εἶχε φιλενάδα. Πρὸ τοῦ γάμου τους μπορεῖ σὰν ἄνθρωπος νὰ εἶχε φιλενάδα, ἀλλὰ μετὰ τὸ ἀπέκλειε κατηγορηματικά.

— Τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον νὰ τὸν σκότωσαν γιὰ γυναικοδουλειά. Γιὰ νὰ τὸν ληστέψουν τὸν σκότωσαν τὸ δυστυχισμένο τὸν ἄντρα μου.

Τῆς εἶπαν γιὰ τὰ κέρματα ποὺ βρέθηκαν ἀπάνω του, τῆς εἶπαν γιὰ ὅλες τὶς σημειώσεις καὶ τὰ γραμμάτια, ἀλλὰ ἡ χήρα ἐπέμενε ὅτι ὁ ἄντρας της ἔπρεπε νὰ εἶχε καὶ πολλὰ χαρτονομίσματα ἀπάνω του γιατὶ ἔπρεπε νὰ πληρώση ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες ἕνα γραμμάτιο γιὰ τὸ αὐτοκίνητο καὶ λεφτὰ δὲν εἶχε ἀφήσει στὸ σπίτι του, ἀλλὰ τὰ ἔσερνε ὅλα ἀπάνω του. Ξανάφερνε δηλαδὴ μὲ τὰ λεγόμενά της καὶ πάλι τὴν ἐκδοχὴ τῆς ληστείας γιὰ νὰ μπερδέψη ἀκόμα περισσότερο τὰ τόσο μπερδεμένα πράγματα.

'Αντὶ γιὰ τὴ χήρα, ἔδωσε λεπτομερῆ κατάθεσι ὁ πεθερός τοῦ Παχῆ, Νῖκος Αὐλωνίτης, ἕνας λεβεντόγερος ἀπὸ τὸ Λιδωρίκι. Ἦταν κι' αὐτὸς πραγματικὸ ἐρείπιο ἀπὸ τὸ σκοτωμὸ τοῦ γαμπροῦ του ποὺ ἄφηνε κι' ὅλας ἀπάνω του τὴ χήρα του καὶ τὰ τρία πιὰ παιδιά του καὶ εἶπε ὅτι ὁ σκοτωμένος ἦταν φιλότιμος καὶ ἐργατικός. 'Επρόσθεσε ὅτι μὲ τὴ δική του βοήθεια ἔκτισε ἕνα σπιτάκι μὲ δυὸ δωμάτια καὶ ἕνα κουζινάκι στὰ Πετράλωνα, στὴν ὁδὸν 'Ηοῦς. 'Ο πεθερός του πάλι γιὰ νὰ μὴ ξενοδουλεύη σὲ ταξὶ ἄλλων, ἔβαλε τὴ μαγιὰ καὶ ἀγοράσθηκε ἡ Ντότζ ποὺ δούλευε τελευταῖα καὶ ἔκανε χρυσὲς δουλειές. Τὸ ἀμάξι τὸ εἶχε ἀγοράσει μὲ πρόσθετη ἐνίσχυσι ποὺ τοῦ εἶχε δώσει ὁ γνωστός του χρηματιστὴς Νικολαΐδης, στὸν ὁποῖον εἶχε ὑπογράψει γραμμάτια γιὰ τὸ χρέος. Τὸν τελευταῖο μῆνα ὅμως δὲν μπόρεσε νὰ δουλέψη λόγω τῆς πανδημίας τοῦ δάγγειου πυρετοῦ καὶ γι' αὐτὸ δὲν εἶχε πληρώσει ἕνα δυὸ γραμμάτια στὴ λῆξι τους, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὸν στενοχώρησε καὶ τόσο γιατὶ ὁ χρηματιστὴς ποὺ τὸν συμπαθοῦσε τοῦ ἔδωσε πρόθυμα παράτασι.

'Απὸ τὴν κατάθεσι τοῦ πεθεροῦ ἔβγαινε ἀκόμα ὅτι ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης 2 'Οκτωβρίου, ὁ μακαρίτης ὁ Παχῆς ξέγνοιαστος καὶ γελαστὸς εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ τράβηξε γιὰ πίσω ἀπὸ τὴν 'Εθνικὴ Βιβλιοθήκη, ἐκεῖ ποὺ εἶναι σήμερα ἡ ἀφετηρία τῶν λεωφορείων Φιλοθέης—Ψυχικοῦ καὶ ὅπου τότε ἦταν πιάτσα ταξὶ καὶ ἐκεῖ πάντα στεκόταν ὁ Παχῆς μὲ τὴν Ντότζ του. 'Ο πεθερός του ἐπίσης ἄκουσε ἀπὸ ἄλλους σωφὲρ ὅτι κατὰ τὸ σούρουπο τῆς ἴδιας ἡμέρας, ὁ Παχῆς ἐπῆρε σὲ κούρσα ἀπὸ τὴν πιάτσα του δυὸ κοπέλες καὶ ἕναν ἄντρα καὶ ξεκίνησαν. Γιὰ ποῦ; Ἄγνωστο ἀκόμα. Μετὰ ὁ Παχῆς βρέθηκε σκοτωμένος στὰ Γλυκὰ Νερά.

'Η προανάκρισις καὶ ἡ διερεύνησις γιὰ τὸ ἔγκλημα ποὺ παρέμενε μυστηριῶδες καὶ ἀνεξιχνίαστο, συνεχιζόταν μὲ προσοχὴ καὶ ἐντατικά. Βρέθηκαν δυό, μικρὰ τότε κορίτσια, ἡ Σταματίνα Λαγοῦ, 15 χρόνων καὶ ἡ 'Αλεξάνδρα Χωράφη, 13 χρόνων, ἐργάτριες στὸ ἐργοστάσιο φαρμάκων τῆς «Σάνιτας» καὶ αὐτὰ κατέθεσαν ὅτι τὸ ἴδιο ἐκεῖνο βράδυ τῆς Τρίτης καὶ πρὶν πάη ὁ χωροφύλακας καὶ ἀνακαλύψη τὸ πτῶμα, περνοῦσαν ἀπὸ καμμιὰ ἑκατοστὴ μέτρα μακριὰ καὶ εἶδαν τὸ σταματημένο αὐτο-

κίνητο μὲ τὰ ἀναμμένα φῶτα, ἀλλὰ δὲν διέκριναν εἰς τὸ κάθισμά του τὸν σωφέρ. Εἶδαν στὸ σκοτάδι ἀγκαλιασμένους ἕνα ἄνδρα καὶ μιὰ γυναίκα λίγο πιὸ πέρα. Τὰ χαρακτηριστικά τους δὲν μπόρεσαν νὰ τὰ διακρίνουν, ἀλλὰ ὅπως ἐτόνισαν, ἡ γυναίκα φοροῦσε ἀνοικτοῦ χρώματος ροῦχα. Τὰ δύο κορίτσια γύρισαν στὰ σπιτόπουλά τους ἐκεῖ γύρω καὶ μετὰ μισὴ ὥρα περίπου ἄκουσαν ἕνα πυροβολισμό. Λίγο ὕστερα βρέθηκε καὶ ὁ Παχῆς σκοτωμένος μέσα στὸ αὐτοκίνητό του. Τὰ ἴδια μὲ μικρὲς διαφορὲς κατέθεσε καὶ ἕνα παιδάκι, 10 χρόνων τότε, ὁ Χρῆστος Δαγρές.

Ὁ ὑπομοίραρχος Σκάγιαννης ἀνέκρινε καὶ ξαναανέκρινε τὶς δυὸ κακόφημες γυναῖκες, τὴν Σταματίνα Πανώριου καὶ τὴν Καίτη Κουσελάκη γιὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ πότε ἡ Καίτη εἶχε δῆ τὴν Σταματίνα ταραγμένη καὶ αὐτὴ τῆς εἶπε ὅτι εἶχε δῆ σκοτωμένο τὸ σωφὲρ καὶ ἔγινε συζήτησις γιὰ τὴν παληὰ φιλενάδα τοῦ σκοτωμένου ποὺ τὸν κυνηγοῦσε γιὰ νὰ τὸν σκοτώσῃ. Ἐτρόμαζε κυριολεκτικὰ νὰ βγάλῃ μὲ τὸ τσιγγέλι καὶ νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἡ Ματίνα εἶχε δῆ τὸν σκοτωμένο σωφὲρ μετὰ καὶ ἀφοῦ τὸν εἶχε βρῆ πρῶτος ὁ χωροφύλακας Λαδᾶς. Ὥστε ἀπὸ ὅλο ἐκεῖνο τὸ διάλογο ποὺ εἴπαμε προηγουμένως ἀνακριτικῶς δὲν ἔβγαινε παρὰ τὸ ὅτι ὁ Παχῆς κάποτε εἶχε μιὰ φιλενάδα ἱερόδουλο καὶ ὅτι τὴν συναντοῦσε σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ γύρω τῆς Τζιτζιφιὲς κέντρα. Καὶ ἐχρειάσθηκαν καὶ φοβέρες σ' αὐτὲς τὶς δύο ἐλευθερίων ἠθῶν γυναῖκες, τὴν Καίτη καὶ τὴ Σταματίνα, γιὰ νὰ μαρτυρήσουν ὅτι τὸ κέντρο ὅπου σύχναζε ὁ Παχῆς καὶ πήγαινε κανένα πελάτη του, ποὺ ἤθελε νὰ γλεντήσῃ μὲ γυναῖκες, ἦταν τὸ κέντρον Φ.Φ.Φ.Φ.Φ. (Φίλε, φέρε, φίλους, φάγετε, φύγετε) τῶν Τζιτζιφιῶν ποὺ τὸ λέγανε μὲ μιὰ λέξι τὰ 5 Φ καὶ ὅτι ἡ ἐλευθεριάζουσα ποὺ εἶχε σχέσεις ὁ Παχῆς ἦταν μιὰ κάποια Δήμητρα Βασιλείου. Γιὰ σχέσεις μ' αὐτὴ τὴ Δήμητρα Βασιλείου εἶχε μιλήσει στὴ κατάθεσί του καὶ ἕνας φίλος τοῦ θύματος ὁ Γ. Παπᾶς.

Ὁ Παπᾶς εἶχε πῆ ὅτι ὁ Παχῆς εἶχε γνωρίσει τὴ Δήμητρα Βασιλείου, πολὺ πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο του, στὸ Μεσολόγγι ποὺ δούλευε καὶ συζοῦσε μαζί της. Αὐτὴ τοῦ εἶχε κολλήσει γιὰ καλά. Μετὰ ὅμως ὁ Παχῆς, ποὺ ἦταν τίμιο παιδί, τὴν παράτησε καὶ παντρεύτηκε τὴν κόρη τοῦ τσοπάνου Νεοχωρίτη. Ἡ Δήμητρα κατὰ τὸν ἴδιο μάρτυρα τὸν ἀπειλοῦσε καὶ ὁ «Ἀπόστολος ξέροντας ὅτι μποροῦσε νὰ φθάσῃ στὰ ἄκρα προσπαθοῦσε νὰ ἀπαλλαγῆ ἤρεμα ἀπ' αὐτή. Μετὰ τὸ γάμο του ἡ Δήμητρα ὅλο τοῦ ζητοῦσε λεφτὰ καὶ τὸν βύζαινε. Τὸν ἔβριζε καὶ τὸν ἐξεβίαζε. Αὐτὴ τὸν ἀπειλοῦσε καὶ ὁ Παχῆς ξέροντας ὅτι μποροῦσε νὰ φθάσῃ στὰ ἄκρα δανειζόταν λεφτὰ ἀπὸ φίλους του γιὰ νὰ τῆς δίνῃ γιατὶ φοβότανε γιὰ τὴν οἰκογενειακή του εὐτυχία. Λάτρευτε βλέπετε τὴ γυναίκα του».

Ὁ ἴδιος μάρτυρας εἶπε καὶ ἄλλα πολὺ ἐνδιαφέροντα πράγματα : Ὅτι ὁ Παχῆς παρὰ τὴν ἐνίσχυσι τοῦ πεθεροῦ του εἶχε δανεισθῆ μὲ γραμμάτια ἀπὸ τὸν γνωστό του χρηματιστὴ Νικολαΐδη καὶ ἕνα ἄλλον Παναγιώτη Δενδρινὸ 50.000 δραχμὲς καὶ εἶχε ὑπογράψει γραμμάτια καὶ μέρος ἀπ' αὐτὰ τὰ λεφτὰ εἶχε διοχετευθῆ στὴ Δήμητρα Βασιλείου. Κατὰ τὸν φίλο αὐτὸ Παπᾶ, ἡ Δήμητρα καὶ ὄχι ὁ δάγγειος ἦταν ἡ ἀφορμὴ ποὺ ὁ Παχῆς δὲν μπόρεσε νὰ πληρώσῃ ἕνα γραμμάτιο 14.000 δραχμῶν καὶ τὸ εἶχε ἀνανεώσει. Πρὶν ἀπὸ 15 ἡμέρες ἡ Δήμητρα ζήτησε καὶ ἄλλα λεπτά, ἀλλὰ ὁ Παχῆς δὲν τῆς ἔδωσε, γιατὶ ἤθελε νὰ ξεκόψῃ μαζί της καὶ τότε ἐκείνη ἀπειλοῦσε ὅτι θὰ τὸν σκοτώσῃ. Ὁ Παπᾶς λοιπὸν ἐπέμενε ὅτι ἡ Δήμητρα Βασιλείου εἶχε σκοτώσει τὸν Παχῆ ποὺ δὲν ἐννοοῦσε νὰ παρατήσῃ τὴ γυναίκα του καὶ τὰ παιδιὰ γιὰ χατήρι της ἢ θὰ εἶχε βάλει ἄλλους νὰ τὸν σκοτώσουν.

Τρόμαζε νὰ βρῆ τὴ διεύθυνσι αὐτῆς τῆς Δήμητρας Βασιλείου ὁ ὑπομοίραρχος καὶ νὰ τὴν πιάσῃ. Γιατὶ αὐτὴ ἁπλούστατα, ὅπως ἀποδείχθηκε ἀμέσως, εἶχε παρατήσει ἀπὸ καιρὸ τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἱεροδούλου. Εἶχε παντρευθῆ καὶ ἐκείνη μὲ νόμιμο γάμο ἕναν ἀρτεργάτη, τὸν Δημήτρη Μαμελοῦκο καὶ συμπλήρωνε τὰ ὅσα κέρδιζε ὁ ἄντρας της κάνοντας τὴ χαρτορίχτρα. Ἡ Δήμητρα ἦταν μελαγχροινὴ καὶ

τὰ μαλλιά της ἦταν μαῦρο κοράκι. Γιατὶ ἦταν φελάχα ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια ἀπὸ πατέρα φελάχο καὶ ἀπὸ μάννα Ἑλληνίδα. Μετὰ πῆγε στὴ Μικρὰ Ἀσία παντρεύτηκε τὸ Βασιλείου, ἀλλὰ στὴν Μικρασιατικὴ καταστροφὴ πέθανε ὁ ἄντρας της καὶ μετὰ ἔγινε ἱερόδουλος. Τελευταῖα ξαναπαντρεύτηκε τὸ Μαμελοῦκο καὶ ἔκανε τὴ χαρτορίχτρα. Ξενόπλενε κι' ὅλας. Ἦταν ἀδύνατο ἡ καφφὲ τρίχα νὰ ἀνῆκε σ' αὐτήν. Στὴν κατάθεσί της ὡμολόγησε ὅτι πραγματικὰ εἶχε σχέσεις ἐρωτικὲς μὲ τὸν σωφὲρ Ἀπόστολο Παχῆ, ἀλλὰ πρὶν παντρευτῆ ἐκεῖνος. Ἀφοῦ παντρεύτηκε αὐτὸς ξέκοψαν καὶ παντρεύτηκε κι' ἐκείνη μὲ τὸ Μαμελοῦκο.

Πρόβαλε ἡ Δήμητρα ἀμέσως τὸ ἄλλοθι. Ὅλη τὴν ἡμέρα τοῦ ἐγκλήματος ἦταν στὴν πεθερά της ποὺ ἔμενε στὴν ὁδὸν Σαλαμῖνος 4 καὶ ἔπλενε ὡς τὴ νύχτα. Ἐκεῖ εἶχε ἔλθει καὶ ὁ ἄντρας της καὶ τὴ βρῆκε. Καὶ αὐτὸς ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἐκοιμήθηκε στῆς μάννας του. Ἐκεῖ βρισκόντουσαν καὶ οἱ δύο σύζυγοι ἀπὸ τὶς 9 ἕως τὶς 10 τὸ βράδυ. Καὶ ἡ Δήμητρα κατέληξε :

—Ναὶ εἴχαμε σχέσεις καὶ αὐτὸς καὶ ἐγὼ πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο μας ὅμως. Παντρεύτηκε αὐτός, παντρεύτηκα κι' ἐγὼ καὶ χωρίσαμε φιλικά. Πολιτισμένα πράγματα κ. ἀστυνόμε. Οὔτε ἀπειλές, οὔτε φοβέρες, οὔτε λεφτὰ τοῦ ἔπαιρνα οὔτε τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ὅλα ὅσα σᾶς εἶπαν εἶναι συκοφαντίες καὶ λόγια παράλογα. Δόξα σοι ὁ θεὸς κερδίζω ἀρκετὰ μὲ τὸν ἄντρα μου ὥστε νὰ μὴ ζητάω ἀπὸ τοὺς παληοὺς ἀγαπητικούς μου. Ἀλλὰ διάφοροι ποὺ πήγαιναν στὰ 5 Φ ὅπου σύχναζε ὁ Τόλης ὁ Παχῆς, λόγω τῆς δουλειᾶς του καὶ μόνο, ὅταν μὲ ἔβλεπαν νὰ περνῶ, τὸν ἐπείραζαν γιὰ μένα καὶ τοῦ ἔλεγαν :

—Τόλη... Τὸ παληό σου ἀμόρε. Ἡ παληά σου φιλενάδα. Ἡ λεγάμενη.

Στὸ ἀναμεταξὺ ἡ προανάκρισις μὴ μπορώντας νὰ ἀποδείξη τὴν ἐνοχὴ τῆς Δήμητρας καὶ τοῦ ἀντρός της τοῦ Μαμελούκου στὸ ἔγκλημα, παράτησε γιὰ λίγο αὐτὴ τὴν ἐκδοχὴ χωρὶς νὰ τὴν ἐγκαταλείψη ὁλοσχερῶς καὶ ἄρχισε νὰ ἐξετάζη γιὰ τὸ ποῦ εἶχε πάρει κοῦρσες ὁ Παχῆς τὴν τελευταία ἡμέρα τῆς ζωῆς του. Στὴν ἔρευνα αὐτή, ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ βρέθηκε σκοτωμένος ὁ σωφέρ, ἔλαβε πιὰ μέρος καὶ ὁ τότε ὑπασπιστὴς τῆς Ἀσφαλείας Χωροφυλακῆς τοῦ Πειραιῶς, ἀείμνηστος ὑπομοίραρχος Γιαλουράκος, ποὺ ἀντισυνταγματάρχη πιὰ τὸν ἐξετέλεσαν κατὰ τὰ 1944 οἱ Ἐαμοκομμουνισταὶ στὴν Καλαμάτα. Ἄρχισαν λοιπὸν ἀπὸ τὸν πίσω ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη σταθμὸ ταξί, ὅπου ἔκανε πάντα πιάτσα ὁ Ἀπόστολος Παχῆς. Καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους σωφὲρ ἔμαθαν ὅτι τὴν Τρίτη 2 Ὀκτωβρίου καὶ ἀκριβῶς γύρω στὶς 6.30 τὸ ἀπόγευμα, ἐνῶ ὁ Παχῆς ἦταν ἀπάνω στὸ ταξί του, ἦλθε στὸ σταθμὸ ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ἱπποκράτους μιὰ παρέα. Ἦταν ἕνας κύριος «καθὼς πρέπει» ποὺ τὸν εἶχαν βάλει στὴ μέση δυὸ κοπέλες ἢ νεαρὲς κυρίες μὲ πολὺ καλὴ ἐμφάνισι. Ἡ μία ἀπὸ αὐτὲς φοροῦσε ἄσπρα ροῦχα. Οἱ δύο νέες καὶ ὁ κύριος ἐπροχώρησαν καὶ ὅταν ἔφτασαν στὴν πιάτσα, ζήτησαν νὰ πάρουν ταξὶ καὶ πρῶτα διάλεξαν ἐκεῖνο ποὺ ἦταν πλάϊ στὴ Ντότζ τοῦ Παχῆ. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ταξὶ εἶχε κάποια βλάβη καὶ ὁ σωφέρ του τοὺς ὑπέδειξε νὰ μποῦν στὸ ταξὶ τοῦ Παχῆ. Πράγματι ἐμπῆκαν μέσα στὴ Ντότζ 10.074 τοῦ Παχῆ καὶ ἔφυγαν. Γιὰ ποῦ τράβηξαν ; Ἕνας δυὸ σωφὲρ ποὺ ἦταν στὴν πιάτσα εἶπαν ὅτι ἄκουσαν τὸν κύριο νὰ δίνη ἐντολὴ στὸν ὁδηγὸ τοῦ ταξὶ νὰ τραβήξη κατὰ τὸ Καλαμάκι.

Ὁ Τύπος ἦλθε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ βοηθὸς στὴν ἐξερεύνησι ἑνὸς ἐγκλήματος, γιατὶ ὅταν στὰ πολύστηλα, ποὺ δημοσιεύαμε κάθε μέρα γι' αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, κάναμε ἔκκλησι γιὰ ὅποιον εἶχε δῆ τὴ Ντότζ μὲ τὸν ἕνα κύριο καὶ τὶς δύο νεαρὲς γυναῖκες σὲ κανένα κέντρο τοῦ Καλαμακιοῦ νὰ προσέλθη γιὰ νὰ διευκολύνη τὶς ἀστυνομικὲς ἔρευνες, παρουσιάσθηκε ἕνας ἄλλος ὁδηγὸς ταξὶ ὁ Ι. Γερμανάκης ποὺ κατέθεσε ὅτι κατὰ τὶς 7 τὸ βράδυ καὶ ἐνῶ ἦταν στὸ Καλαμάκι καὶ στὸ κέντρον «Ζέφυρος», εἶδε τὴν Ντότζ τοῦ Παχῆ νὰ φθάνη καὶ νὰ σταματάη ἀπ' ἔξω. Κατέβηκε ὁ

κύριος μὲ τὴν νέα τὴν ἀσπροφορεμένη καὶ μὲ τὴν ἄλλη νέα, ποὺ κανεὶς δὲν μπόρεσε νὰ καθορίση τὸ χρῶμα τοῦ φορέματός της καὶ κάθησαν κάτω στὴ θάλασσα, σ' ἕνα τραπεζάκι. Ὁ Παχῆς τότε ζήτησε ἕνα ἐργαλεῖο ἀπὸ τὸ Γερμανάκη γιὰ νὰ σφίξη τὰ μπουλόνια τῶν τροχῶν μήπως τοῦ φύγη κανένας τροχὸς στὸ δρόμο καὶ ἀφοῦ τὰ βίδωσε, κάθησαν μαζὶ σ' ἕνα τραπεζάκι καὶ κουβέντιασαν. Οἱ ἐπιβάτες τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Παχῆ ἐκαθόντουσαν πέρα καὶ φαινόντουσαν τελείως ἄσχετοι μὲ τὸν σωφέρ τους. Τὸ ταξίμετρο τῆς Ντότζ τοῦ Παχῆ ἔγραφε στὸ Καλαμάκι γύρω στὶς 80 δραχμές.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ «Ζεφύρου» Τάκης Παπαπαναγιώτου ἐπιβεβαίωσε καὶ αὐτὸς τὴν ἄφιξι τῆς τριάδας μὲ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Παχῆ καὶ εἶπε ὅτι ὁ κύριος μὲ τὶς δύο νέες ἐκάθησαν εἰς ἕνα τραπεζάκι καὶ παράγγειλαν ἕνα μπαρμπούνι, γόπες καὶ ἤπιαν ἐννέα μπύρες. Ὁ σωφὲρ εἶχε μείνει στὸ αὐτοκίνητό του στὸ ταξὶ καὶ ὕστερα ἐκάθησε ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ κέντρο καὶ φαινόταν ὅτι δὲν εἶχε καμμιὰ σχέσι οὔτε κἂν γνωριμία μὲ τὴν πελατεία του, ἡ ὁποία δὲν τὸν ἐκέρασε οὔτε μιὰ μπύρα. Ὁ διευθυντὴς τοῦ κέντρου εἶπε ὅτι ἡ «παρέα» τῆς τριάδας ἔφθασε γύρω στὶς 7.30 καὶ μετὰ μισὴ ὥρα, δηλαδὴ γύρω στὶς 8 μὲ 8.15 ἔφυγε ἀπὸ τὸ «Ζέφυρο» μὲ τὸ ἴδιο ταξὶ τοῦ Παχῆ. Σημειωτέον ὅτι οἱ καταθέσεις τοῦ σωφὲρ Γερμανάκη καὶ τοῦ Παπαπαναγιώτου ἐπιβεβαιώθηκαν στὴν ἐντέλεια καὶ ἀπὸ μιὰν ἄλλη κατάθεσι ἑνὸς πελάτου τοῦ κέντρου «Ζέφυρος», ἑνὸς Γ. Ἰασωνίδου. Πάντως εἶχε ἀποδειχθῆ ὅτι γύρω ἀπὸ τὶς 8 μὲ 8.15 τὸ βράδυ τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1928, ὁ σωφὲρ Ἀπόστολος Παχῆς εἶχε φύγει ἔχοντας μέσα στὸ ταξί του ἕνα ἄντρα «καθὼς πρέπει» καὶ δύο νέες «καλῆς τάξεως» ἀπὸ τὸ κέντρο «Ζέφυρος» τοῦ Καλαμακίου καὶ μετὰ μιὰ ὥρα πάνω κάτω εἶχε βρεθῆ σκοτωμένος ἀπάνω στὸ βολὰν τοῦ αὐτοκινήτου του ἀπὸ τὸ χωροφύλακα Λαδᾶ, στὰ Γλυκὰ Νερὰ τοῦ Μοσχάτου καὶ σὲ ἀπόστασι ἑκατὸ μέτρων πάνω ἀπὸ τὸ ρεῦμα τοῦ Κηφισοῦ.

Εἶχαν σχέσι αὐτὸς ὁ κύριος καὶ οἱ δύο νέες γυναῖκες μὲ τὴ δολοφονία τοῦ σωφὲρ ἢ εἰς τὸ ἔγκλημα ἦταν ἀνακατεμένη μὲ ὄργανά της ἡ Δήμητρα Βασιλείου ἢ Μαμελούκου ἢ ἄλλος κανένας ;

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὅτι τὴν βιβλιοδεσίαν τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» ἐδέχθη νὰ πραγματοποιῆ, μὲ σχετικὴν ἔκπτωσιν, ἤτοι : δερματόδετον ἀντὶ 27 καὶ πανόδετον ἀντὶ 17 δραχμῶν, ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μεσολογγίου καὶ Τζαβέλλα (Ἐξάρχεια) βιβλιοδέτης κ. Δ. Πιπέργης, τηλ. 625.796.

ΜΕΡΙΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

6) Κατόπιν ἀμέσως περιτυλίσσομεν διὰ τοῦ καταλλήλου ὀργάνου τὸ ἐκτεθὲν εἰς τὸ φῶς φιλμ καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ φέρομεν τὸ ἑπόμενον, ἂν ὑπάρχῃ. Ἐδῶ χρειάζεται μεγάλη προσοχή, ἰδιαιτέρως εἰς τὰς μηχανὰς αἱ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν «ρὸλ — φίλμ», διότι δυνατὸν νὰ λάβωμεν καὶ νέαν φωτογραφίαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φίλμ. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι νὰ ἀπολέσωμεν καὶ τὰς δύο. Τὸ λάθος αὐτὸ δὲν δύναται νὰ συμβῇ εἰς ὡρισμένας μηχανὰς τύπου «Λάϊκα».

Ὅταν λαμβάνωμεν εἰκόνα ἀντικειμένου ὑπὸ ἡλιακὸν φῶς, ἡ θέσις τῆς μηχανῆς πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε τὸ φῶς νὰ μὴ πίπτῃ κατ' εὐθεῖαν ἐπὶ τοῦ φακοῦ, ἀλλὰ νὰ πίπτῃ ἐπὶ τῆς μιᾶς ἐκ τῶν δύο πλευρῶν τῆς μηχανῆς. Τὸ πλάγιον φῶς ἐλαττώνει τὰς μεγάλας ἀντιθέσεις τῶν σκιῶν καὶ δίδει καὶ ἀνάγλυφον μορφὴν εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἀντικειμένου. Πρέπει πάντοτε νὰ ἐκλέγωμεν μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὸ φόντο τῆς εἰκόνος μας τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ εἶναι ὁμοιόμορφον καὶ ἁπλοῦν. Ἂν τὸ φόντο δὲν εἶναι κατάλληλον, ἀφήνομεν ἀνοικτὸν ὅλο τὸ διάφραγμα τοῦ φακοῦ καὶ ἀπομακρύνομεν ἐξ αὐτοῦ—ἀπὸ τοῦ φόντου — τὸ ἄτομον, ὁπότε τὸ φόντο θὰ ἐμφανισθῇ συγκεχυμένον ἐπὶ τῆς φωτογραφίας, ἐλλείψει ὀπτικοῦ βάθους. Καλὸν εἶναι νὰ χρησιμοποιῶμεν πάντοτε ἕνα τύπον φίλμ, ὥστε ἐκ τῆς παρακολουθήσεως καὶ μελέτης, νὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ καθορίζωμεν τὸν καλύτερον χρόνον ἐκθέσεως διὰ τὰς μελλοντικὰς λήψεις τῶν εἰκόνων μας. Ὅταν λαμβάνωμεν φωτογραφίας μὲ ἀντίθετον φωτισμὸν — κόντρα — πρέπει νὰ προστατεύωμεν κάπως τὸν φακὸν τῆς μηχανῆς, δηλαδὴ νὰ τὸν σκιάζωμεν διὰ τῆς χειρός μας, διὰ μιᾶς ἐφημερίδος ἢ νὰ χρησιμοποιῶμε τὴν σκιὰν ἑνὸς δένδρου, οἰκίας κλπ., ὥστε αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες νὰ μὴ πίπτουν κατ' εὐθεῖαν ἐπὶ τοῦ φακοῦ. Τὸ πλέον κατάλληλον μέσον εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν εἶναι τὸ εἰδικὸν ὄργανον τὸ ὀνομαζόμενον «παρασολέϊ», ἂν βεβαίως διαθέτωμεν. Καλὸν εἶναι εἰς τὰς φωτογραφήσεις «κόντρα λουμιὲρ» νὰ ἀνοίγωμεν ἓν διάφραγμα περισσότερον τοῦ κανονικοῦ, δηλαδὴ ἂν τὸ κανονικὸν ἦτο «4,5» εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀντιθέτου φωτισμοῦ νὰ εἶναι «3,5». Μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας δυσκολίας τῶν ἀρχαρίων φωτογράφων εἶναι ἡ κατανόησις τοῦ προορισμοῦ καὶ τοῦ τρόπου χρήσεως τοῦ «τηλεμέτρου» καὶ «βιζὲρ» τῆς μηχανῆς, δηλαδὴ τοῦ ὀργάνου ἐκείνου τῆς μηχανῆς τὸ ὁποῖον θέτομεν πρὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ μας καὶ μέσῳ αὐτοῦ, εἰς μὲν τὰς ἁπλᾶς μηχανὰς — κουτιὰ — βλέπομεν τὸ ὅλον ἀντικείμενον καὶ τὸ τυχὸν περιβάλλον αὐτοῦ τοῦ ὁποίου θέλομεν νὰ λάβωμεν τὴ φωτογραφίαν, εἰς δὲ τὰς τελειοτέρας μηχανάς, ἐκτὸς τῆς παρατηρήσεως τοῦ ἀντικειμένου ἐκ τοῦ ἰδίου σημείου καθορίζομεν καὶ τὴν ἀπόστασιν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν μηχανήν. Ὅθεν τὸ βιζὲρ μᾶς παρέχει τὴν δυνατότητα νὰ παρατηρῶμεν τὸ ἀντικείμενον, νὰ διαπιστώνωμεν τὸ μέγεθος τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτυπωθῇ ἐπὶ τοῦ φίλμ ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν ἐκ τῆς ὁποίας παρατηροῦμεν τὸ ἀντικείμενον. Ἑπομένως ἀπὸ τὸ βιζὲρ καὶ μόνον ἀπ' αὐτό, διαπιστώνομεν ἂν τὸ ἀντικείμενόν μας θὰ ἀπεικονισθῇ ὁλόκληρον ἐπὶ τοῦ φίλμ ἢ θὰ τοῦ λείπουν λ.χ. τὰ... πόδια καὶ ἡ κεφαλὴ ἢ θὰ ὑπάρχῃ μὲν ἡ κεφαλή, ἀλλὰ θὰ τοῦ λείπουν τὰ πόδια ἢ τὸ χέρι ἢ τὸ μέγεθος αὐτοῦ θὰ εἶναι τόσον πολὺ μικρόν, ὥστε νὰ καταλαμβάνῃ μίαν πολὺ μικρὰν ἔκτασιν (ἓν ἢ δύο ἑκατοστὰ μόνον) ἐπὶ φίλμ 5×5 ἑκατ. Πολλάκις ἡ... ἀποκεφάλισις τοῦ εἰδώλου ὀφείλεται εἰς τὴν μεγάλην πίεσιν, ἡ ὁποία ἀσκεῖται ἐπὶ τῆς μηχανῆς κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς λήψεως τῆς φωτογραφίας μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μετακινηθῇ αὕτη πρὸς τὰ κάτω καὶ οὕτω νὰ παραμείνῃ ἐκτὸς τοῦ φίλμ ἡ κεφαλὴ τοῦ φωτογραφουμένου ἀτόμου, ἢ ἄλλο σημεῖον ἑτέρου ἀντικειμένου. Πρὸς ἀποφυγὴν

τῶν ἀναφερομένων περιπτώσεων, ρυθμίζομεν τὸ μέγεθος τοῦ φωτογραφουμένου ἀντικειμένου κατὰ τοιοῦτον τρόπον, οὕτως ὥστε νὰ μὴν ἐγγίζῃ — φθάνῃ — μέχρις ἀκριβῶς τῶν ἄκρων τῶν πλευρῶν τοῦ βιζέρ, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ἡ ἐλαχίστη μετακίνησις τῆς μηχανῆς θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ παραμείνουν ἐκτὸς τοῦ φίλμ τμήματα τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς αὐτοῦ ἢ ἀμφότερα. Διὰ τοῦτο τὸ εἴδωλον τοῦ ἀντικειμένου πρέπει νὰ μὴν ἐγγίζῃ μὲν τὰ ἄκρα τοῦ βιζέρ, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν ἀπέχῃ καὶ πολὺ ἐξ αὐτῶν. Διὰ νὰ σμικρύνωμεν ἢ μεγεθύνωμεν τὸ μέγεθος τῆς εἰκόνος ἐπὶ τοῦ βιζέρ, μεταφέρομεν τὴν μηχανήν μας εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ πρὸς τὰ ἐμπρὸς εἰς τὴν δευτέραν. Ἂν τὸ μέγεθος τῆς ἀρνητικῆς εἰκόνος τῆς μηχανῆς εἶναι τετράγωνον π.χ. 4 1/2 × 4 1/2 ἢ 5 1/2 × 5 1/2, ὡς εἶναι εἰς τὰς μηχανὰς τύπου «Ρεφλὲξ», δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἀντιστροφῆς τῆς μηχανῆς, ἀλλ' ἂν εἶναι ἄνισον ὅπως εἰς τὰς μηχανὰς τύπου «Λάϊκα» 3 1/2 × 2 1/2 ἢ εἰς τὰς μηχανὰς 6 × 9 ἢ 9 × 12, τότε, εἰς ἃς περιπτώσεις λαμβάνομεν φωτογραφίαν ἀτόμων 2 ἕως 4 καὶ μάλιστα ὀρθίων, δέον νὰ παρατηρῶμεν τὸ ἀντικείμενον ἀπὸ τὴν πλέον μεγάλην πλευρὰν τοῦ βιζέρ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ εἴδωλον τῶν ἀτόμων θὰ ἀποτυπωθῇ ἐπὶ τοῦ φίλμ μεγαλύτερον, ἐνῷ ἂν λάβωμεν τὴν φωτογραφίαν, θέτοντες εἰς ὁριζόντιον θέσιν τὴν μηχανὴν διὰ νὰ ἀπεικονισθῇ ὁλόκληρον τὸ σῶμα των ἐπὶ τοῦ φίλμ, θὰ πρέπῃ νὰ μετακινηθῶμεν πρὸς τὰ ὀπίσω, κατὰ πολὺ καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ μέγεθος τοῦ εἰδώλου τῶν προσώπων ἐπὶ τοῦ φίλμ θὰ εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερον. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἔχει μεγάλην σημασίαν, διότι κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς θετικῆς φωτογραφίας, ὅσον μικροτέρα εἶναι ἡ ἀρνητικὴ εἰκών, τόσον ἀσαφὴς εἶναι ἡ φωτογραφία, δηλαδὴ ἡ εἰκὼν χάνει καὶ εἰς ζωηρότητα τόνων καὶ εἰς καθαρότητα λεπτομερειῶν.

Αἱ φωτογραφίαι, αἵτινες λαμβάνονται τὰς δύο πρώτας καὶ τὰς δύο τελευταίας ὥρας τῆς ἡμέρας, ἔχουν τάσιν πρὸς τὴν ἐρυθρὰν ἀπόχρωσιν. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα εἰς τὰ χαμηλὰ σημεῖα αὐτῆς εἶναι πυκνοτέρα καὶ ἐπομένως ἀπορροφᾷ τὴν ἀκτινοβολίαν τῶν μικροτέρων κυμάτων (χρῶμα μπλὲ) εὐκολώτερον, ἐνῷ ἡ ἀκτινοβολία τῶν μικροτέρων κυμάτων (ἐρυθρῶν) διέρχεται εὐκολώτερον.

Αἱ καλύτεραι φωτογραφίαι εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι λαμβάνονται τυχαίως, ἐκεῖναι δηλαδὴ τῶν ὁποίων ἡ λῆψις δὲν εἶναι προσχεδιασμένη, ἀλλὰ πολλάκις καὶ ἡ προσχεδιασμένη φωτογραφία λαμβάνεται κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ ὑπερισχύῃ τὸ στοιχεῖον τοῦ αὐθορμητισμοῦ.

Ἡ σύνθεσις τῆς εἰκόνος παίζει μεγάλον ρόλον, δηλαδὴ τὸ σημεῖον — ἡ γωνία — ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ λάβωμεν τὴν εἰκόνα, τί θὰ συμπεριλάβωμεν καὶ τί θὰ παραλείψωμεν ἐξ αὐτῆς. Τί θὰ ἐξάρωμεν περισσότερον καὶ τί θὰ ἀμβλύνωμεν. Αἱ φωτοσκιάσεις θὰ δώσουν μεγάλον ὀπτικὸν πεδίον εἰς τὴν εἰκόνα μας ἢ μικρόν ; Πότε ἐπιβάλλεται τὸ πρῶτον καὶ πότε εἶναι ἐπιβλαβές. Ὁ χρόνος λήψεως τῆς εἰκόνος κινουμένων ἀντικειμένων μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ χρησιμοποιῶμεν ὡρισμένον χρόνον, τὸν ὁποῖον δυνάμεθα νὰ ἀγνοήσωμεν ἂν ἐπιθυμῶμεν ὡρισμένην ἐμφάνισιν τῆς εἰκόνος μας. Αἱ μεγάλαι χρωματικαὶ ἀντιθέσεις ἢ φωτοσκιάσεις ἐπιβάλλουν χρῆσιν πολὺ εὐαισθήτου φίλμ, καταλλήλου φίλτρου καὶ εἰδικοῦ τρόπου ἐμφανίσεως.

Συντήρησις φακῶν. Μὴν ἐγγίζετε ποτὲ τὸν φακὸν μὲ τὰ δάκτυλα, διότι συντελεῖτε εἰς τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ. Ὁ κονιορτὸς εἶναι ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸς τῶν φακῶν. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τοὺς προφυλάσσετε ἀπ' αὐτὸν μετὰ μεγάλης προσοχῆς. Ἡ καθαριότης τῶν φακῶν πρέπει κανονικῶς νὰ γίνεται μόνον μὲ εἰδικὰ πολὺ μαλακὰ πινελάκια. Ἡ καθαριότης μὲ τὸ εἰδικὸν ὕφασμα ἢ χάρτην χρειάζεται μεγάλην, μὰ πολὺ μεγάλην προσοχήν, διότι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ γραμμὰς — ξέσματα — λίαν ἐπιβλαβεῖς εἰς τὸν φακὸν κατὰ τὴν τριβὴν ἀπὸ τὰ σκληρὰ σωματίδια τῆς σκόνης. Ἰδιαιτέραν προσοχὴν χρειάζονται οἱ ἐπίχριστοι (μπλὲ) φακοί, διότι ἡ ἐπίχρισις φθείρεται εὐκολώτερον.

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΑΤΑΝΙΚΗΣ ΣΠΕΙΡΑΣ KRAFTER

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

Κι' αὐτὴ ἦταν ἡ ἀλήθεια. Καμμιὰ μήνυσι γιὰ ἀπάτη δὲν εἴχαμε στὰ χέρια μας. Τὰ μόνα ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα ἦσαν τὰ ἔντυπα τῶν φορτωτικῶν, οἱ σφραγῖδες καὶ τὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων. Τὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων μὲ τὰ τσαλακωμένα χαρτιὰ ποὺ θὰ τὸ περιφρονοῦσε ὅποιος τὸ ἔβλεπε, ἔπαιξε τὸν σπουδαιότερο ρόλο. Ἐκεῖ μέσα βρέθηκε ὁ ἀνεκτίμητος θησαυρὸς γιὰ τὴν ἀνάκρισι, ἡ ἀπόδειξις τῆς ἐνοχῆς τῆς συμμορίας τῶν Krafter. Ὅλα ἐκεῖνα τὰ τσαλακωμένα χαρτιὰ ἦσαν δείγματα διαφόρων ὑπογραφῶν μὲ τὶς ὁποῖες ἐξησκεῖτο ὁ Λεωνίδας στὴν ἀπομίμησι. Στοιχεῖο σοβαρὸ καὶ ἀποκαλυπτικὸ γιὰ τὶς δυνατότητές του στὴν πλαστογράφησι καὶ τῆς πιὸ δύσκολης ὑπογραφῆς. Κατόπιν τοὺς ρωτήσαμε γιὰ τὰ ἐπιστολόχαρτα μὲ τὶς διάφορες φίρμες ποὺ βρήκαμε στὸ σπίτι τῆς μητέρας τους καὶ οἱ δυὸ σὰν συνεννοημένοι εἶπαν ψέμματα.

—Ἐμεῖς στὶς δουλειές μας, εἶπεν ὁ Γιάννης, χρησιμοποιοῦμε ἄφθονο χαρτί. Τὰ βρήκαμε ἐγκαταλελειμμένα σ' ἕνα τυπογραφεῖο καὶ τὰ ἀγοράσαμε.

Χαμογελάσαμε μὲ τὴν παιδιάστικη δικαιολογία τους, γιατὶ ξέραμε πὼς οἱ φίρμες καὶ τὰ ψευδώνυμα ἦσαν δικά τους. Στὸ μεταξὺ ἦρθε στὴν Ἀσφάλεια καὶ ὁ καφεπώλης τοῦ μεγάρου τῆς ὁδοῦ Κρατίνου 11, Μενέλαος Ἀμπατζῆς, ποὺ τὸν εἴχαμε καλέσει γιὰ ἀναγνώρισι.

Ὁ Ἀμπατζῆς μᾶς εἶπε πὼς κατὰ τὸν Μάρτιο τοῦ 1935, ἦρθε στὸ μέγαρο ἕνας μεσόκοπος κύριος καὶ ἐνοικίασε στὸν πρῶτο ὄροφο τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 4 γραφεῖο. Σὲ λίγες μέρες ἦρθε καὶ ἐγκαταστάθηκε ὁ Pierre Lacri καὶ εἶδα πὼς ὁ κύριος ποὺ ἐνοικίασε τὸ γραφεῖο ἦταν ὁ πατέρας του. Μὰ ξαφνικὰ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1936 χάθηκε. Ἦρθε ἡ Ἀστυνομία καὶ τὸν ζητοῦσε καὶ μάλιστα πῆρε ἀπὸ τὸ γραμματοκιβώτιό του ὅ,τι ὑπῆρχε μέσα, ἐπιστολὲς καὶ τηλεγραφήματα.

— Θὰ τὸν γνωρίσῃς ἂν τὸν δῇς ; τοῦ εἶπε ὁ Ὑπαστυνόμος.

— Καὶ βέβαια, ἀπήντησε. Τόσο καιρὸ μπαινόβγαινα στὸ γραφεῖο μὲ καφέδες.

Τότε ὁ ἀστυνόμος Τσαγκλῆς ἔβαλε ἀνάμεσα σὲ 5-6 ἀστυφύλακες μὲ πολιτικὴ περιβολὴ τοὺς ἀδελφοὺς Ριφάλδη καὶ κάλεσε τὸν Ἀμπατζῆ.

— Εἶναι κανένας ἀπ' αὐτοὺς ὁ Pierre Lacri ; τὸν ρώτησε.

—Ὁ κύριος, εἶπε ἀδίστακτα καὶ ἔδειξε τὸν Λεωνίδα.

Ἐκεῖνος προσπάθησε νὰ τὸν διαψεύσῃ, λέγοντας.

— Μὲ παρομοιάζει μὲ τὸν ἄνθρωπο ποὺ καταζητεῖτε.

Κατόπιν δείξαμε στὸν Ἀμπατζῆ καὶ διάφορες φωτογραφίες μὲ ἀνάμεσά τους τὴ φωτογραφία τοῦ πατέρα τους, Χρήστου Ριφάλδη, ποὺ εἶχα πάρει ἀπὸ τὴ Σήμανσι. Ἀμέσως τὴν ξεχώρισε.

— Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ γραφείου 4, εἶπε.

Μετὰ τὴν ἀναγνώρισι καὶ τὴν κατάθεσι τοῦ Ἀμπατζῆ, πῆραν σειρὰ δύο ἀκόμη ἔνοικοι τοῦ μεγάρου τοὺς ὁποίους εἴχαμε καλέσει. Ὁ Στέλιος Κολίτσης καὶ ὁ Δημήτριος Κανδρίτης. Καὶ οἱ δυὸ ἀνεγνώρισαν ἀμέσως τὸν Λεωνίδα ὡς τὸν Pierre Lacri. Γιὰ τὴν ἀναγνώρισι τοῦ Γιάννη Ριφάλδη ἐπανελήφθη ἡ ἴδια σκηνή, μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι ἄλλαξαν τὰ πρόσωπα. Ὁ καφεπώλης τοῦ μεγάρου τῆς ὁδοῦ Μιλτιάδου 23, Πέτρος Μητρόπουλος, ἀνεγνώρισε τὸν Γιάννη ὡς τὸν Ἰωάννη Πετράκη, ὅπως καὶ ὁ θυρωρὸς τοῦ μεγάρου τῆς ὁδοῦ Σωκράτους 180 τὸν ἀνεγνώρισε ὡς Χριστοφόρου.

Ὕστερα ἀπὸ δέκα πέντε μέρες ἡ προανάκρισις τελείωσε καὶ οἱ κατηγορού-

μενοι ἀδελφοὶ Ριφάλδη καὶ μέρος ἀπὸ τὰ πειστήρια τῆς ἀπάτης, ἐστάλησαν συνοδεία στὴν εἰσαγγελία Πειραιῶς. Ὁ εἰσαγγελεὺς (μακαρίτης) Σπηλιώτης, ἀνέθεσε τὴν ὑπόθεσι στὸν διακεκριμένο δικαστικὸ Παγουρόπουλον τοῦ Α΄ Ἀνακριτικοῦ Γραφείου Πειραιῶς. Ὁ Παγουρόπουλος γιὰ νὰ μπορέση νὰ προχωρήση προσέλαβε στὸ γραφεῖο του τὸν καθηγητὴν ξένων γλωσσῶν Καρύδην γιὰ νὰ ξεκαθαρίση τὸν κυκεώνα τῆς ξενογλώσσου ἀλληλογραφίας ποὺ εἶχε κατασχεθῆ. Οἱ ἀλλεπάλληλες μηνύσεις ποὺ ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν ἡ μιὰ κατόπιν τῆς ἄλλης ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικό, ἀπησχόλησαν δυὸ ἀκόμη ἐξαιρέτους δικαστικούς, τοὺς κ.κ. Κουρούκλην καὶ Πρωτονοτάριον, ὅπως καὶ τὸν καθηγητὴν Καρύδην, ἕνα ὁλόκληρο χρόνο γιὰ νὰ ξεκαθαρίσουν τὴν ὑπόθεσι τῆς συμμορίας Krafter.

Ὅταν ἐτελείωσε ἡ μετάφρασις τῆς ἀλληλογραφίας, φάνηκε ποιοὶ ἔπαιζαν πρωτεύοντα ρόλο στὴν συμμορία τῶν Krafter. Ὁ πατέρας Χρῆστος Ριφάλδης καὶ τὰ παιδιά του, καὶ μὲ συνεργάτες τοὺς Pesi, Xor, Krin καὶ P. Rifal, τῶν ὁποίων τὴν ἀναζήτησι ἀνέλαβαν ἡ Σκώτλαντ Γυὰρντ καὶ ἡ Δικαστικὴ Ἀστυνομία τῆς Γαλλίας, ὕστερα ἀπὸ ἔγγραφο τοῦ γραφείου Ἀθηνῶν. Ἔτσι σὲ λίγο διάστημα ὁλόκληρη ἡ συμμορία τῶν Krafter ἔπεφτε στὰ χέρια τῆς Δικαιοσύνης. Καὶ ἐνῶ συνεχίζοταν ἀκόμη ἡ ἀνάκρισις, στὸ Γ΄ Ἀνακριτικὸ Γραφεῖο Ἀθηνῶν καὶ τὸ Α΄ Πειραιῶς, ὁ Λεωνίδας Ριφάλδης μέσα στὴ φυλακὴ σκεπτόταν τὴ δραπέτευσί του. Δὲν μποροῦσε νὰ χωνέψη πὼς ἔπεσε ἔτσι ἄδοξα στὰ χέρια τῆς ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, ὕστερα ἀπὸ τὶς τόσες ἄλλες Ἀστυνομίες τοῦ κόσμου, ἀπὸ τὶς ὁποῖες κατώρθωνε νὰ διαφεύγη, νὰ κυκλοφορῆ καὶ νὰ δρᾶ ἀνενόχλητος μαζὶ μὲ τοὺς συνεργάτες του. Σὰν τὸ λιοντάρι στὸ κλουβί, τριγύριζε μερόνυχτα στὸ κελλί του καὶ κατέστρωνε σχέδια ἐπὶ σχεδίων πῶς νὰ δραπετεύση ἀπὸ τὶς φυλακὲς Πειραιῶς ὅπου ἐκρατεῖτο. Ἐν τέλει κατέληξε νὰ προσποιηθῆ τὸν ἄρρωστο κι' ἔπεσε στὸ κρεβάτι. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ δυὸ μέρες παρουσιάσθηκε στὸ διευθυντὴ τῶν φυλακῶν κρατώντας ἕνα χαρτὶ γεμᾶτο αἵματα, δῆθεν ἀπὸ αἱμόπτυσι καὶ ζήτησε νὰ εἰσαχθῆ σὲ νοσοκομεῖο. Μὰ ὁ ἰατροδικαστὴς Πειραιῶς, συνηθισμένος ἀπὸ κάτι τέτοια, κατάλαβε πὼς ἡ αἱμόπτυσις ἦταν φτιαχτὴ καὶ ἔτσι τὸ κόλπο του ἀπέτυχε. Ὁ Ριφάλδης ὅμως δὲν τὸ ἔβαλε κάτω. Ἔπρεπε νὰ πετύχη ὁπωσδήποτε τὴν ἀπόδρασί του καὶ μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες ζήτησε μετάθεσι γιὰ τὶς φυλακὲς Συγγροῦ. Αὐτὸ τὸ ἐπέτυχε μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ μπορέση νὰ ξεγελάση τοὺς φρουρούς του καὶ νὰ τὸ σκάση, μὰ οἱ χωροφύλακες ποὺ τὸν συνώδευαν ἦταν σωστοὶ κέρβεροι. Ἐκεῖ ἄφησε νὰ περάσουν λίγες μέρες κι' ἄρχισε τὰ ἴδια. Ἔκανε τὸν ἄρρωστο καὶ κάθε τόσο παρουσιαζόταν στὸ γιατρὸ τῶν φυλακῶν μὲ μαντήλια καὶ χαρτιὰ ματωμένα. Τελικὰ κατώρθωσε μ' ἐκεῖνο τὸ μειλίχιο ὕφος του νὰ πείση τὸ γιατρὸ νὰ τὸν στείλη στὸ Α΄ στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο. Κάθησε ἀρκετὸ καιρὸ νοσηλευόμενος μέχρι νὰ βρῆ τὴν κατάλληλη εὐκαιρία. Καὶ τὸ πρωὶ τῆς 2 Νοεμβρίου 1936 ὁ Λεωνίδας Ριφάλδης ἔγινε ἄφαντος. Ἡ ἀπόδρασίς του ἔγινε αὐθημερὸν γνωστὴ στὴν εἰσαγγελία Πειραιῶς καὶ στὰ τμήματα ἀσφαλείας γιὰ τὴν καταδίωξί του. Ἀμέσως ὁ διοικητὴς (μακαρίτης) Νικόλαος Τσαγκλῆς, μὲ ἐκάλεσε στὸ γραφεῖο καὶ μοῦ εἶπε :

— Πάλι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ Δουκάκη. Ἐσὺ γνωρίζεις τὰ στέκια του καὶ νὰ ἀσχοληθῆς γιὰ τὴν σύλληψί του.

Εἶχα μείνει κατάπληκτος μὲ τὸ νέο κατόρθωμα τοῦ Λεωνίδα καὶ τὴν ἴδια μέρα ἄρχισα ἀπὸ τὴν ἐρωμένη του Ἔφη Νηπίου. Μέρες ὁλόκληρες τὴν παρακολούθησα μὰ μὴ μπορώντας νὰ βγάλω τίποτε, στράφηκα πρὸς τὸ σπίτι τῆς μητέρας του στὴν Καλλιθέα, ἂν καὶ δὲν ἦταν νοητὸ πὼς ὁ πονηρὸς θὰ κατέφευγε κοντά της. Τότε πῆρα πληροφορίες ἀπὸ τὸν πλαϊνὸ μπακάλη, ποὺ ἦταν καὶ σπιτονοικοκύρης της, πὼς τὸ γυιό της δὲν τὸν εἶδε καθόλου, μόνον τώρα τελευταῖα ἀντελήφθη κάποιο ἄγνωστο νέο νὰ ἔρχεται πολὺ τακτικὰ στὸ σπίτι της καὶ μοῦ περιέγραψε τὰ χαρακτηριστικά του. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ δυὸ μέρες παρακολούθησι, εἶδα πράγματι τὸν ἄγνωστο αὐτὸ νέο νὰ βγαίνη ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς μητέρας του. Τὸν πῆρα στὸ κα-

τόπιν καὶ ἐξακρίβωσα πὼς ἦταν ὁ Περτικιὰν, ἔμπορος, Πραξιτέλους ἀριθ. 149, στὴν 'Αθήνα, κάτοικος ὁδοῦ Νυμφίων 214. Συνεπέρανα ὅτι αὐτὸς ἔπρεπε νὰ κρύβη τὸν Λεωνίδα καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὰ ξημερώματα μὲ τὸν συνάδελφό μου Χατζίνη βρισκόμαστε στὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Νυμφίων 214.

'Ατυχία, δὲν ἦταν κρυμμένος στὸ σπίτι τοῦ Περτικιὰν ὁ Λεωνίδας, ἀλλὰ μὲ τὴν ἔρευνα ἀνακαλύψαμε κάτι ἄλλο πολὺ σοβαρὸ καὶ ἀποκαλυπτικό. Μέσα σ' ἕνα συρτάρι μιὰ δέσμη ἐπιστολὲς προερχόμενες ἀπὸ τὸν πατέρα τοῦ Λεωνίδα, τὸν ἀρχηγὸ καὶ καθοδηγητὴ τῆς συμμορίας τῶν Krafter, Χρῆστο Ριφάλδη. Πήραμε μαζί μας τὴ δέσμη στὴν 'Ασφάλεια ποὺ κατόπιν παραδόθηκε κι' αὐτὴ στὸν Α' 'Ανακριτὴν Πειραιῶς Παγουρόπουλο ποὺ εἶχε ἀναλάβει τὴν ὑπόθεσι.

'Η ἴδια ἀποτυχία μᾶς περίμενε καὶ σὲ κάποιον ἄλλον συγγενῆ τοῦ Ριφάλδη, τὸν Γεώργιο Τζακόνη, ποὺ πρὸ δύο μηνῶν εἶχε ἔλθει ἀπὸ τὴν 'Αλεξάνδρεια. Στὸ μεταξὺ ἐκυκλοφόρησε ἡ πληροφορία ὅτι ὁ Λεωνίδας ἐδραπέτευσε στὴν Αἴγυπτο καὶ συγκεκριμένα ὅτι φιλοξενεῖται στὸ σπίτι ἑνὸς φίλου τοῦ πατέρα του, τοῦ Μανώλη Βέριου, στὴ Rue Cheih - Aly el Lessi No 5 Attarine, στὴν 'Αλεξάνδρεια. Αὐτὸ ὅμως ὕστερ' ἀπὸ λίγες μέρες ἀπεδείχθη ὅτι ἦταν ψέμμα, ἀπὸ τὴν ἀπάντησι ποὺ ἔστειλε στὸ τηλεγράφημά μας ὁ συνεργάτης μου διοικητὴς 'Ασφαλείας 'Αλεξανδρείας Florio. 'Ασφαλῶς ἡ διάδοσις προήρχετο ἀπὸ τοὺς δικούς του, ἢ ἀπὸ τὸν ἴδιο ἀκόμη γιὰ νὰ παραπλανηθοῦμε καὶ νὰ διακόψουμε τὴν ἀναζήτησι, ὥστε νὰ μπορέση νὰ διαφύγη γιὰ τὸ 'Εξωτερικὸ πιὸ εὔκολα.

Καὶ στὶς 8 Δεκεμβρίου ἀπὸ μιὰ πληροφορία ἀμφίβολη καὶ χωρὶς νὰ τὸ περιμένωμε, ἀνεκάλυψα τὸν δραπέτη Λεωνίδα Ριφάλδη κρυμμένο στὴ Βούλα, στὸ σπίτι τῆς Νότας Νικόλη, φίλης τῆς ἐρωμένης του "Εφης Νηπίου. "Ετσι γιὰ δεύτερη φορὰ ὁ Λεωνίδας ἔπεσε στὰ χέρια μου. Αὐτὸς εἶναι ὁ Λεωνίδας Ριφάλδης καὶ ἀπὸ τὶς πράξεις του μπορεῖτε νὰ κρίνετε ἂν εἶναι πνευματικῶς ἀνίκανος.

'Αντιθέτως τὰ περιστατικὰ ποὺ ἀνέφερα, μᾶς πείθουν πὼς εἶναι ἄνθρωπος καταπληκτικὰ ἔξυπνος. "Ενας πνευματικῶς καθυστερημένος δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ ἐκτελῆ μὲ τόση τελειότητα τὸ σατανικὸ σχέδιο τῶν πλαστῶν φορτωτικῶν. Καὶ θὰ ἀναφέρω ἐν ὀλίγοις ἕνα τρόπον, ὅπως διαπιστώθηκε ἀπὸ τὰ πειστήρια ποὺ βρήκαμε στὸ γραφεῖο του : 'Ο Λεωνίδας γιὰ νὰ ἀποκτήση τὶς ὑπογραφὲς πρακτόρων καὶ ἄλλων προσώπων δημοσίας ἀρχῆς, ἔστελλε ἐμπορεύματα εὐτελοῦς ἀξίας στὸ 'Εξωτερικὸ μὲ γνήσιες φορτωτικὲς, καὶ ἔφθαναν στὰ χέρια του οἱ ὑπογραφὲς καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀπαιτεῖ μιὰ φορτωτική. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ συμμορία Krafter κατώρθωσε νὰ ἀποσπάση γνήσια πρωτότυπα φορτωτικῶν ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου. "Εφτιαξαν σφραγῖδες καὶ ἄλλα χρειώδη, τὶς δὲ ὑπογραφὲς ἀνέλαβε ὁ Λεωνίδας σὰν εἰδικὸς στὴ πλαστογράφησι. Καὶ ἀναφέρω μιὰ ἀπὸ τὶς ἀναρίθμητες ἀπάτες τους κατὰ τὸ 1936 εἰς βάρος τῆς ἀγγλικῆς ἑταιρείας σαπωνοποιίας Carlo Salmond Co. ltd. the soap works valley road bradford, ἀπὸ τὴν ὁποία εἰσέπραξε ὡς Δανῆς τὸ ποσὸν τῶν 1018 λιρῶν 'Αγγλίας, 12 σελινίων καὶ 10 σέντς γιὰ τὴν ἀποστολὴ βαρελιῶν ἐλαίου μὲ πλαστὴ φορτωτικὴ τῆς ἑταιρείας Westcott & Laurance lin Ltd. καὶ τὰ ὁποῖα οὐδέποτε παρέλαβε ἡ ἑταιρία σαπωνοποιίας. "Οπως καὶ γιὰ τὴν κυκλοφορία τους δὲν εἶχαν ἀνάγκη τὶς δημόσιες ἀρχές, ἔφτιαχναν μόνοι τους ὅσα διαβατήρια ἤθελαν, εἶχαν ὅλα τὰ χρειώδη στὴ διάθεσί τους. Μέρος ἀπὸ τὰ πειστήρια τῆς πρωτοτύπου αὐτῆς ἀπάτης παρεδόθησαν στὸ ἐγκληματολογικὸ μουσεῖο 'Αθηνῶν.

"Εχω τὴ γνώμη ὅτι στὴν περίπτωσι τῆς ὠργανωμένης αὐτῆς διεθνοῦς συμμορίας τῶν Krafter μὲ ἀρχηγὸ τὸν πατέρα Χρῆστο Ριφάλδη, συναντᾶμε καθαρὰ τὴν κληρονομικότητα, τὸν α τ α β ι σ μ ό, ὅπως ἀναφέρουν οἱ ἐγκληματολόγοι στὶς θεωρίες».

'Εδῶ ἐτελείωσα τὴν κατάθεσί μου ποὺ κράτησε σχεδὸν ἕνα εἰκοσιτετράωρο

καὶ παρεχώρησα τὴ θέσι μου στὸν ἑπόμενο μάρτυρα κατηγορίας Crowe ποὺ μετὰ τὸν ὅρκον ἐξήγησε στοὺς δικαστὰς τὸν ρόλο τῶν φορτωτικῶν.

— Οἱ φορτωτικές, εἶπε, εἶναι ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ναυτιλιακῶν καὶ σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ χρησιμοποιοῦνται γιὰ ἐμπορικὲς συναλλαγές. Πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται ἀπὸ τὰ ἐμπορικὰ χρηματιστήρια σὰν διεθνὲς χαρτονόμισμα. Μέχρι τινὸς δὲν εἶχε παραβιασθῆ ἡ γνησιότητά τους καὶ ὁ ἐμπορικὸς κόσμος ἄφοβα ἔκανε τὶς συναλλαγές του μὲ τὸ ἀναγνωρισμένο αὐτὸ ἔγγραφο, ποὺ ἀντιπροσωπεύει ὀνομαστικὴ ἀξία, ὅπως καὶ τὰ τσὲκς τῶν τραπεζῶν. Ὅμως ἀπὸ τὸ 1935, ἕνας πρωτοφανὴς σάλος ξέσπασε στὰ διεθνῆ χρηματιστήρια μὲ τὶς ψεύτικες φορτωτικὲς μεγάλων ἀξιῶν. Χιλιάδες λίρες ἔχουν εἰσπραχθῆ μ' αὐτὴ τὴ μέθοδο καὶ πουθενὰ δὲν μπόρεσαν νὰ ἀνακαλύψουν ἐκείνους ποὺ σοφίστηκαν τὸν πρωτότυπο αὐτὸ τρόπο ἀπάτης. Καὶ πὼς νὰ μὴ τὴν πάθουν οἱ ἔμποροι, ἀφοῦ ὑπάρχουν ἐπάνω στὶς φορτωτικὲς γνήσιες οἱ ὑπογραφὲς μεγαλεμπόρων, πρακτόρων, τραπεζῶν, προξενικῶν ἀρχῶν, πλοιάρχων, βεβαιώσεις ἐπιμελητηρίων, ὀνόματα καραβιῶν κι' ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων γιὰ μιὰ γνήσια φορτωτική ; Μόνο τὸ ἐμπόρευμα δὲν ἔφθανε ποτὲ στὸν προορισμό του. Τὰ πράγματα γιὰ τὴ συμμορία Krafter πήγαιναν τόσο καλὰ ποὺ ἐντὸς ὀλίγου θ' ἀνατίναζαν τὰ ἐμπορικὰ χρηματιστήρια τοῦ κόσμου στὸν ἀέρα, ἂν δὲν τοὺς ἀνέκοπτε τὸ δρόμο, κι' αὐτὸ πρὸς τιμήν της, ἡ 'Αστυνομία Πόλεων τῆς χώρας σας».

Μ' αὐτὰ τὰ λόγια ἐτελείωσε καὶ ἡ κατάθεσις τοῦ Crowe καὶ κατόπιν ἐκλήθη ὁ τελευταῖος τῶν μαρτύρων κατηγορίας, ὁ δήμαρχος Καλαμῶν. 'Ο Κ. Κροντήρης ἀνεφέρθη στὴν πλαστογράφησι τῆς ὑπογραφῆς του καὶ τὴν χρησιμοποίησι πλαστῆς σφραγῖδος τοῦ Δήμου του ἀπὸ τὴν σπεῖρα Ριφάλδη.

Μετὰ τὸν λόγον ἔλαβον οἱ μάρτυρες ὑπερασπίσεως ποὺ μὲ διάφορα ἀσθενῆ ἐπιχειρήματα, προσπάθησαν νὰ ἐλαφρύνουν τὴν θέσι τῶν κατηγορουμένων. Παρὰ τὶς καταθέσεις τῶν ἰατρῶν νὰ παρουσιάσουν τὸν Λεωνίδα πνευματικῶς καθυστερημένον, ὕστερα ἀπὸ δυὸ μερόνυχτα διαδικασίας, τὸ δικαστήριο εἶχε πεισθῆ πλήρως γιὰ τὴν ἐνοχή του.

Τὰ ξημερώματα τῆς 22ας Μαΐου 1937, μετὰ τὴν ἀγόρευσι τοῦ εἰσαγγελέως, οἱ δικασταὶ καὶ οἱ ἔνορκοι ἀπεσύρθησαν γιὰ νὰ ἐκδώσουν τὴν ἀποφασί τους.

Στὶς 5 ἡ ὥρα ἀκριβῶς οἱ σύνεδροι κατέλαβαν καὶ πάλι τὶς θέσεις τους καὶ ὁ πρόεδρος τῶν ἐνόρκων ἐκήρυξε ἐνόχους τοὺς κατηγορουμένους «δι' ἀπάτην, πλαστογραφίαν μετὰ χρήσεως καὶ ἀντιποίησιν δημοσίων σφραγίδων ὡς καὶ τοιούτων νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου» καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπρότεινε τὶς ἀκόλουθες ποινές : Στὸν πατέρα καὶ ἀρχηγὸ τῆς συμμορίας τῶν Krafter, ἐρήμην δέκα χρόνια εἱρκτή, στοὺς κατηγορουμένους γυιούς, Λεωνίδα καὶ 'Ιωάννη, φυλάκισι ὀκτὼ ἐτῶν.

Εἶχαν περάσει δυὸ χρόνια ἀπὸ τὴν καταδίκη τους καὶ στὶς 21 Νοεμβρίου 1939, ὅπως ὑπέγραφα ἀνάληψι ὑπηρεσίας στὸ βιβλίο κινήσεως τοῦ τμήματος, διάβασα στὸν πίνακα ἀνακοινώσεων μιὰ διαταγὴ ποὺ κυριολεκτικὰ μὲ ξάφνιασε.

«Κατὰ τὴν μεταγωγὴν ἀπὸ τὰς φυλακὰς Συγγροῦ ἀπέδρασε καθ' ὁδὸν ὁ κατάδικος Λεωνίδας Ριφάλδης. Προβεῖτε εἰς ἀναζήτησιν καὶ σύλληψίν του». Αὐτὸ ξεπερνοῦσε κάθε ὅριο θρασύτητος. Τόσο λοιπὸν πονηρὸς καὶ ἐπιτήδειος ἦταν ὁ λεπτεπίλεπτος Λεωνίδας Ριφάλδης ;

Ὅπως κι' ἄλλοτε ἔχω ἀναφέρει, τοῦ εἴδους αὐτοῦ τὰ ἀδικήματα, μὲ συνήρπαζαν κι' ἔδινα τὸν ἑαυτό μου νὰ ἀσχοληθῶ μὲ δυναμικοὺς ἀπατεῶνες. 'Η ἀπάτη εἶναι τὸ συνηθέστερο ἀδίκημα στὰ ποινικὰ δικαστήρια τῶν μεγαλουπόλεων. Ἔξυπνο, πολύπλοκο καὶ ἀριστοτεχνικὸ ποὺ ἡ σύλληψις καὶ ὁ τρόπος τῆς διαπράξεώς του ἐπιτυγχάνεται ἀνάλογα μὲ τὶς ἱκανότητες τοῦ δράστου. Τὰ τεχνάσματα τῶν ἀπατεώνων εἶναι ἄπειρα, τὸ ἕνα ἐξυπνότερο τοῦ ἄλλου καὶ πολλὲς φορὲς ξεπερνοῦν τὰ ὅρια

τῆς ἀνθρωπίνης φαντασίας σὲ σατανικότητα. Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ πλέον ἐπικίνδυνοι εἶναι οἱ μορφωμένοι καὶ οἱ κοσμοπολίτες ἀπατεῶνες, γιατὶ μὲ τὴν πνευματική καλλιέργειά τους κατορθώνουν νὰ συλλαμβάνουν τὰ πιὸ πολύπλοκα σατανικὰ σχέδια, πολλὲς οἱ μεγάλες φυσιογνωμίες ποὺ ἄφησαν ἐποχὴ στὶς διεθνεῖς καταδιωκτικὲς ἀρχές. Ὅπως ὁ Σταβίνσκυ, ὅπως ὁ φαντομὰς τῶν Τραπεζῶν ὁ γνωστὸς σὲ μᾶς μὲ τὸ ὄνομα Ζαρίφης, ψευδώνυμο ἀπὸ τὰ ὑπερεκατὸ ποὺ μεταχειρίσθηκε στὴ ζωή του. Ξένες Ἀστυνομίες ποὺ τὸν ἀναζητοῦσαν χρόνια, ὅπως κι' ἐμεῖς, δὲν ξέρανε ποιὸς ἦταν στὴν πραγματικότητα. Δὲν ἄφηνε πουθενὰ τὰ ἴχνη του, καὶ μόνο ἀπὸ ἕνα σκίτσο του ποὺ ἀπὸ μνήμης ἔφτιαξε ἕνα θῦμα του στὸν Πειραιᾶ τὸ 1934, προσπαθούσαμε νὰ ἀνακαλύψουμε τὸν ἀσύλληπτο ἀπατεώνα. Μὰ ὁ φαντομὰς Ζαρίφης ξεσκεπάσθηκε κι' αὐτὸς σὰν πολλοὺς ἄλλους ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων.

Ὕστερα ἀπὸ εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια ἀναζήτησι ἔμαθα ἐπὶ τέλους τὸ πραγματικό του ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα του καὶ μ' ἕνα δελτίο μου συνελήφθη ἀπὸ τὴν Παρισινὴ Ἀστυνομία, καὶ ὕστερα ἀπὸ καιρὸ γέρος πλέον, πέθανε μέσα στὴ φυλακή. Τὴ ζωὴ καὶ τὴ δρᾶσι του θὰ ἐξιστορήσω κάποια ἄλλη φορά. Ὅμως ἡ συμμορία τῶν Krafter πρωτοποροῦσε ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἀνέφερα σὰν παράδειγμα σὲ τακτική, μεθοδικότητα, πολύπλοκο μηχανισμὸ καὶ μαθηματικὴ ἀκρίβεια. Ἀνίκανες ἀκόμη καὶ οἱ ὑπηρεσίες πληροφοριῶν τῶν Τραπεζῶν νὰ ἀνακαλύπτουν τὶς ψεύτικες ἐπιχειρήσεις ποὺ κάθε τόσο ρεκλαμάριζαν μὲ καινούργιους τίτλους καὶ ὀνόματα. Μὰ ὕστερα ἀπὸ τόση τελειότητα στὴν ἐκτέλεσι τῆς ἀπάτης, ἡ συμμορία τῶν Krafter ξεσκεπάσθηκε ἄδοξα. Ἁπλῶς καὶ μόνον ἀπὸ περιέργεια ποὺ γενικὰ θεωρεῖται ὡς ἕνα ἐλάττωμα, καὶ ποὺ σὲ μᾶς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὅμως πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται σὰν ἐπαγγελματικὸ προτέρημα.

Ἀπὸ τὶς προηγούμενες παρακολουθήσεις ἤξερα βῆμα πρὸς βῆμα ὅλα τὰ στέκια τοῦ Λεωνίδα Ριφάλδη καὶ ἤμουνα βέβαιος ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ ἐπεσήμαινα τὰ ἴχνη του.

Τὴν ἴδια μέρα ἄρχισα καὶ πάλι ἀπὸ τὴ φιλενάδα του Ἔφη Νηπίου, στὰ Νέα Σφαγεῖα. Ἔμαθα πὼς ἡ Ἔφη μέρες τώρα ἔλειπε ἀπὸ τὸ σπίτι της, στὸ ὁποῖο ποῦ καὶ ποῦ ἐρχόταν καὶ ἔφευγε ἀμέσως. Αὐτὸ γιὰ μένα εἶχε μεγάλη σημασία. Τὸ θεώρησα πολὺ ὕποπτο. Αὐτὸ ἐσήμαινε πὼς κάπου ἔπρεπε νὰ κρύβη τὸν ἐκλεκτό της καὶ δὲν γελάσθηκα. Ὁλημερὶς περίμενα στὰ Νέα Σφαγεῖα τὴν ἄφιξι τῆς Νηπίου. Ἕνα πρωινὸ ἦρθε στὸ σπίτι της καὶ σὲ λίγο βγῆκε μ' ἕνα δεματάκι στὸ χέρι. Τὴν πῆρα στὸ κατόπιν, μπῆκε στὸ λεωφορεῖο καὶ κατέβηκε στὸ Μοσχᾶτο. Προχώρησε ἀρκετὰ τὸν μεγάλο δρόμο πρὸς τὴν παραλία. Ὕστερα ἔστριψε δεξιά, μπῆκε σ' ἕνα δυὸ στενὰ δρομάκια καὶ σταμάτησε σ' ἕνα ἰσόγειο σπίτι. Μόλις κτύπησε τὴν πόρτα ἕνα παράθυρο ἄνοιξε καὶ ἕνα γνωστὸ χλωμὸ πρόσωπο νέου ἔσκυψε νὰ δῆ. Ἦταν ὁ Λεωνίδας. Ἔτσι συνέλαβα γιὰ τρίτη φορὰ τὸν Λεωνίδα Ριφάλδη ποὺ ἦταν καὶ ἡ τελευταία.

Στὸ μεταξὺ τὸ 1940 ἡ Κατοχὴ βρῆκε καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Ριφάλδη στὶς φυλακὲς Συγγροῦ, ποὺ μαζὶ μὲ ἄλλους ἀνέκτησαν κι' αὐτοὶ ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς τὴν ἐλευθερία τους, μὰ σὰν γερμανομαθεῖς ποὺ ἦταν, προσελήφθησαν στὶς ὑπηρεσίες τους.

Μετὰ ἀπὸ ἀρκετὸ διάστημα ἔτυχε νὰ συναντήσω τὸν Λεωνίδα Ριφάλδη στὴν Ὁμόνοια, μὰ ἔσπευσα νὰ ἀπομακρυνθῶ γιατὶ ἤξερα τὴν ἐπιστράτευσί του ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς καὶ πολὺ πιθανὸν ἀπὸ ἐκδίκησι νὰ μοῦ κολλοῦσε καμμιὰ κατηγορία.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως **Ντὸν Χουάιτχεντ** «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

—Ἐδῶ κυρία Γκρήηνλήζ.

—Ὁμιλεῖτε παρακαλῶ.

—Ἔχομε τὰ χρήματα ἕτοιμα, ἀλλὰ πρέπει νὰ ξέρωμε ἂν τὸ παιδί μας ζῆ καὶ ἂν εἶναι καλά. Μπορεῖτε νὰ μοῦ τὸ διαπιστώσετε αὐτό ; Μπορεῖτε νὰ μοῦ δώσετε μιὰ ὁποιαδήποτε ἀπόδειξι ;

—...Δίκαιο τὸ αἴτημά σας, ἀλλὰ σᾶς τονίζομε ὅτι εἴμαστε εἰλικρινεῖς μαζί σας. Τὸ παιδί σας κοντεύει νὰ μᾶς τρελλάνη. Δὲν μποροῦμε νὰ ριψοκινδυνεύσωμε νὰ τὸ φέρωμε στὸ τηλέφωνο.

—Καλὰ τὸ φαντάζομαι αὐτό. Μπορεῖτε ὅμως νὰ κάνετε τοῦτο : Νὰ τοῦ κάνετε δύο ἐρωτήσεις ; Καὶ νὰ μοῦ δώσετε τὴν ἀπάντησι στὶς δύο αὐτὲς ἐρωτήσεις ;

—Γιὰ πέστε μου τὶ θέλετε...

—Ἐὰν μοῦ δώσετε τὴν ἀπάντησι στὶς δύο αὐτὲς ἐρωτήσεις, τότε θὰ ξέρω ὅτι τὸ παιδί μου ζῆ.

—Ἐν τάξει.

—Ρωτῆστε το, λοιπόν, πῶς λεγόταν ὁ σωφέρ μας ποὺ εἴχαμε ἐφέτος τὸ καλοκαίρι στὴν Εὐρώπη.

—Ἐν τάξει.

—Καὶ ἡ δεύτερη ἐρώτησις : Τί εἶχε φτιάξει μὲ τὰ παιγνίδια του τὴν τελευταία βραδυὰ ποὺ βρισκόταν στὸ σπίτι μας ;...Ἐὰν ἔχω τὶς ἀπαντήσεις αὐτές, θὰ ξέρω τότε ὅτι ἐσεῖς ἔχετε τὸ παιδὶ καὶ ὅτι ζῆ. Καὶ αὐτὸ μοῦ εἶναι ἀρκετό.

—Τὸ παιδὶ τὸ ἔχομε ἐμεῖς. Ζῆ. Πιστέψτε με. Μᾶς ἔχει τρελλάνει.

—Καλά, τὸ φαντάζομαι αὐτό. Εἶναι ζωηρὸ παιδί.

—Μᾶς ἔχει τρελλάνει σᾶς λέω.

—Θὰ μοῦ δώσετε τὶς ἀπαντήσεις αὐτὲς ποὺ ζητῶ ;

—Ἐν τάξει. Θὰ τὶς ἔχετε.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐλαμβάνοντο ἄλλα σημειώματα τοῦ Χὼλλ ποὺ ἐστέλλοντο μέσω τρίτων προσώπων, ποὺ τὰ ἄφηναν κάτω ἀπὸ βράχους, ἀφοῦ προηγουμένως τοὺς ἐσημείωναν μὲ μπογιά. Ἐπιστολὲς ἐστέλλοντο κολλημένες κάτω ἀπὸ ταχυδρομικὰ δέματα. Τὸ ἕνα σημείωμα ἔδιδε ὁδηγίες, ποῦ θὰ εὑρίσκετο τὸ ἄλλο σημείωμα καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, μέχρις ὅτου τὸ ζήτημα περιεπλάκη τόσον, ὥστε οἱ παραλῆπτες εὑρέθησαν σὲ πλήρη σύγχυσι. Μιὰ φορὰ τὰ λύτρα — τὰ 600.000 δολλάρια — ἀφέθησαν κοντὰ σ' ἕνα μονοπάτι, ἀπ' ὅπου ὅμως δὲν μπόρεσε νὰ τὰ παραλάβη ὁ Χώλλ. Ἔτσι, ὁ στρατιωτικὸς σάκκος παρελήφθη πάλι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Γκρήηνλήζ, ποὺ μὲ ἀγωνία ἀνέμεναν πάλι νέα εἰδοποίησι.

Ἔτσι φθάνομε στὸ 140ον τηλεφώνημα τοῦ «Μ», ποὺ ἐλήφθη τὴν 8.25 ὥραν τῆς 4-10-1953. Τὸ ἀκουστικὸ τὸ σήκωσε ὁ Ρόμπερτ Λέντερμαν, ἕνας πολὺ στενὸς φίλος τῆς οἰκογενείας Γκρήηνλήζ. Ἡ συνδιάλεξις ποὺ διημείφθη εἶχε περίπου ὡς ἑξῆς :

—(ὁ ἄγνωστος :) Πῶς εἶσθε ;

—Πολὺ καλά. Ἐσεῖς πῶς εἶσθε ἀπόψε ;

—Εἶμαι λίγο καθυστερημένος.

—Μὰ εἴπατε στὶς ὀκτὼ ἡ ὥρα. Τὰ ἔχετε ὅλα τακτοποιημένα ;

—Εἴμαστε ἕτοιμοι. Τὸ σχέδιό μας εἶναι τέλειο. Δὲν μπορεῖ νά...

—Τί εἴπατε ; Γιὰ πέστε μου πάλι...

—Τώρα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ λάθος. Εἶναι τέλειο τὸ σχέδιό μας. Θὰ

σᾶς τὸ ἀνακοινώσωμε ἀργότερα. Λυποῦμαι, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ μεσολαβήσῃ τίποτε αὐτὴ τὴ φορά. Θέλω νὰ εἶμαι βέβαιος.

—Καλά, ἂς τὸ ἀφήσωμε αὐτό. Πέστε μου τώρα κ. «Μ», τὸ παιδὶ ἀπάντησε σὲ καμμιὰ ἀπὸ τὶς ἐρωτήσεις;

—Ὄχι... δὲν μπόρεσε... δὲν μᾶς εἶπε τίποτε...

—Δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς πῇ τίποτε;

—Δὲν θέλει νὰ μιλήσῃ... Σᾶς τὸ ἔχω ἐπαναλάβει πολλὲς φορές. Θὰ τὸ παραλάβετε στὸ Πίτσμπουργκ τοῦ Κάνσας.

—Μοῦ λέτε τὴν ἀλήθεια;

—Σᾶς ὁρκίζομαι, τὴν ἀλήθεια σᾶς λέω...

Θὰ ἦταν περίπου μεσάνυκτα, ὅταν ὁ Λέντερμαν καὶ ὁ Νόρμπερτ Σ. Ο. Νέηλ, ἕνας ἄλλος φίλος τῶν Γκρήηνλήζ, ἔρριξαν τὸν στρατιωτικὸ σάκκο μὲ τὰ λύτρα σὲ μιὰ γέφυρα, κοντὰ στὴ συμβολὴ τῶν δημοσίων ὁδῶν 40 καὶ 10 Ε, ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι τοῦ Κάνσας.

Μόλις ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν ἀποστολή τους, κτύπησε ἀμέσως τὸ τηλέφωνο τῶν Γκρήηνλήζ. Ὁ «Μ» τοὺς ἐγνώρισε παραλαβὴν τῶν χρημάτων ποὺ δὲν πρόλαβε ὅμως νὰ τὰ μετρήσῃ. Ὁ Λέντερμαν τὸν διαβεβαίωσε ὅτι τὸ ποσὸ ἦταν σωστό, ὅπως τοῦ τὸ εἶχαν ὑποσχεθῆ.

Ὁ ἄγνωστος ἀπάντησε: «Καλά, εἶμαι βέβαιος, γι' αὐτό. Μπορεῖτε νὰ πῆτε στὴ μητέρα του ὅτι θὰ τὸ ἔχῃ μέσα σὲ 24 ὧρες, ὅπως τῆς ὑποσχεθήκαμε... Βεβαίως καὶ ἐμεῖς θὰ εὐχαριστηθοῦμε νὰ τῆς τὸ στείλωμε πίσω».

Τὸ ἀπάνθρωπο παιγνίδι ποὺ ἔπαιζαν ὁ Κὰρλ Χὼλλ καὶ ἡ Μπόνυ Χέντυ εἰς βάρος τῆς οἰκογενείας Γκρήηνλὴζ βρισκόταν τώρα πρὸς τὸ τέλος του. Ἀμέσως μόλις οἱ ἀπαγωγεῖς παρέλαβαν τὰ χρήματα, πῆγαν σ' ἕνα κέντρο διασκεδάσεως στὴ Σαὶντ Λούης. Μετὰ ὁ Χὼλλ ἀγόρασε δυὸ μεταλλικὲς βαλίτσες, μέσα στὶς ὁποῖες ἄδειασε τὸ περιεχόμενο τοῦ στρατιωτικοῦ σάκκου, ποὺ τὸν πέταξε μέσα σ' ἕνα λάκκο ἀπορριμμάτων, στὸ νότιο τμῆμα τῆς Σαὶντ Λούης (ὅπου βρέθηκε ἀργότερα ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I.).

Τὴν ἑπομένη τῆς καταβολῆς τῶν λύτρων, ὁ Χὼλ ὡδήγησε τὴ Μπόνυ σ' ἕνα διαμέρισμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἄρσεναλ τῆς Σαὶντ Λούης. Μόλις ὅμως ἡ Μπόνυ, μεθυσμένη ὅπως ἦταν, ἔπεσε σὲ βαθὺ ὕπνο, ὁ Χὼλλ πῆρε τὰ χρήματα καὶ τὅσκασε, ἀφήνοντας μόνο 2.000 δολλάρια μέσα στὴν τσάντα τῆς φίλης του.

Ὁ Χὼλλ καὶ ἡ Χέντυ δὲν χάρηκαν περισσότερο ἀπὸ δυὸ ἡμέρες τὴν ἐλευθερία τους μετὰ τὴν καταβολὴ τῶν λύτρων. Ἕνας ὁδηγὸς ταξὶ ὑπωπτεύθηκε τὸν Χὼλλ καὶ παρουσιάσθηκε στὴν ἀστυνομία τῆς Σαὶντ Λούης, στὴν ὁποίαν ἀνέφερε τὶς ὑποψίες του. Τὸ ἀπόγευμα τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1953, ἡ ἀστυνομία συνέλαβε τὸν Χὼλλ.

Ἀπὸ τὶς 600.000 δολλάρια ποὺ κατεβλήθησαν στοὺς ἀπαγωγεῖς, μόνο οἱ 295.140 ἀνευρέθησαν ἀπὸ τὸ FBI. Τελικά, ὁ Χὼλλ ὡμολόγησε πλήρως τὸ ἔγκλημά του στὴν ἀστυνομία καὶ τὸ FBI. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ FBI βρῆκαν τὸ πτῶμα τοῦ παιδιοῦ μέσα στὸ λάκκο, ὅπου ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ τὸν ὀδοντίατρο τῆς οἰκογενείας. Στὸ δάπεδο καὶ στὴ σκάλα τῆς κατοικίας τῆς Μπόνυ ἀνευρέθησαν κηλῖδες αἵματος, καθὼς ἐπίσης μιὰ νάϋλον μπλούζα καὶ ἕνα λινὸ κουρέλι γεμᾶτο αἵματα. Κατὰ τὴν ἔρευνα βρέθηκαν κάλυκες τῶν 38, γιὰ τοὺς ὁποίους τὸ ἐργαστήριο τοῦ FBI ἀπεφάνθη ὅτι εἶχαν πυροβοληθῆ μὲ τὸ περίστροφο «Σμὶθ Γουέσσον», ποὺ βρέθηκε πάνω στὸν Χὼλλ κατὰ τὴ στιγμὴ τῆς συλλήψεώς του. Ἀπὸ τὸ δάπεδο τοῦ αὐτοκινήτου μὲ τὴν ξύλινη καρρότσα, ποὺ ἀνῆκε στὴ Μπόνυ Χέντυ, καὶ τὸ ἐργαστήριο τοῦ FBI ἀπεφάνθη ὅτι καὶ τὸ βλῆμα τοῦτο εἶχε πυροβοληθῆ μὲ τὸ περίστροφο τοῦ Χὼλλ.

Ὅσον ἀφορᾶ τὴν Μπόνυ Χέντυ, αὐτὴ κατὰ τὴν ἀνάκρισι, παραδέχθηκε στὴν ἀστυνομία καὶ τὸ FBI ὅτι ἦταν συνεργὸς τοῦ Χὼλλ στὴν ἑτοιμασία τῶν ἐκβιαστικῶν ἐπιστολῶν καὶ σημειωμάτων καὶ ὅτι αὐτὴ παρέλαβε τὸ παιδὶ ἀπὸ τὸ σχολεῖο.

Προσπάθησε ὅμως νὰ ἐπιρρίψῃ ὅλη τὴν εὐθύνη γιὰ τὸ φόνο τοῦ παιδιοῦ στὸν Χώλλ.

Ὁ Κὰρλ Χώλλ καὶ ἡ παρανόμως συζῶσα μαζί του Μπόνυ Χέντυ, παρεπέμφθησαν ἐνώπιον τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ δικαστηρίου τοῦ Κάνσας μὲ τὴν κατηγορία διαπράξεως ἀπαγωγῆς καὶ ἀνθρωποκτονίας πρὸς εἴσπραξι λύτρων. Στὶς 19 Νοεμβρίου 1953, οἱ ἔνορκοι ἐξέδωσαν τὴν ἀπόφασί τους καὶ τοὺς ἐκήρυξαν ἐνόχους θανάτου.

Ὁ δικαστὴς Ἄλμπερτ Ρήηβς ἐδήλωσε ἐπὶ τοῦ προκειμένου : «Νομίζω ὅτι ἡ ἐτυμηγορία εἶναι ἡ ἁρμόζουσα διὰ τοὺς κατηγορουμένους. Πρόκειται διὰ τὴν πλέον κτηνώδη καὶ ἐν ψυχρῷ διαπραχθεῖσαν ἀνθρωποκτονίαν τὴν ὁποίαν ἔχω ἐκδικάσει μέχρι σήμερα».

Οἱ δολοφόνοι τοῦ μικροῦ Μπόμπυ ἐξετελέσθησαν μαζὶ στὸν θάλαμο ἀερίων τῶν ποινικῶν φυλακῶν τῆς Τζέφερσον Σίτυ, στὶς 18 Δεκεμβρίου 1953. Ὁ θάνατος τοῦ Χώλλ ἀνηγγέλθη τὴν 12.12. π.μ. καὶ εἴκοσι δευτερόλεπτα ἀργότερα τῆς Μπόνυ Χέντυ.

Τὰ χρήματα τῶν λύτρων κατεβλήθησαν σὲ 40.000 χαρτονομίσματα, περιτυλιγμένα σὲ σαράντα πακέτα. Μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1956 δὲν εἶχε καταστῆ δυνατὸν νὰ ἀνακαλυφθοῦν καὶ οἱ ἄλλες 301.960 δολλάρια, ποὺ εἶχαν ἐξαφανισθῆ κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα μεταξὺ τῆς στιγμῆς τῆς καταβολῆς καὶ τῆς στιγμῆς ποὺ οἱ δύο μεταλλικὲς βαλίτσες μετεφέρθησαν στὸ 11ο ἀστυνομικὸ τμῆμα τῆς Σαὶντ Λούης, μετὰ τὴν σύλληψι τοῦ Χώλλ.

Ἡ συνταρακτικὴ αὐτὴ ἀπαγωγὴ μετὰ φόνου, εἶναι ἁπλῶς ἕνα παράδειγμα τῆς μεταπολεμικῆς ἐγκληματικότητος, τὴν ὁποίαν εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ FBI καὶ ἡ τοπικὴ ἀστυνομία, μετὰ τὴν λῆξι τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου.

Ὁ Χοῦβερ εἶχε προβλέψει τὸ κῦμα αὐτὸ τῆς ἐγκληματικότητος, τὸ ὁποῖο θὰ περιελάμβανε τέτοια ἐγκλήματα σὰν τὴν ἀπαγωγὴ Γκρήηνλὴζ καὶ τὴν ἀνάφλεξι ἑνὸς ἀεροσκάφους στὸ Ντένβερ. Πράγματι τὸ βαρόμετρο ἔδειχνε ἄνοδο τῆς ἐγκληματικότητος καὶ αἰτία ἦταν ὁ πόλεμος. Τὸ 1944 ὁ Χοῦβερ εἶχε δηλώσει :

«Καλὸν εἶναι νὰ ἀναλύωνται οἱ αἰτίες ποὺ ἐκκολάπτουν σήμερα τὸ ἔγκλημα, γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ τὸ περιορίσωμε αὔριο. Μία ἀπὸ τὶς σημαντικώτερες αἰτίες τῆς τρομακτικῆς αὐξήσεως τῆς ἐγκληματικότητος μεταξὺ τῶν νέων, εἶναι ἡ διάλυσις τῆς οἰκογενείας, ποὺ παίζει μεγάλο ρόλο. Ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς γονέων ποὺ κατετάγησαν στὶς ἔνοπλες δυνάμεις ἢ ἐπήνδρωσαν τὶς βιομηχανικὲς ἐπιχειρήσεις, δὲν μποροῦσαν πλέον νὰ ἀσκοῦν τὸν ἁρμόζοντα ἔλεγχο πάνω στὰ παιδιά τους. Οἱ βιομηχανικὲς πόλεις, ποὺ ξεφύτρωναν σὰν μανιτάρια καὶ ὅπου προσεφέροντο ἄφθονα τὰ μέσα ψυχαγωγίας καὶ ὁμαδικῆς συμβιώσεως, ἐστέρησαν σὲ χιλιάδες παιδιὰ τὴν φυσιολογική, εὐεργετικὴ οἰκογενειακὴ ζωή».

Ἡ μετανάστευσις τῶν ἐργατῶν ἀπὸ τὶς μικρὲς πόλεις καὶ τὰ ἀγροκτήματα σὲ μεγάλες καὶ βιομηχανικὲς πόλεις, ἐπέφεραν μιὰ ἠθικὴ κατάπτωσι. Ὁ ἔλεγχος τῶν γονέων πάνω στὰ παιδιά τους ἐμειώθηκε. Οἱ οἰκογένειες συνωθοῦντο μέσα σὲ παραπήγματα, ὅπου χιλιάδες ἀγόρια καὶ κορίτσια δὲν μποροῦσαν νὰ ζήσουν μιὰ φυσιολογικὴ ζωή. Τὰ κορίτσια ἐγίνοντο ἐκκεντρικά, ἐνῶ οἱ νέοι ἄρχιζαν νὰ κυνηγοῦν τὴν περιπέτεια, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἕνα στιβαρὸ χέρι γιὰ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ στὸν σωστὸ δρόμο.Τὸ πρόβλημα ὅμως αὐτὸ δὲν παρουσιάζετο μόνον ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄνθρωποι ζοῦσαν σὲ λαϊκὲς κατοικίες. Ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του ἀκόμη καὶ σὲ ἀριστοκρατικὲς συνοικίες, ἀνάμεσα στὶς πλούσιες οἰκογένειες, ὅπου γονεῖς καὶ παιδιὰ διεπίστωναν ὅτι δὲν καταλάβαιναν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

Ἕνα μεγάλο ποσοστὸ τῆς ἐγκληματικότητος ὠφείλετο στὴν αὔξησι τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἦταν ἀπόλυτο, γιατὶ τὸ ποσοστὸ αὐξήσεως τῆς ἐγκληματικότητος κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια ἦταν μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ ποσοστὸ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ. Ἀπὸ τὸ

1945 μέχρι τὸ 1955 ὁ πληθυσμὸς αὐξήθηκε κατὰ 24,3%, ἐνῶ ἡ ἐγκληματικότης αὐξήθηκε κατὰ 44,5%.

Μερικὲς στατιστικὲς μᾶς δίνουν πληρέστερα τὴν εἰκόνα αὐτή. Τὰ σοβαρὰ ἐγκλήματα ποὺ διεπράχθησαν σὲ 355 πόλεις κατὰ τὰ προπολεμικὰ χρόνια 1937—1939, ὑπελογίζοντο σὲ 630.257 ἐτησίως. Στὶς ἴδιες αὐτὲς πόλεις, τὰ σοβαρὰ ἐγκλήματα, κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια 1946—1955 ἀνῆλθαν σὲ 800.000 ἐτησίως, δηλαδὴ ἐσημειώθη αὔξησις κατὰ 26,8%, ἐν συγκρίσει μὲ τὰ προπολεμικὰ χρόνια. Σ' ὅλες τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τὰ σοβαρὰ ἐγκλήματα ἀνῆλθαν σὲ 2.000.000 γιὰ πρώτη φορὰ τὸ ἔτος 1952. Τρία χρόνια ἀργότερα, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκλημάτων τῶν κατηγοριῶν αὐτῶν ἔφθασε τὰ 2.200.000 καὶ ἂν ὑπολογισθοῦν καὶ τὰ ἄλλα δευτερευούσης σημασίας ἐγκλήματα, τότε φθάνομε στὸν ἀριθμὸ 4.000.000. Κατὰ τὸ ἔτος 1955 διεπράττετο ἕνα σοβαρὸ ἔγκλημα κάθε 13,9 δευτερόλεπτα, κάθε ἡμέρα.

Τὸ σοβαρώτερο φαινόμενο τῆς μεταπολεμικῆς ἐγκληματικότητος ἦταν ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων ἀτόμων ποὺ ἠνείχοντο σὲ σοβαρὰ ἐγκλήματα. Ἀπὸ τὰ 1.861.764 ἄτομα ποὺ συνελήφθησαν σὲ 1477 πόλεις τὸ 1955, γιὰ σοβαρὰ ἐγκλήματα, τὸ 10% ἐκ τούτων ἦταν ἄτομα ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν. Τὸ δὲ 42,3% τῶν ἀτόμων ποὺ συνελήφθησαν γιὰ σοβαρὰ ἐγκλήματα ἦταν ἀγόρια καὶ κορίτσια κάτω τῶν 18 ἐτῶν. Καὶ τὰ μισὰ ἀπὸ αὐτὰ κάτω τῶν 15 ἐτῶν. Ἡ στατιστικὴ ἀναφέρει ὅτι τὸ 62,2% ἀπὸ τοὺς συλληφθέντας τὸ 1955 γιὰ κλοπὲς αὐτοκινήτων, ὡς καὶ τὸ 52,7% ἀπὸ τοὺς συλληφθέντας γιὰ διαρρήξεις, δὲν εἶχαν συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἀπὸ τὶς στατιστικὲς καὶ μόνον κατεδεικνύετο ὅτι οἱ νέοι δὲν εἶχαν ἠθικὰ ἐρείσματα καὶ ἔρρεπαν πρὸς τὴν ἀσωτίαν. Σύγχυσις ἐπικρατοῦσε σ' ὅλη τὴ χώρα, γιατὶ κάθε πολιτεία εἶχε τοὺς δικούς της νόμους καὶ ἐφήρμοζε δικά της συστήματα γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῆς ἐγκληματικότητος τῶν νέων.

Τὸ FBI ἔδειξε ἀπὸ ἐνωρὶς τὸ ἐνδιαφέρον του πάνω στὸ θέμα αὐτό, γιατὶ ἐὰν ἡ νεολαία δὲν ἐτίθετο ὑπὸ ἔλεγχον, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ λυθοῦν καὶ τὰ προβλήματα τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἐνηλίκων.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1946, ὁ Χοῦβερ ἐθεώρησε τὸ πρόβλημα αὐτὸ τόσο σοβαρό, ὥστε εἰσηγήθη τὴν ἵδρυσι ἀναμορφωτικῶν σχολείων, τὴν καθιέρωσι διαλέξεων πάνω στὰ θέματα ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, ἀπὸ ἐξέχουσες προσωπικότητες τῆς χώρας. Εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ FBI ἀνέλαβαν νὰ ἐνημερώσουν τὴν τοπικὴ ἀστυνομία καὶ νὰ τὴν κατατοπίσουν σχετικῶς μὲ τὰ σύγχρονα μέσα χειρισμοῦ τῶν θεμάτων αὐτῶν, πῶς νὰ ὀργανώσουν λέσχες νέων κλπ.

Ὁ Χοῦβερ ὅμως καὶ οἱ συνεργάτες του ἐγνώριζαν ὅτι ἡ βασικὴ λύσις τοῦ προβλήματος ἐνέκειτο πρωταρχικῶς στοὺς ἴδιους τοὺς γονεῖς, καὶ ὄχι στὰ ὄργανα ἐπιβολῆς τοῦ νόμου. Σὲ ἕνα ἄρθρο του, ποὺ δημοσιεύθηκε στὴ «Σύρακουζ Λώου Ρεβιού», ὁ Χοῦβερ ἐξεφράζετο γιὰ τὴν εὐθύνη τῶν γονέων ὡς ἑξῆς :

«Ἡ τάσις πρὸς τὸ ἔγκλημα εἶναι μία ἕξις ποὺ καλλιεργεῖται. Τὸ παιδὶ ἢ καὶ ὁ ἐνῆλιξ ἐντυπωσιάζονται καὶ τὸ πνεῦμα τους δημιουργεῖ κώδικας ἠθικῆς ὄχι ἀνωτέρους ἀπὸ ἐκείνους ποὺ βρίσκονται μπροστά τους. Τὸ περιβάλλον ποὺ ἐξασφαλίζουν οἱ ἐνήλικες στὰ ὑπὸ ἀνάπτυξι παιδιά τους, εἶναι ὁ σπουδαιότερος συντελεστὴς ποὺ ἐνισχύει τὶς συνήθειες ποὺ ἀποκτᾶ ἕνα φυσιολογικῶς ἀναπτυσσόμενο παιδί».

Παράλληλα μὲ τὴν αὔξησι τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, παρετηρεῖτο ἐπίσης καὶ σταθερὰ αὔξησις τῶν ληστειῶν τραπεζῶν. Σπεῖρες τῆς παλιᾶς ἐποχῆς, προερχόμενες ἀπ' ὅλες τὶς τάξεις τοῦ ὑποκόσμου, κατέκλυζαν τὴν χώρα. Ἀνάμεσα στοὺς ἐπαγγελματίες διαρρῆκτες τραπεζῶν, προσετέθη τώρα καὶ ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἐρασιτεχνῶν, ποὺ ἦταν χειρότεροι καὶ πιὸ ἐπικίνδυνοι ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελματίας, γιατὶ ἦταν περισσότερο ἀδιάκριτοι στὴ χρῆσι τῶν ὅπλων.

(Συνεχίζεται)

Η ΠΡΟΣΟΧΗ
ΣΤΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **ΘΕΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Κατὰ ταῦτα ἡ συνείδησις δὲν εἶναι φαντασία, ἀλλὰ κάτι τὸ Θεῖο, ποὺ εἶναι βαθειὰ ριζωμένο μέσα μας καὶ τὸ ὁποῖον παίζει ρόλο δικαστοῦ... Τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι πολλὲς φορὲς δοκιμάζουμε τὴν μυστικὴν ἀπόφασί της σὲ πράξεις μας, τὶς ὁποῖες δὲν ξεύρει κανεὶς ἄλλος, εἶναι ἱκανὴ ἀπόδειξις τούτου. Πραγματικὰ δὲν μᾶς ἀνακαλεῖ κάποτε στὴν τάξιν, ὅταν συμβαίνῃ νὰ παρεκτραποῦμε, καὶ δὲν μᾶς ἀναγκάζει νὰ μετανοήσουμε ; Δὲν μᾶς ταπεινώνει πολλὲς φορές, ὅταν προσπαθοῦμε νὰ σηκώσουμε τὸ κεφάλι, μπροστὰ σὲ ἄλλους ποὺ δὲν ξεύρουν τὰ ἰδιαίτερα σφάλματά μας ; Ἀσφαλῶς ναί... Καὶ βέβαια δὲν εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν αἰσθάνονται τὸ μαστίγωμά της, συχνὰ πολλὲς φορές.

Ἀκούσατε πῶς μαστιγώνει ἀλύπητα ἕναν πανίσχυρο βασιληά, γιὰ νὰ πεισθῆτε : «Ἀθλία συνείδησις, πῶς μὲ τυραννεῖς... !, λέγει ὁ Ριχάρδος ὁ Γ', στὸ ὁμώνυμο δρᾶμα τοῦ Σαίκσπηρ, ἀμείλικτα δερόμενος γιὰ τὶς αἱμοσταγεῖς πράξεις του... Ἰδοὺ ἐγὼ ὁ βασιλεύς, στὴ χρυσοΰφαντη κλίνη μου, μὲ τοὺς φύλακές μου ἀγρυπνοῦντες καὶ ἑπομένως ἐκτὸς κινδύνου... ! Καὶ ὅμως εἶναι ἀδύνατον νὰ ἡσυχάσω... ! Ἄς δραπετεύσω... ! Ἀλλὰ ἀπὸ ποιὸν νὰ φύγω καὶ ποῦ νὰ κρυφθῶ ; Ὁ κακός μου δαίμων θὰ μὲ ἀκολουθήσῃ παντοῦ... !».

Ἔτσι τιμωροῦνται οἱ κακοῦργοῦντες, ὅταν ζητοῦν νὰ ἡσυχάσουν μετὰ τὸ ἔγκλημά τους... Πρέπει δὲ νὰ εἶναι κανεὶς παχύδερμο, μὲ ναρκωμένη συνείδησι καὶ νὰ ἔχῃ χάσει τελείως τὸν ἀνθρωπισμό του, γιὰ νὰ μὴν ἀκούῃ τὴ φωνή της καὶ νὰ μὴν αἰσθάνεται ἀρκετὰ τὴν τύψι της καὶ τὸ μαστίγιό της, ὕστερα ἀπὸ κάθε ἐγκληματική του πρᾶξι... Γιατὶ ἡ συνείδησίς μας δὲν εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι καὶ συνεπῶς δὲν μποροῦμε νὰ τὴν κάνουμε νὰ μᾶς μιλάῃ τὴ γλῶσσα ποὺ μᾶς ἀρέσει... Γι' αὐτὸ αὐτὴ φωνάζει, ὅταν ἐμεῖς θέλουμε νὰ σωπαίνῃ καὶ μᾶς καταπλήσσει μὲ τὴ σιωπή της, ὅταν ἐμεῖς θὰ ἐπροτιμούσαμε νὰ μᾶς τὰ λέγῃ μεγαλοφώνως..

Ὁ κόσμος εἶναι γεμᾶτος ἐπιθεωρητὲς καὶ ἐλεγκτές, ποὺ ἔχουν προορισμὸ νὰ ἐπιβλέπουν καὶ νὰ ἐλέγχουν... ἀλλ' ἂν οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐπιβλέπωνται καὶ δὲν ἐλέγχωνται ἀπὸ τὴν συνείδησί τους, ἡ ἐργασία ὅλων αὐτῶν εἶναι μάταιη... Γιατὶ μιὰ καὶ μόνη στιγμὴ ἀρκεῖ, καὶ στὸν πιὸ ἀνύποπτο καὶ ἀδαῆ, νὰ διαπράξῃ τὸ κακό... Πραγματικὰ ποιὸς μπορεῖ νὰ εἶναι πανταχοῦ παρών, νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ πάντα καὶ νὰ ἐκτείνῃ παντοῦ τὸ ἄγρυπνο βλέμμα του ; Οὔτε ὁ μυθικὸς Ἄργος δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὸ καταφέρῃ... Καὶ ὅμως ! Τὸ θαῦμα αὐτὸ τὸ κατορθώνει ἀθόρυβα καὶ μὲ τὸν ἁπλούστερον τρόπον ἡ συνείδησις, ἡ ὁποία τὰ βλέπει ὅλα, τὰ παρακολουθεῖ ὅλα καὶ τὰ ἐλέγχει ὅλα... Συνεπῶς εἶναι σὲ θέσι νὰ κρίνῃ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα, χωρὶς καμμιὰ ἐπιτήρησι... Δὲν εἶναι αὐτὸ ἕνα θαυμάσιο πρᾶγμα ; Δὲν ἀποτελεῖ ἕνα μεγάλο βοήθημα γιὰ νὰ ὑπερνικοῦμε τὰ ἐμπόδια ; Δὲν μοιάζει μὲ μιὰ κλίμακα, μὲ τὴν ὁποίαν ἀνεβαίνουμε ψηλά ; Δὲν μαρτυρεῖ ἕνα φύλακα ἄγγελον, ὁ ὁποῖος μᾶς προφυλάσσει ἀπὸ τὸ κακό ; Δὲν δείχνει ἕναν ἄγρυπνον ὁδηγόν, ὁ ὁποῖος μᾶς δείχνει συνεχῶς τὸν δρόμον, ὅταν χάνουμε τὸν προσανατολισμό μας ;

Νομίζουμε ὅτι ἐπ' αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀντίρρησις καὶ ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν μπορεῖ ν' ἀμφισβητηθῇ ἀπὸ κανένα καλῆς πίστεως καὶ ἄξιο τοῦ ὀνόματος συζητητή. Γι' αὐτὸ δὲν θεωροῦμε σκόπιμο νὰ ἐκταθοῦμε σ' εὐρύτερη ἀνάλυσι τοῦ θέματος.

Ὁ μέγας Γερμανὸς στρατάρχης τοῦ παρελθόντος αἰῶνος Μόλτκε, ἐθεωροῦσε τὸν πόλεμο ἀναγκαῖο μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων... «Γιατί, ὅπως ἔλεγε, γιὰ μερικοὺς ἐξ αὐτῶν δὲν ὑπάρχει, σ' ὡρισμένες περιπτώσεις καθ' ὅλη τὴ γῆ, δικαστὴς ἱκανὸς νὰ λύῃ τὶς διαφορές τους... Ἑπομένως πρέπει ν' ἀποφασίζουν σχετικῶς τὰ ὅπλα...».

Καὶ ὅμως, ὁ ἐπιφανὴς αὐτὸς Γερμανὸς στρατιώτης εἶχεν ἀπατηθῆ..! Γιατὶ δικαστὴς ὑπάρχει γιὰ κάθε ἄνθρωπον καὶ γιὰ κάθε περίπτωσιν, ὅπου κι' ἂν βρίσκεται ἢ στέκεται οὗτος, ἀκόμα καὶ στὶς ἀνώτατες βαθμίδες τῆς πολιτικῆς ἢ κοινωνικῆς ζωῆς...

Καὶ ὁ δικαστὴς αὐτὸς εἶναι ἡ συνείδησις τοῦ ἀνθρώπου, μπροστὰ στὴν ὁποίαν ὑποκλίνονται ὄχι μόνον οἱ κοινοὶ θνητοί, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι πανίσχυροι ἀπὸ κάθε ἄποψι. Καὶ οἱ μεγάλοι τοῦ κόσμου, συνεπῶς, καὶ οἱ ἀνώτατοι κοινωνικοί, πολιτικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ ἀξιωματοῦχοι, (στρατάρχες, βασιλεῖς, αὐτοκράτορες, πρόεδροι δημοκρατιῶν καὶ ἄλλοι..!). Τοῦτο ὅμως ὑπὸ ἕναν ὅρον: Ὅτι δηλαδὴ μένει αὕτη ἐλεύθερη καὶ ἀδούλωτη, καὶ δὲν ἐφρόντισαν προηγουμένως νὰ τὴ ναρκώσουν καὶ νὰ τὴν ὑποδουλώσουν... Γιατὶ τότε μοιραίως ὑποτάσσεται καὶ δὲν διαμαρτύρεται!..

Φροντίζετε λοιπὸν γιὰ τὸ φωτισμὸ καὶ τὴν καλλιέργεια τῆς συνειδήσεώς σας, φίλοι σπουδασταί, καὶ θέτετε ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν της κάθε σας πρᾶξι... Θέσατέ της, συγκεκριμένως, τὸ ἑξῆς ἐρώτημα, ἑκάστοτε: «Αὐτὸ ποὺ κάμνω, εἶναι καλὸν ἢ κακόν;». Ἀνάλογα δὲ μὲ τὴν ἀπάντησιν ποὺ λαμβάνετε, ἐνεργεῖτε... Ἔχετε ἐξ ἄλλου ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὀφείλετε ν' ἀρνῆσθε ἀκόμα καὶ διαταγὲς ἀνωτέρων σας, ὅταν ἀντιβαίνουν στὴ συνείδησί σας, καθόσον: «πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις..».

Ἐφοδιάζετε πάντοτε τὸν ἑαυτό σας μὲ τὸ ἐλαφρὸ μέν, πλὴν ὅμως ἀποτελεσματικώτατον αὐτὸ ὅπλο. Χρησιμοποιεῖτε το δὲ πάντοτε, ὁσάκις χρειάζεται καὶ βεβαιωθεῖτε γιὰ τὴν ἀσφαλῆ του προστασία, τὴν ὁποίαν οὐδὲν ἄλλο μέσον δύναται νὰ σᾶς παρέχῃ κατὰ τόσον ἀπόλυτον καὶ ἀσφαλῆ τρόπον...

Μὴ λησμονῆτε ἐξ ἄλλου ποτέ, ὅτι ἀπὸ τὰ μικρὰ πράγματα γίνονται τὰ μεγάλα. Ὅτι συνεπῶς καὶ ἀπὸ τὸ φαινομενικὰ ἀσήμαντον ἀνωτέρω ἐρώτημα, μποροῦν νὰ προέρχωνται μεγάλα καὶ εὐεργετικώτατα ἀποτελέσματα, γιατὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξασφαλίζεται ἡ πνευματικῆς γαλήνη καὶ ἡ ψυχικὴ ὑγεία σ' ὅλους.

Ἡ μέθοδος ἐνεργείας

Τὸ νὰ ἐρωτοῦμε τὴ συνείδησί μας καὶ ν' ἀκοῦμε τὴ φωνή της σὲ κάθε ἔργο καὶ νὰ τὴν ἔχωμε ὁδηγὸ σὲ κάθε πρᾶξι μας, ἀποτελεῖ, αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἕνα πρᾶγμα μεγαλειῶδες. Εἶναι δὲ μιὰ ἐνέργεια ὑπέροχη, ἕνα ἀνεκτίμητον ἀγαθὸν καὶ μιὰ διακεκριμένη ὑπηρεσία στὸν ἑαυτό μας καὶ τὴν ἀνθρωπότητα... Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Κατὰ ποιόν τρόπον πρέπει νὰ ἐνεργοῦμε, γιὰ νὰ φθάνουμε τὸ ὕψος αὐτὸ τῆς συνειδήσεως καὶ ν' ἀνερχώμαστε σὲ τέτοιο βαθμὸ ἀνθρωπίνης ἀνωτερότητος;

Ἡ ἀπάντησις εἶναι, ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμόζουμε τὴν τακτικὴ ἢ καλύτερα τὴ μέθοδο ἐκείνη τῆς ἐνεργείας, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς σ' αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἀρχὴ κάνουμε παίρνοντας τὴν ἀπόφασι ν' ἀναγνωρίζουμε τὰ σφάλματά μας καὶ δείχνοντας διάθεσι νὰ τὰ διορθώσουμε καὶ νὰ μὴ τὰ ἐπαναλαμβάνουμε. Ἂς μὴ νομισθῆ δὲ ὅτι αὐτὸ μᾶς θίγει. Γιατὶ λάθη καὶ σφάλματα κάνουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καὶ κανένας δὲν εἶναι ἀλάνθαστος. Τὸ ἀξιοκατάκριτον κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι ὅτι κάνουμε λάθη, ἀλλὰ τὸ ὅτι δὲν εἴμαστε πρόθυμοι νὰ τ' ἀναγνωρίζουμε, νὰ τὰ διορθώνουμε καὶ νὰ μὴ τὰ ἐπαναλαμβάνουμε σὲ κάθε περίπτωσι.

Γιὰ νὰ ἐπιτυγχάνουμε τὸν σκοπὸν αὐτόν, δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιώκουμε νὰ δικαιολογηθοῦμε μὲ διάφορες προφάσεις σὲ κάθε παρεκτροπή μας. Οὔτε νὰ συγκαλύπτουμε τὰ σφάλματά μας. Ἀντίθετα ὀφείλουμε νὰ ὁμολογοῦμε ἀπροκάλυπτα τὰ λάθη μας καὶ ν' ἀναγνωρίζουμε τὶς πλάνες μας, ἀποδίδοντες ἀναλόγως τιμὲς στὸν ἐσωτερικό μας δικαστή, ἤτοι τὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεως...

Παρίσταται δηλαδὴ ἀνάγκη ν' ἀκοῦμε ἄφοβα καὶ μὲ ἀπάθεια τὴ φωνὴ τοῦ δικαστοῦ αὐτοῦ, εἴτε εἶναι φιλικὴ καὶ εὐμενὴς γιὰ ὅ,τι κάνουμε, εἴτε ἀρνητικὴ καὶ ἀποδοκιμαστικὴ καὶ νὰ μὴν ἐπιδιώκουμε τὴν κατάπνιξί της... Γιατὶ ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως εἶναι ὁ καλύτερος σύμβουλος καὶ ὁ πιστότερος φίλος μας καὶ ἀποτελεῖ τιμὴ καὶ συμφέρον μας νὰ βρισκώμαστε σὲ διαρκῆ ἐπικοινωνία, εἰρήνη καὶ ἀγαθὲς σχέσεις μαζί του...

Ἀφοῦ ἀρχίσουμε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, προχωροῦμε κατόπιν στὸ δεύτερο βῆμα. Εἶναι δὲ τοῦτο νὰ μὴν ἐπιτρέπουμε νὰ μᾶς ταράσσουν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀταξίας καὶ τῶν ψευδοθορύβων, ποὺ ζοῦν σὰν νὰ μὴν ἔχουν συνείδησι καὶ ἐπιδιώκουν νὰ μᾶς παρασύρουν μὲ τὶς θεωρίες καὶ τὸ παράδειγμά τους. Συγκεκριμένως σ' ὅσους προσπαθοῦν νὰ μᾶς πείσουν, ὅτι «δὲν ὑπάρχει συνείδησις» καὶ ὅτι αὐτὰ εἶναι ψέμματα, κ.ἄ., δὲν πρέπει νὰ δίδουμε καμμιὰ προσοχή. Γιατὶ ὅπως εἶναι γνωστόν, οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅταν ἀκόμη παραμένουν στὴν κανονική τους κατάστασι, δὲν βρίσκονται ὅλοι στὸ ἴδιο ἠθικὸν καὶ πνευματικὸν ἐπίπεδον. Οὔτε ἐννοοῦν κατὰ τὸν αὐτὸ τρόπο τὸ δίκαιο καὶ τὸ ἄδικο, ἢ τὰ ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ ζητήματα. Γιὰ ποιὸ λόγο λοιπὸν νὰ παραδέχεται κανεὶς ἀνθρώπινες ἀντιλήψεις καὶ ν' ἀγνοῇ τὶς προσταγὲς τοῦ Θείου στοιχείου, ποὺ ὑπάρχει ἐντός μας καὶ μᾶς βεβαιώνει γιὰ τὸ ἀντίθετο;

Οἱ ὀπαδοὶ μιᾶς καλλιτεχνικῆς σχολῆς λ.χ. βρίσκουν ἀτελῆ τὰ προϊόντα τῶν ὀπαδῶν μιᾶς ἄλλης. Πρέπει ἐξ αὐτοῦ νὰ συμπεράνουμε ἄρα γε, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἡ καλλιτεχνικὴ δημιουργία; Ἢ πρέπει νὰ πιστεύσουμε, ὅτι δὲν ὑπάρχει γραμματική, ἐπειδὴ μερικοὶ κάνουν ὀρθογραφικὰ λάθη; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἔ, λοιπόν, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο, δὲν πρέπει νὰ παραδεχώμαστε τὶς ἀντιλήψεις ἐκείνων ποὺ λένε, ὅτι «δὲν ὑπάρχει συνείδησις», ἐπειδὴ τὸ εἶπαν ἢ τὸ πιστεύουν ὡρισμένοι κοινοὶ ἄνθρωποι ἢ καὶ φιλόσοφοι...

Μερικοὶ ἄγριοι λαοὶ ἔχουν τὴ συνήθεια νὰ φονεύουν καὶ νὰ τρῶνε τοὺς γέροντας γονεῖς τους, γιὰ νὰ τούς... ἀπαλλάσσουν, ὅπως πιστεύουν, ἀπὸ τὶς περιπέτειες καὶ τὶς ἀθλιότητες ποὺ φέρουν τὰ γεράματα... Ἐπειδὴ οἱ πολιτισμένοι ἄνθρωποι ἔχουμε τελείως διαφορετικὴν ἀντίληψιν καὶ κάνουμε ὅ,τι μποροῦμε γιὰ νὰ παρατείνουμε τὴ ζωὴ τῶν γονέων μας, πρέπει νὰ συμπεράνουμε ὅτι δὲν ὑπάρχει δίκαιον; Ὄχι βέβαια. Γιατὶ εἶναι προφανές, ὅτι καὶ αὐτὸ καὶ ἡ τέχνη ὑπάρχουν. Μὲ μόνη τὴ διαφορά, ὅτι ἔχουν διαφορετικοὺς τρόπους ἐκδηλώσεως, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ μὲν εἶναι λεπτοὶ καὶ εὐγενεῖς, οἱ δὲ χυδαῖοι καὶ βάρβαροι...

Ἀλλ' ἂν οἱ ἀντιλήψεις καὶ οἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων δὲν μοιάζουν μεταξύ τους, αὐτοὶ ὅμως εἶναι σύμφωνοι μὲ τὸν ἑαυτό τους καὶ πιστεύουν ὅτι ἐνεργοῦν καλά, ὅταν λαμβάνουν καὶ ἐφαρμόζουν μίαν ἀπόφασιν σύμφωνη μὲ τὴ συνείδησί τους...

Ἂν ἐπίστευαν τὸ ἀντίθετον καὶ ἐνεργοῦσαν, παρὰ ταῦτα, κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, τότε ἀσφαλῶς θὰ ἦσαν σὲ σύγκρουσι μὲ τὸ αἴσθημα τοῦ δικαίου. Θ' ἀντέφασκαν δηλαδὴ μὲ τὸν ἑαυτό τους καὶ θὰ ἤρχοντο σ' ἀντίθεσι μὲ τὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς τους.

(Συνεχίζεται)

Μὲ τὴ μελέτη πλουτίζουμε τὶς γνώσεις μας καὶ ἔτσι ἐπιτελοῦμε ἀποτελεσματικώτερα τὰ καθήκοντά μας ὡς ἀστυνομικοὶ καὶ ὡς ἄνθρωποι.

Φάκελλος «Μ. Σ. 389.506»

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΑΠΟ ΧΘΕΣ τὸ μεσημέρι μὲ κατέλαβε ἕνας ἀνείπωτος τρόμος. Ἡ σκέψη ὅτι ὥρα μὲ τὴν ὥρα ἦταν ἐπόμενο νὰ δολοφονηθῶ ἀπὸ τὸν ἄνδρα μου δὲν μ' ἄφηνε νὰ ἠρεμήσω, νὰ σκεφτῶ λογικὰ καὶ ν' ἀποφασίσω. Ἐκεῖνος ἔδειχνε μιὰ φοβερὴ ἀπάθεια. Ἦταν ἤρεμος, γαλήνιος καὶ μοῦ μιλοῦσε σὰν νὰ μὴ εἶχε συμβῆ τίποτα !... Πολλὲς φορὲς μάλιστα μοῦ παραπονέθηκε ἐπειδὴ δὲν τὸν πλησίαζα ὅπως καὶ πρῶτα. Ζητοῦσε νὰ μ' ἀγκαλιάσῃ, νὰ μοῦ ἐκδηλώσῃ ἀγάπη καὶ στοργὴ σὰν νὰ μὴ ὑπῆρχε τίποτα μεταξύ μας... Τὸν κύτταζα μὲ φρίκη καὶ ἔβαζα ὅλη μου τὴ δύναμη νὰ φαίνωμαι ἤρεμη, λέγοντας ὅτι οἱ δουλειὲς δὲν μοῦ ἀφήνουν καιρὸ γιὰ ἔρωτα, ὅτι εἶμαι ἀδιάθετη καὶ λοιπά...

Γιὰ τὸ χορὸ τῶν Πάπαρη δὲν μοῦ ἔφερε καμμιὰ ἀντίρρηση. Ἄρχισα νὰ ντύνωμαι ὅταν γύρισαν ἀπὸ τὸ θέατρο ἡ κόρη μου ἡ Λίζα κι' ὁ Νῖκος Πάπαρης, γυιὸς τοῦ Διοικητοῦ τῆς «Ἑλληνοϊρανικῆς». Μὲ τὸ Νῖκο ἡ Λίζα συνδέεται ἀπὸ καιρὸ καὶ ἐπρόκειτο νὰ παντρευτοῦν τὸ Πάσχα... Τοὺς ἔβαλα νὰ καθήσουν στὸ σαλόνι καὶ συνέχισα τὸ ντύσιμο.

Ἦταν δέκα καὶ μισὴ ἡ ὥρα ὅταν ἔφυγα. Εἶπα στὴ Σμάρω νὰ προσέχῃ τὸν κύριό της καὶ χαιρέτησα τὸν κύριο Μπάρδη, οἰκογενειακό μας φίλο ποὺ βρισκόταν ἐκεῖ. Πῆρα τὸ Νῖκο καὶ τὴ Λίζα καὶ πήγαμε στὸ χορό.

Κατὰ τὶς μία καὶ μισὴ τὸν πῆρα στὸ τηλέφωνο. Μόλις ἄνοιξε ἡ γραμμὴ ἄκουσα ἕνα πνιχτὸ γυναικεῖο γέλοιο καὶ κατόπιν ἕνα μικροψίθυρο. Ὕστερα μοῦ ἀπεκρίθηκε ἡ φωνὴ τοῦ ἀνδρός μου. Τότε τοῦ εἶπα ὅτι ἔχω στὴν κατοχή μου δύο γράμματα, δύο γράμματα ποὺ ἂν τὰ παραδώσω στὴν Ἀστυνομία δὲν θὰ διατρέχω τὸν κίνδυνο νὰ δολοφονηθῶ... Κατάλαβε ἀμέσως τί ἐννοοῦσα καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ πάω τὴν ἴδια στιγμὴ στὸ σπίτι γιὰ νὰ συζητήσουμε. Τοῦ ἔκλεισα ὅμως τὸ τηλέφωνο καὶ ἔμεινα μὲ τὴν ἰδέα ὅτι ἔτσι ἔπαιρνα κάποια ἐκδίκηση, ἔστω καὶ ἀργά, μὲ τὴν ἀγωνία ποὺ τοῦ ἐδημιούργησα...

Στὶς πέντε ἀκριβῶς γύρισα στὸ σπίτι μου. Κάποιο φρικτὸ προαίσθημα μὲ βασάνιζε ὅταν ἄνοιγα τὴν πόρτα. Φοβόμουνα ὅτι ὁ ἄνδρας μου θὰ εἶχε φύγει μὲ τὴ Ντέπη... Ὅτι μπαίνοντας μέσα θ' ἀντίκρυζα ἕνα γράμμα ποὺ θὰ μοῦ γνώριζε τὸ τέλος τῆς εὐτυχίας μου... Ἢ ὅτι ἀντὶ γιὰ ὅλα αὐτὰ θὰ εὕρισκα τὸ πτῶμα του, μπορεῖ καὶ τὸ πτῶμα τῆς Ντέπη μαζί ἂν εἶχαν πάρει τὴν ἀπόφαση ν' αὐτοκτονήσουν κι' οἱ δυὸ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία... Καὶ δὲν γελάστηκα. Βρῆκα τὸ πτῶμα τοῦ ἀνδρός μου νὰ πλέῃ σὲ μιὰ λίμνη παγωμένο αἷμα!... Τὰ ἄλλα τὰ ξέρετε ὅλα...

***

ΕΓΙΝΕ ΑΠΟΛΥΤΗ ΗΣΥΧΙΑ στὸ μεγάλο γραφεῖο. Μόνον οἱ λυγμοὶ τῆς Μάρθας Πρέντα ἀκούγονταν. Ὁ Ἀστυνόμος Καρένης βημάτιζε νευρικά, κυττάζοντας μὲ οἶκτο τὸ ἀξιοθρήνητο ἐκεῖνο πλᾶσμα, ὅταν παρατήρησε κάτι στὸ λαιμό της κι' ἔγνεψε μὲ τρόπο νὰ τὸ προσέξῃ κι' ὁ Ὑπαστυνόμος Γραβάνης. Ἦταν δύο ἀμυχές.

— Πολὺ καλὰ κυρία Πρέντα, ἀκούστηκε ἤρεμη ἡ φωνὴ τοῦ Ὑπαστυνόμου Γραβάνη. Θὰ κάμετε τώρα τὸν κόπο ν' ἀπαντήσετε σὲ μερικὲς ἐρωτήσεις μας ;

—Ὁρῖστε κύριε !, ἀποκρίθηκε ἀνήσυχη σκουπίζοντας τὰ δάκρυά της. Εἶμαι στὴ διάθεσή σας γιὰ ὅ,τι θελήσετε...

— Πρῶτα - πρῶτα, πέστε μας κυρία Πρέντα : Ἀπὸ ποῦ τηλεφωνήσατε στὸν ἄνδρα σας ;

—Ἀπὸ κάποιο κέντρο κοντὰ στὸ ἀρχοντικὸ τῶν Πάπαρη ! Ἀπὸ ἕνα γραφικὸ ταβερνάκι ποὺ λέγεται «Κορομηλιές» !

— Καλῶς... Τί ὥρα γυρίσατε πάλι στὸ χορὸ κυρία Πρέντα ;

— Μά... θὰ ἦταν δύο περίπου !

— Δὲν χορέψατε κατόπιν ; Δὲν διασκεδάσατε ; Μήπως κάποιος....

Ἀγρίεψε σὰν μιὰ πολὺ ὄμορφη γάτα τῆς Ἄγκυρας.

— Μοῦ φαίνεται ὅτι αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση κύριε !!!, φώναξε δυνατά. Τί σᾶς ἐνδιαφέρουν ;

— Κυρία Πρέντα, ἀκοῦστε νὰ σᾶς πῶ μιὰ μικρὴ ἀστυνομικὴ ἱστορία. Μὲ τὴν ἄδεια τοῦ κυρίου Ἀστυνόμου θὰ σᾶς πῶ μιὰ μικρὴ ἀστυνομικὴ ἱστορία, ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ γράφει ἡ ζωὴ ὄχι πολὺ συχνά...

Κύτταξε τὸν Ἀστυνόμο ἐρωτηματικά, τὸν εἶδε νὰ συγκατανεύῃ καὶ συνέχισε :

— Σκουπῆστε πάλι τὰ δάκρυά σας κυρία Πρέντα καὶ ἀκοῦστε με μὲ προσοχή. Ἀκοῦστε με καὶ σεῖς κύριε Μπάρδη, σᾶς παρακαλῶ. Λοιπόν, μιὰ πολὺ ὄμορφη καὶ νέα σχετικῶς κυρία, ποὺ λέτε, μαθαίνει ἀπὸ κάτι γράμματα ὅτι ὁ ἄνδρας της ἔχει μιὰ ἐρωμένη... Μαθαίνει ἀκόμα ὅτι ὁ ἄνδρας της, μὲ κάποια νευροπάθεια ἴσως ὕστερα ἀπὸ ἕνα αὐτοκινητικὸ δυστύχημα, σκοπεύει νὰ τὴν δολοφονήσῃ μέσα σὲ δυὸ ἡμέρες, γιὰ ν' ἀπαλλαγῆ ἀπ' αὐτὴν καὶ νὰ πάῃ νὰ ζήσῃ ἥσυχος μὲ τὴν ἀγαπημένη του. Εἶναι φυσικό, ὕστερα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ μαθαίνει, νὰ ζῇ μὲ τὸ φόβο ὅτι ὥρα μὲ τὴν ὥρα πλησιάζει τὸ τέλος της. Σκέπτεται νὰ πάῃ στὴν Ἀστυνομία καὶ νὰ καταθέσῃ τὰ γράμματα, αὐτὸ ὅμως τὸ βρίσκει πολὺ κοινότοπο καὶ καθόλου... κινηματογραφικό ! Μέσα στὸν νευρικὸ παροξυσμὸ ποὺ ζῇ λοιπόν, ἀποφασίζει νὰ ἐκδικηθῇ τὸν ἄνδρα της, μὰ ὄχι μὲ τόσο πρωτότυπο τρόπο. Σκέπτεται ὡστόσο καὶ σκηνοθετεῖ, μὲ τὴν ὑπόδειξη τοῦ ἐραστοῦ της περισσότερο, μιὰ πρωτότυπη σχεδὸν «αὐτοκτονία» γιὰ νὰ παραπλανήσῃ τοὺς ἀστυνομικούς. Ἀλλὰ ἂς πάρουμε τὰ γεγονότα μὲ τὴ σειρά τους :

Ὁ ἄνδρας τῆς κυρίας ἔχει γίνει ἐντελῶς καλὰ σχεδὸν ἀπὸ κάποια ἀρρώστεια του. Ἀπόγευμα μιᾶς Κυριακῆς, τῆς τελευταίας τῆς ἀποκριᾶς, τὸ ζευγάρι ἔχει ἕνα μεγάλο «καυγᾶ», ἕνα καυγᾶ ποὺ προκαλεῖ σ' ἐκεῖνον καρδιακὴ κρίση. Πέφτει στὸ κρεβάτι λοιπὸν ὁ ἄνδρας καὶ ἡ κυρία προσπαθεῖ νὰ τὸν πείσῃ ὅτι δὲν εἶναι τίποτα τὸ σοβαρό, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα κινδυνεύει.

Ποιὰ ὅμως ἦταν τὰ αἴτια τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου συζυγικοῦ καυγᾶ ; Τὰ λέει ἡ ἴδια ἡ κόρη τοῦ ζευγαριοῦ, ἡ ὁποία μάλιστα ἔτρεξε στὸ τηλέφωνο νὰ εἰδοποιήσῃ γνωστό τους γιατρό, βλέποντας ὅτι ὁ πατέρας της κινδυνεύει, καὶ ἐμποδίστηκε καὶ ἀπὸ τοὺς δυὸ «γιὰ νὰ μὴ ρεζιλευτοῦν περισσότερο»! «Ἡ μαμά, λέει ἡ κόρη, ἐπέμενε πολὺ νὰ πᾶνε στὸ χορὸ κάποιου σημαντικοῦ παράγοντα τῶν Ἀθηνῶν». Καὶ διερωτᾶται στὴν ἀφέλειά της : «Μὰ γιατί ἐπέμενε, ἐνῶ ἤξερε καλὰ ὅτι αὐτὸ ἀποκλείεται, ἀφοῦ ὁ μπαμπὰς μ' ἐκεῖνον βρίσκονται «στὰ μαχαίρια» τὸν τελευταῖο καιρό ; Καὶ ἀφοῦ ἤξερε ὅτι οἱ γιατροὶ εἶχαν βρεῖ πολὺ ἄσχημα τὴν καρδιὰ τοῦ μπαμπᾶ, καὶ μποροῦσε μὲ μιὰ μεγάλη συγκίνηση νὰ πάθῃ συγκοπή ; Ὁ μπαμπὰς πάλι ἐπέμενε πολὺ νὰ πᾶνε σὲ κάποιο κοσμικὸ κέντρο, ἔξω ἀπὸ τὴ Βάρκιζα. Δίκιο εἶχε ὁ μπαμπάς ! ».

Αὐτὰ λέει ἡ κόρη καὶ πιστεύει ὅτι ἡ μητέρα της προκάλεσε ἐπίτηδες τὸν καυγᾶ, γνωρίζοντας καλὰ τὴν καρδιοπάθεια καὶ τὸν κίνδυνο ποὺ διέτρεχε ὁ πατέρας της. («Ἤθελε νὰ τὸν σκοτώσῃ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο !...», καταθέτει. Ἀλλὰ διερωτᾶται : «Γιατί ;». Ἡ ἀπάντηση, βέβαιη ἀπάντηση, εἶναι : Γιατὶ ἔμαθε ἀπὸ δύο γράμματα ὅτι ἐκεῖνος σκοπεύει νὰ τὴν δολοφονήσῃ ! Δημιουργεῖ λοιπὸν τὸν καυγᾶ, μὲ σκοπὸ νὰ τὸν θανατώσῃ ἔτσι αὐτὴ πρώτη!.. Ἂν αὐτὸ ἀποτύχῃ, τότε θὰ μπῇ σὲ ἐνέργεια κάποιο σχέδιο, ἕνα σχέδιο τόσο προσεκτικὰ καταστρωμένο γιὰ τὴν ἴδια νύχτα...

Ἀλλὰ ὁ σύζυγος, τὸ θῦμα, ἐπέμενε ἄραγε νὰ πᾶνε στὸ κοσμικὸ κέντρο, ἔξω ἀπὸ τὴ Βάρκιζα, μόνο καὶ μόνο γιατὶ βρισκόταν «στὰ μαχαίρια» μὲ τὸν οἰκοδε-

σπότη ποὺ θὰ ἔδινε τὸν μεγάλο χορό ; Ὄχι ! ! Ἐπέμενε γιατί, ὅταν κατὰ τὰ ξημερώματα θὰ ἐπέστρεφαν ἀπὸ τὸ κοσμικὸ κέντρο, κάποιο «σοβαρὸ αὐτοκινητικὸ δυστύχημα» θὰ συνέβαινε σὲ μιὰ ἐπικίνδυνη στροφή ! Τὸ δυστύχημα θὰ γινόταν σὲ μιὰ «σύγκρουση» τοῦ αὐτοκινήτου τους μὲ κάποια πράσινη «Ἔμ - Τζί», ποὺ θὰ τὴν ὡδηγοῦσε μιὰ σπάνια καλλονή, ἄσσος τῶν αὐτοκινητικῶν ἀγώνων καὶ πολυζήτητη «στριπτηζὲζ» στὰ ἀθηναϊκὰ καμπαρέ. Τὸ αὐτοκίνητο τοῦ ζεύγους θὰ κατρακυλοῦσε τότε στὸ γκρεμό, μὲ τὴ σύζυγο μόνον μέσα, γιατὶ ὁ σύζυγος θὰ «προλάβαινε» νὰ πηδήση καὶ νὰ σωθῆ...

Ἴσως νὰ ἔχουμε ἀκούσει ὅλοι γιὰ τὴ νεαρὴ αὐτὴ καλλονὴ καὶ καλλιτέχνιδα τοῦ στρὴπ - τὴζ, ποὺ εἶναι καὶ ἄσσος στὰ διάφορα εὐρωπαϊκὰ καὶ ἑλληνικὰ ράλλυ. Παρουσιάζεται μὲ ψευδώνυμο βέβαια ὅπως ὅλες οἱ καλλιτέχνιδες ὁλκῆς..., ἀλλὰ αὐτό, ὅπως καὶ τὸ πραγματικό της ὄνομα, δὲν ἔχει σημασία. Σημασία ἔχει ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ γυναίκα ποὺ ὑπογράφει τὰ δύο γράμματα πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς κυρίας ! Εἶναι ἐρωμένη του, ὅπως ἐρωμένη εἶναι καὶ κάποιου ἄλλου κυρίου—καβαλιέρου τῆς κυρίας στὸ μεγάλο χορὸ—ἐν ἀγνοίᾳ φυσικὰ καὶ τῶν δύο ἀνδρῶν ! Σημασία ἔχει ἐπίσης τὸ ὅτι τὸ «μυστικὸ» γιὰ τὸ προσχεδιαζόμενο ἔγκλημα δὲν θὰ ξέφευγε ποτὲ ἀπὸ τὰ χείλη τῆς «στριπτηζὲζ» ἐάν, πάνω σὲ τρελλὸ μεθύσι τῆς νύχτας τῆς Τυρινῆς πρὸς τὴν Καθαρὴ Δευτέρα, δὲν ἔνοιωθε τὴν ἀνάγκη νὰ ζητήση βοήθεια ἀπὸ κάποια συνάδελφό της. Καὶ τί βοήθεια ; Ἀκοῦστε : Νὰ ὁδηγήση ἐκείνη τὸ αὐτοκίνητό της μέχρι ἑκατὸ μέτρα τουλάχιστον πρὶν ἀπ' τὸν γκρεμό, τὴν ὥρα «Χ», ποὺ ἐκεῖνος καὶ ἐκείνη εἶχαν ὁρίσει γιὰ τὸ «δυστύχημα» !!...

Φυσικά, τὰ σχέδια τοῦ ἀνδρός της καὶ τῆς ἐρωμένης του γιὰ τὸ «δυστύχημα» τὰ ἀγνοεῖ ἡ κυρία. Ξέρει μόνον ὅτι κινδυνεύει νὰ δολοφονηθῆ ἀπὸ τὸν ἄνδρα της. Γι' αὐτό, βλέποντας ὅτι ἐκεῖνος ἀπέφυγε τὴν συγκοπὴ καὶ ἄρχισε νὰ συνέρχεται κάπως, προχωρεῖ στὸ σχέδιο ποὺ μὲ τὴν ὑπόδειξη τοῦ ἐραστοῦ της περισσότερο εἶχε καταστρωθῆ. Προχωρεῖ δηλαδὴ σ' ἐκεῖνα ποὺ θὰ ἔφερναν στὸ φῶς μιὰ «τέλεια αὐτοκτονία» του !..

Σταμάτησε γιὰ λίγο, συμβουλεύθηκε κάτι σημειώσεις του καὶ συνέχισε :

—Σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο, ὁ ἐραστὴς τῆς κυρίας ἔρχεται στὸ σπίτι της κατὰ τὶς ὀκτὼ περίπου τὸ βράδυ, ὅπως συνέβαινε τακτικά. Φαίνεται ὅτι οὔτε αὐτή, οὔτε ὁ ἄνδρας της τοῦ κάνουν λόγο γιὰ τὴν φιλονικία ποὺ προηγήθηκε. Ἄρα ὁ ἐραστὴς πρέπει νὰ μὴ γνωρίζη ὅτι ἡ γυναίκα τῶν ὀνείρων του ἀποπειράθηκε μόνη νὰ θανατώση τὸν ἄνδρα της, προκαλώντας του συγκοπή. Ξέρει μόνο τὸ σχέδιο ποὺ μαζὶ καὶ περισσότερο μὲ τὴν δική του ὑπόδειξη ἔχουν καταστρώσει καὶ πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν...

Ἡ κυρία λοιπὸν φεύγει ἀπὸ τὸ σπίτι της στὶς δέκα καὶ μισὴ γιὰ τὸ χορό, φιλώντας ἴσως τὸν ἄνδρα της καὶ προσπαθώντας νὰ τὸν πείση ὅτι πρέπει ὁπωσδήποτε, γιὰ τὸ καλὸ ὅλων τους, νὰ πάει. Ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ «δείξη» στὸν ἐπισκέπτη τους ὅτι ὁ συζυγικός τους βίος κυλάει ὁμαλὰ καὶ «νὰ μὴ ρεζιλευτοῦν»! Αὐτὸ ἤθελε ὁ ἄνδρας της, καταλάβαινε, ποὺ ἦταν ἀρκετὰ σεμνότυφος γιὰ τὴν κοινωνία. Πρὶν φύγει ὅμως ἡ κυρία γιὰ τὸ χορό, ἔχει μπῆ στὴν κρεβατοκάμαρά τους καί, μαζὶ μὲ τὰ κοσμήματα ἔχει πάρει καὶ «κάτι» ἀπὸ τὸ συρτάρι τοῦ ἀνδρός της. Αὐτὸ τὸ «κάτι» τὸ ἀντικατέστησε μὲ ἕνα ἄλλο, ὅμοιο ἀκριβῶς, ἀλλὰ ἄχρηστο...

Φεύγει λοιπὸν ἡ κυρία γιὰ τὸ χορὸ μὲ συντροφιὰ ἕνα νεαρὸ ζευγάρι, ποὺ περίμενε στὸ χώλλ. Παίρνει τὸ αὐτοκίνητό της καὶ φθάνουν στὶς ἕντεκα παρὰ τέταρτο. Συναντάει ἐκεῖ τοὺς φίλους της κι' ἀρχίζει νὰ χορεύη, νὰ πίνη πολὺ λίγο καὶ νὰ διασκεδάζη ὅσο μπορεῖ πιὸ σεμνά. Κοντὰ στὴ μία πηγαίνει στὸ χορὸ καὶ ὁ ἐραστὴς τῆς κυρίας, ἐντελῶς μόνος αὐτός, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα ὑπάρχουν ἐκεῖ πολλὲς κυρίες πρόθυμες νὰ σφιχτοῦν στὴν ἀγκαλιά του...

Στὴ μιάμιση τὸ πρωί, ἡ κυρία φεύγει ὅσο γίνεται ἀθέατη. Δὲν πηγαίνει γιὰ

νὰ τηλεφωνήσῃ στὸν ἄνδρα της, ὅπως εἶπε σὲ κάποιο δικό της πρόσωπο ποὺ τὴν εἶδε νὰ φεύγῃ καὶ ὅπως κατέθεσε ἀργότερα στοὺς ἀστυνομικούς. Γιὰ νὰ τηλεφωνήσῃ πῆγε τὴν ὥρα ἐκείνη μόνον ἡ κόρη τῆς κυρίας, ποὺ ἄκουσε ἕνα πνιχτὸ γυναικεῖο γέλοιο πρὶν τῆς ἀποκριθῇ ὁ πατέρας της καὶ ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο ἀηδιασμένη. Ἦταν ἡ «στριπτηζὲζ» πλάϊ του, ποὺ ἔτρεξε ἐκεῖ ὅταν ἐκεῖνος τῆς τηλεφώνησε ὅτι τὸν ἔπιασε ἡ καρδιά του, ὅτι ἡ γυναίκα του ἔφυγε καὶ γενικὰ ὅλα ὅσα ἐσκόπευαν νὰ κάνουν τὰ χαράματα εἶχαν ναυαγήσει... Λίγο ἀργότερα ἡ καλλονὴ στριπτηζὲζ μεθοῦσε πολὺ καὶ «κελαϊδοῦσε» στὴ συνάδελφό της πράγματα ἀδύνατα πλέον ἀπὸ τὶς περιστάσεις...

Παίρνει ταξὶ λοιπὸν ἡ κυρία, λίγο πιὸ κάτω ἀπὸ τὸ ἀρχοντικὸ ποὺ δινόταν ὁ χορὸς καὶ μ' αὐτὸ πηγαίνει μέχρι τὴν τρίτη πάροδο τῆς πολυκατοικίας της. Αὐτὸ τὸ καταθέτει ὁ ὁδηγὸς ποὺ τὴν μετέφερε, ὅταν ἐπὶ τέλους τὸν βρίσκει ἕνα ἀπὸ τὰ συνεργεῖα τῶν ἀστυφυλάκων ποὺ ἀπ' τὸ πρωὶ «ἐχτένιζαν» τὴν περιοχὴ γιὰ πληροφορίες. Κατεβαίνει, ἀμείβει τὸν ὁδηγὸ μ' ἕνα γενναῖο πουρπουὰρ καί, ὅταν ἐκεῖνος χάνεται στὴν πρώτη στροφή, αὐτὴ προχωρεῖ ἀπὸ ἀπόμερα σημεῖα καὶ ἀνοίγει σιγανὰ τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ της. Ὑπάρχει στὸ σημεῖο αὐτὸ ἕνας ζαχαροπλάστης ποὺ διανυκτερεύει καὶ βλέπει τὴν γνωστή του κυρία νὰ κινῆται ὕποπτα . . . Ὁ ἄνδρας τῆς κυρίας βρίσκεται μόνος, ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι του καὶ διαβάζει κάποιο βιβλίο, τὸ «Ἄμρι ἀ μούγκου» ἂς ποῦμε. Τὸ ἀφήνει μόλις τὴν βλέπει καὶ τὴν καλεῖ νὰ πάει κοντά του, μὲ προθέσεις ἄγνωστες ὡς ἕνα σημεῖο. Ἐκείνη πλησιάζει καὶ κάθεται. Μέσα στὴν τσάντα της ἔχει τὸ περίστροφο τοῦ ἀνδρός της, ἕνα περίστροφο μὲ εἰδικὸν σιγαστῆρα, τὸ «κάτι» ποὺ πῆρε ἀπὸ τὸ συρτάρι του πρὶν φύγει γιὰ τὸ χορὸ καὶ τὸ ἀντικατέστησε μὲ ἕνα ἄλλο πανόμοιο, ἀλλὰ ἄχρηστο... Ἡ κυρία φορεῖ σὲ λίγο τὰ ἄσπρα της γάντια, μὰ ἐκεῖνος—πρᾶγμα παράξενο!—τὴν ἀγκαλιάζει καὶ τὴν τραβάει ἐπάνω του.,. Μεσολαβοῦν στιγμὲς αὐστηρὰ ἀτομικές, στιγμὲς τῆς κρεβατοκάμαρας ποὺ δὲν κοινολογοῦνται. Καὶ ἐδῶ προβάλλουν δύο ἐρωτήματα. Τὸ πρῶτο : Δὲν ἔκαμε ἔρωτα ὁ ἄνδρας μὲ τὴν ἐρωμένη του «στριπτηζὲζ», τὴν σπάνια καλλονή ; Τὸ δεύτερο : Δὲν πρόσεξε ὅτι τὸ περίστροφό του εἶχε ἀλλαχθῇ μὲ ἕνα ἄλλο, πανόμοιο ἀλλὰ ἄχρηστο; Ἂν δηλαδὴ ὑποθέσουμε, ὅτι εἶχε σκοπὸ νὰ σκοτώσῃ ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὴ γυναίκα του ἢ ἐσκόπευε ν' αὐτοκτονήσῃ, δὲν θάπρεπε νὰ εἶχε ἀνοίξῃ τὸ περίστροφό του, ὁπότε θὰ ἔβλεπε τὴν ἀλλαγὴ καὶ θὰ λάβαινε τουλάχιστον μέτρα προφυλάξεως ὅταν τὴν εἶδε ; Ἂν πάλι ἐσκόπευε νὰ τὴ σκοτώσῃ μ' ὁποιονδήποτε τρόπο, ἂς ὑποθέσουμε καὶ μὲ στραγγαλισμό, πῶς μπόρεσε νὰ ἔχει σεξουαλικὴ ὁμιλία μαζί της—ποὺ πιστοποιεῖται ἀπόλυτα ἀπὸ τόσα εὑρήματα—ἐκείνη τὴ στιγμή ;

Τέλος πάντων. Γεγονὸς εἶναι ὅτι ἐκεῖνος κάποτε κατευθύνει τὰ χέρια του στὸ λαιμό της, νά! ἐδῶ ποὺ φαίνονται αὐτὲς οἱ δύο μικρὲς ἀμυχὲς σας λόγου χάριν . . . Μπορεῖ μὲ πρόθεση νὰ τὴν στραγγαλίσῃ ἢ ἁπλῶς νὰ τὴν ἐξουδετερώσῃ, ὅταν εἶδε τὸ περίστροφο στὰ χέρια της ἢ καὶ πρὶν τὸ ἰδῇ ἀκόμη. Ὅπως καὶ νάναι, ἡ κυρία προφθάνει καὶ τοῦ φυτεύει μιὰ σφαῖρα στὸν ἀριστερό του κρόταφο! Ὕστερα σηκώνεται, τὸν κυττάζει καὶ πείθεται ὅτι εἶναι νεκρός. Καθαρίζει τότε καλὰ τὸ περίστροφο μὲ τὰ γάντια της καὶ τὸ βάζει στὴν ἀριστερή του παλάμη. Καὶ αὐτὰ γιατὶ σκέφθηκε ὅτι τὸ θῦμα ἦταν γνωστὸς ἀριστερόχειρ, ἄρα καὶ ἡ «αὐτοκτονία» του δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ παρὰ μὲ τὸ ἀριστερό του χέρι...

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

* ΟΙ ΝΕΑΡΟΙ Ριφιφίδες ἐξακολουθοῦν νὰ δροῦν θρασύτατα. Ἔτσι οἱ νεαροὶ Φ.Γ.Χ, ἐτῶν 19, Κ.Ε.Κ., ἐτῶν 20 καὶ Ι.Γ.Μ., ἐτῶν 21, κάτοικοι Ν. Ἑλβετίας, διέρρηξαν τὸ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας 212 κατάστημα ἐλαστικῶν αὐτοκινήτων «Φούλντα» τοῦ Χ. Τσιρίκου. Οἱ κλέπται εἰσῆλθον εἰς τὸ κατάστημα διὰ παραβιάσεως τῆς ὀπισθίας θύρας καὶ ἀφήρεσαν χρυσᾶς λίρας, δολλάρια, δραχμάς, ἕνα περίστροφον καὶ ἓξ ἀναπτῆρας αὐτοκινήτων, συνολικῆς ἀξίας 25.000 δραχμῶν. Τὰ κλοπιμαῖα, ἐκτὸς ὀλίγων λιρῶν, εὑρέθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Χ. Κλοπιμαῖα ἐξ ἄλλων κλοπῶν εὑρέθησαν εἰς τὰς οἰκίας τῶν λοιπῶν συλληφθέντων. Ὅλοι κατεδικάσθησαν σὲ πολύμηνες φυλακίσεις.

* ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ νεαροὶ οἱ Α.Γ., ἐτῶν 19, Δ.Σ., ἐτῶν 19 καὶ Ι.Θ., ἐτῶν 19, καὶ Α.Κ., ἐτῶν 20, εἶχαν συστήσει συμμορία καὶ διερρήγνυαν καταστήματα, σταθμεύοντα αὐτοκίνητα καὶ εἰκονοστάσια. Εἶχαν διαπράξει 18 κλοπές. Ἄλλοι ἀνήλικοι διέρρηξαν μιὰ ἔπαυλι στὴν Κηφισιά. Ὅλοι συνελήφθησαν καὶ ἀπεστάλησαν στὸν εἰσαγγελέα.

* Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ Ἐλέγχου Ἠθῶν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἐσημείωσε μία ἀκόμη ἐπιτυχία στὴν προσπάθειά της νὰ καταπολεμήσῃ τὴ μαστροπεία. Ἀνεκάλυψε καὶ παρέδωσε στὴ Δικαιοσύνη ἕνα δίκτυο ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο μοδίστρες, δύο μαίτρ ντ' ὀτὲλ καὶ μιὰ νεαρά. Τὸ δίκτυο ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν Σ. Δ. Δουβέρη, ἐτῶν 50, μαίτρ εἰς τὰ κέντρα «Τριάνα» καὶ «Ἡλιοβασιλέματα», τὸ Ν.Κ. Λαμπράκη, ἐτῶν 38, μαίτρ ντ' ὀτέλ, τὴ μοδίστρα Ζωὴ ἢ Τζένη Λαμπίρη ἢ Γιαννούλη, ἐτῶν 50 (ἀτελιὲ μόδας εἰς τὴν ὁδὸν Κυψέλης 42), τὴ Μαρία Παπαδημητρίου, ἐτῶν 45, ποὺ διετήρει ἐργαστήρια πλεκτικῆς εἰς τὴν ὁδὸν Πελλήνης 2, καὶ μιὰ ἀνήλικη νέα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Εὔα. Ἡ τελευταία εἶχε ἄριστες ἐπιδόσεις στὴ μαστροπεία. Ὁ ρόλος της ἦτο νὰ πείθῃ συνομήλικές της ν' ἀρχίζουν νὰ κάνουν παρέες μὲ «σοβαροὺς κυρίους» ποὺ θὰ τοὺς ἔδιναν πολλὰ χρήματα ὥστε νὰ ἀγοράσουν διαμερίσματα καὶ αὐτοκίνητα. Ἡ Ὑπηρεσία Ἐλέγχου Ἠθῶν τῆς Ἀσφαλείας παρακολουθοῦσε ἀπὸ καιρὸ τὴν σπεῖρα αὐτὴν τῶν σωματεμπόρων. Δύο ἀνήλικες ποὺ εἶχαν πέσει στὰ δίκτυα της κατέθεσαν ἀποκαλυπτικὰ στοιχεῖα. Ἡ σπεῖρα τὶς εἶχε στείλει σὲ ἄλλα οἰκήματα τῆς περιοχῆς Ἀττικῆς. Ἡ συνηθισμένη «ταρίφα» γιὰ κάθε ἐπίσκεψι ἦταν 500 δραχμές. Ὑπῆρχαν ὅμως καὶ ἐκλεκτοὶ πελάτες ποὺ πλήρωναν καὶ πιὸ ἀκριβά. Τὸ ρεκὸρ τὸ κατέρριψε μιὰ νέα, ποὺ τὴν ἔστειλαν μὲ ἀεροπλάνο σὲ κάποιον, ποὺ τὴν ἐζήτησε τηλεφωνικῶς, στὴν Κέρκυρα. Αὐτὸς πλήρωσε 7.000 δραχμές. Τὰ θύματα τῆς σπείρας τὰ «ἐψάρευαν» κυρίως εἰς τὸ ἀτελιὲ τῆς μοδίστρας καὶ εἰς τὸ πλεκτήριον τῆς ἄλλης «κυρίας» τῆς σπείρας. Ἐδημοσίευαν ὅτι ζητοῦν κοπέλες δι' ἐργασίαν καὶ ἔκαναν προτάσεις εἰς ὅσες εὐπαρουσίαστες προσήρχοντο, νὰ τραποῦν πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἀπωλείας. Τοὺς ἔλεγαν ὅτι θὰ συναποκομίσουν—μὲ ἄνευ σημασίας παραχωρήσεις—κολοσσιαῖα κέρδη, ποὺ θὰ τοὺς ἐπιτρέψουν νὰ κάνουν ζωὴ ἡγεμονική. Εἰς τὸ σπίτι τοῦ μαίτρ ντ' ὀτὲλ ἀνευρέθη σημειωματάριο μὲ ὀνόματα. Ἦταν

ἕνας κατάλογος τῶν πελατῶν μὲ τὰ τηλέφωνά τους. Ἀκόμη τὸ «μητρῶον» μὲ τὰ ὀνόματα 60 περίπου νεαρῶν κοριτσιῶν ποὺ ἐξεμεταλλεύετο ἡ σπεῖρα.

* ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ σωματέμπορος, ὁ Περικλῆς Παπαλαμπούνης, ἐτῶν 23, συνελήφθη, γιατὶ ἐξέδιδε 15ετίδα ἐκ Θηβῶν, καὶ ἔπαιρνε τὶς εἰσπράξεις ποὺ πραγματοποιοῦσε. Παρεδόθη στὸν εἰσαγγελέα.

* ΑΝΤΙΘΕΣΙ πρὸς τὴν εὐκολία μὲ τὴν ὁποία κινοῦνται στὴν πρωτεύουσα οἱ ἐκμεταλευταὶ τῶν νεανίδων, ἀποτελεῖ τὸ ἔγκλημα ποὺ ἔγινε στὸ χωριὸ Σιβίτσα τῆς Εὐρυτανίας. Ἐκεῖ μιὰ 18χρονη κοπέλα, ἡ Ἀγγελικὴ Τογοῦ, σκότωσε τὸ μνηστῆρα της Παναγιώτη Γιώγιο μὲ μιὰ τσεκουριὰ ποὺ τοῦ ἔδωσε στὸ κεφάλι, μέσα στὸ καφενεῖο τοῦ χωριοῦ, γιατὶ ἀπὸ 15 χρόνων τὴν ἔκανε δική του καὶ ἐνῶ τὴν παρουσίαζε μνηστή του, τελευταῖα τὴν ἐγκατέλειψε γιὰ κάποια ἄλλη. Ἔτσι πλήρωσε τὴν ἀπιστία του μὲ τὴ ζωή του καὶ ἔστειλε μιὰ νέα στὶς φυλακές. Ὅταν ἐζητήθη ἡ νέα νὰ ἀπολογηθῆ, εἶπε τὰ ἑξῆς : «Ὁ καφετζὴς ὁ Σκεπετάρης κοίταξε νὰ μ' ἐμποδίση νὰ μπῶ στὸ καφενεῖο ὅταν μὲ εἶδε μὲ τὸ τσεκούρι στὸ χέρι. Φοβήθηκε ὅμως τὴν τελευταία στιγμὴ κι' ἔκανε πίσω ἀφήνοντας τὴν πόρτα ἐλεύθερη. Μέσα στὸ μαγαζὶ ὁ Παναγιώτης Γιώγιος καὶ ὁ ἐξάδελφός του ὁ Κώστας μοῦ ρίχτηκαν μὲ τὶς γκλίτσες. Τ' ἀδέλφια μου μπῆκαν στὴ μέση κι' ἄρχισε ὁ τσακωμός. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ Παναγιώτης Γιώγιος τράβηξε μαχαίρι κι' ἄρχισε νὰ χτυπάη τὸν ἀδελφό μου τὸν Κώστα. Τότε ὥρμησα κατὰ πάνω του καὶ τοῦ ἔδωσα πολλὲς τσεκουριές. Ὕστερα πῆρα τὸ μαχαίρι καὶ τὸν ἀποτελείωσα...».

* ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως μετετάγησαν στὴν κατηγορία τῶν τυχηρῶν παιγνίων ὅλα τὰ ἠλεκτροκίνητα μηχανικὰ παίγνια, δηλαδὴ τὰ «φλίππερς», οἱ «γερανοί», οἱ «θρίαμβοι» καὶ οἱ «ἱπτάμενοι δίσκοι». Οἱ προγενέστερες σχετικὲς ἀποφάσεις μὲ τὶς ὁποῖες τὰ μηχανικὰ παιγνίδια εἶχαν χαρακτηρισθῆ ὡς τεχνικά, ἀνεκλήθησαν μὲ τὴν ἴδια ἀπόφασι ποὺ ἰσχύει ἀπὸ τῆς 28ης Μαρτίου 1965. Ἔτσι ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας αὐτῆς, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 258/1936, ἀπαγορεύεται ἡ λειτουργία σ' ὅλη τὴ χώρα τῶν παραπάνω μηχανημάτων. Ἐναντίον τῶν παραβατῶν θὰ ἐπιβάλλωνται οἱ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενες κυρώσεις. Ἐπίσης γιὰ τοὺς παραβάτες θὰ ἀνακύπτουν καὶ ἀστικὲς κυρώσεις, δηλαδὴ θὰ κατάσχωνται τὰ παρανόμως λειτουργοῦντα μηχανικὰ παιγνίδια καὶ θὰ κλείωνται οἱ αἴθουσες στὶς ὁποῖες θὰ λειτουργοῦν. Κυρώσεις θὰ ἐπιβάλλωνται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς παίκτας, οἱ ὁποῖοι θὰ συλλαμβάνωνται καὶ θὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ αὐτόφωρον Μονομελὲς ἢ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον. Ἡ ἀπαγορευτικὴ αὐτὴ ἀπόφασις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐλήφθη κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου λεσχῶν. Τοῦτο ἠσχολήθη ἀπὸ ἔτους μὲ τὸ θέμα τῆς λειτουργίας τῶν μηχανικῶν παιγνιδίων, ἐνήργησε ἔρευνες καὶ διεπίστωσε ὅτι ταῦτα ὑπέστησαν παραλλαγὲς μὲ τὶς ὁποῖες μόνον ὁ διευθυντὴς ἢ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κέντρου, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένα, ἀποκομίζει χρηματικὸν ὄφελος μὲ ἀντίστοιχον ζημίαν τῶν παικτῶν. Συμφώνως πρὸς τὴν εἰσήγησιν, ἡ μετάταξις τῶν μηχανικῶν παιγνίων ἀπὸ τὴν κατηγορίαν τῶν τεχνικῶν, ὅπως εἶναι τὸ τάβλι, ἡ πρέφα κλπ στὴν κατηγορίαν τῶν τυχηρῶν, ὅπως εἶναι ἡ ρουλέτα, ὁ μπακαράς, τὸ σεμὲν ντὲ φέρ, τὰ ζάρια κλπ.—ἐκρίθη ἀπαραίτητος καὶ γιὰ λόγους δημοσίου συμφέροντος. Συγκεκριμένως ἡ σημειωθεῖσα κατὰ τὴν τελευταία διετία καὶ συνεχιζομένη ἀκόμη καταπληκτικὴ αὔξησις τῶν σφαιριστηρίων τῶν ὁποίων κύριος «ἐξοπλισμὸς» εἶναι τὰ μηχανικὰ παιγνίδια, ἐδημιούργησε τεράστιο κοινωνικὸ θέμα. Γιατὶ οἱ θαμῶνες τῶν σφαιριστηρίων, κατὰ ποσοστὸν 80% τουλάχιστον, εἶναι νέοι ἡλικίας 18—22 ἐτῶν, δυνάμενοι νὰ παρασυρθοῦν, ὅπως κατ' ἐπανάληψιν ἄλλωστε διεπιστώθη, ὑπὸ κακοποιῶν στοιχείων καὶ νὰ ἐξελιχθοῦν καὶ οἱ ἴδιοι εἰς κακοποιούς.

Ν. Α.

ΔΥΟ ΛΑΜΠΡΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπό τοῦ Ὑπαστ. Α' κ. ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ

ΠΡΙΝ ΣΑΡΑΝΤΑ χρόνια, ὅταν ἡ 'Αστυνομία Πόλεων ἐγκαθίστατο καὶ εἰς τὰς 'Αθήνας, ἠκούσθησαν καὶ ἐγράφησαν μεταξὺ τόσων κολακευτικῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ ἑξῆς: "Οτι οἱ ἀστυνομικοὶ πρέπει νὰ ἀποτελέσουν μίαν αὐστηρῶς ἀπομονωμένην, ἀπλησίαστον κοινωνικὴν ὁμάδα, τὰ μέλη τῆς ὁποίας ὄχι μόνον δὲν θὰ συνάπτουν σχέσεις μετὰ τῶν πολιτῶν καὶ ἄλλων παραγόντων, ἀλλὰ θὰ παραμένουν καὶ ἄγνωστα εἰς τὸ κοινόν! Πολλοὶ μάλιστα, ἀναλύοντες τὴν γενικὴν αὐτὴν «ἀρχὴν» ἔγραφαν εἰς τὰ ἔντυπα τῆς ἐποχῆς: «Νὰ μὴ δίδουν τὰ ὀνόματά των οἱ ἀστυνομικοὶ εἰς οὐδένα!..». «Νὰ μὴ συχνάζουν οἱ ἀστυνομικοὶ εἰς τὰς οἰκίας τῶν πολιτῶν!»... «Νὰ μὴ δέχωνται οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπισκέψεις εἰς τὰς οἰκίας των, οὔτε αὐτοὶ νὰ συναναστρέφωνται τοὺς ἄλλους πολίτας, τοὺς παράγοντας καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἄλλων ἀρχῶν!».

Μὲ ἄλλους λόγους, οἱ ἀξιοσέβαστοι αὐτοὶ 'Αθηναῖοι τῆς πρὸ τεσσαρακονταετίας ἐποχῆς—πολὺ ἐλάχιστοι εὐτυχῶς—ἤθελαν νὰ ἐπιβάλλουν μίαν κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον «καραντίναν» εἰς τοὺς πρωτεργάτας τοῦ ἀστυνομικοῦ μας θεσμοῦ. Βέβαια ἀπὸ ἀγάπην καὶ θαυμασμὸν πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν θεσμόν, ἀπὸ τὴν προσδοκίαν τοῦ νὰ εἶναι οἱ νέοι ἀστυνομικοὶ τῶν 'Αθηνῶν ἐξ ἴσου αὐστηροὶ καὶ ὑπηρεσιακοὶ πρὸς πάντας. 'Εξεσηκώθησαν ὅμως οἱ πραγματικὰ ἐχέφρονες... κονδυλοφόροι τοῦ καλοῦ ἐκείνου καιροῦ, ἐξεσηκώθησαν οἱ κοινωνικοὶ παράγοντες 'Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς καί... τὸ κακὸν ἀπεσοβήθη ἢ μᾶλλον κατεπνίγη ἐν τῇ γενέσει του...

Τὰ ἴδια συνέβησαν καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ 1923, τὰ ἴδια καὶ εἰς τὰς Πάτρας καὶ τὴν Κέρκυραν τὸ 1922 καὶ τὸ 1921. 'Αλλὰ καὶ ἐκεῖ, ὅπως καὶ εἰς τὰς 'Αθήνας, ὑπερίσχυσε τὸ σοφὸν τῶν ἀρχαίων μας προγόνων «ὁ ἄνθρωπος φύσει κοινωνικὸν ζῶον ἐστί...» Προκειμένου μάλιστα γιὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπερίσχυσε περισσότερον, ἀφοῦ αὐτοί, λόγῳ τοῦ λειτουργήματος ποὺ ἐπιτελοῦν καθίστανται πιὸ πολὺ κοινωνικὰ «ὄντα», πιὸ πολὺ ἀναγκαῖοι κοινωνικοὶ παράγοντες καὶ λειτουργοί...

Δυστυχῶς, ἀπὸ τὴν «ἀρχὴ» αὐτὴ ἐλάχιστα ἐξέφυγαν μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν οἱ ἴδιοι οἱ ἀστυνομικοί. Ὑπῆρξαν μερικὲς δεκαετίες κατὰ τὶς ὁποῖες—νὰ τὸ ποῦμε χωρὶς κίνδυνο παρεξηγήσεως;—ἐνῶ οἱ πάντες ἔδιδαν τὴν θέσιν ποὺ ἔπρεπε εἰς τὸν ὑπὸ εὐρεῖαν ἔννοιαν ὅρον «Κοινωνικαὶ—Δημόσιαι σχέσεις», ἐμεῖς παραμέναμε προσκολλημένοι εἰς κάποια κακῶς ἐννοούμενα ἢ μᾶλλον ἀνύπαρκτα «πάτρια». 'Ενῶ δηλαδὴ κρατικοὶ ὀργανισμοὶ καὶ ὠργανωμένα Σώματα—εἴτε ὑπὸ πολιτικὴν εἴτε ὑπὸ στρατιωτικὴν μορφήν—ἔδιζαν δεξιώσεις, χοροεσπερίδες, διαλέξεις κλ. κλ. «πρὸς περαιτέρω σύσφιγξιν τῶν σχέσεών των μετὰ τοῦ εὐρέος κοινοῦ», ἐμεῖς... ἐλάμπαμε διὰ τῆς ἀπουσίας μας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς μὴ ἀναλήψεως παρομοίων πρωτοβουλιῶν. Χρειάσθηκε νὰ παρέλθῃ καιρὸς μέχρις ὅτου κατανοηθῇ, ὅτι ἐντελῶς ἄλλο πρᾶγμα εἶναι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀστυνομικοῦ καθήκοντος καὶ ἐντελῶς ἄλλο ἡ εὐρεῖα ἐπικοινωνία, ἡ ἀνάπτυξις στενῶν καὶ φιλικῶν σχέσεων τοῦ ἀστυνομικοῦ μετὰ τοῦ πολίτου ἢ μετ' ἄλλων ἀρχῶν. Χρειάσθηκε καιρὸς γιὰ νὰ γίνῃ συνείδησις, ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἀστυνομικὸν νὰ συμμετέχῃ ὅλων τῶν κοινωνικῶν ἐκδηλώσεων, ὅτι εἶναι ὅλως ἀναγκαῖον νὰ δίδῃ τὸ «παρών» του ὁ ἀστυνομικὸς εἰς τὴν καλῶς ἐννοουμένην «κοσμικὴν ζωήν». 'Η ἀρχὴ ἔγινε, ἂν δὲν μὲ ἀπατᾶ ἡ μνήμη, ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ πράγματι ἐκείνην δεξίωσιν τοῦ ξενοδοχείου «Βασιλεὺς Γεώργιος» κατὰ τὸ ἔτος 1954, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς «'Εβδομάδος Τροχαίας», ὅτε ἐκλήθησαν καὶ παρέστησαν μέλη τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, ἀνώτατοι κρατικοὶ ὑπάλληλοι, ἐκπρόσωποι ὀργανισμῶν κ.λ. κ.λ.

Καὶ κάτι ἄλλο ἔγινε κατανοητὸν μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου: Ὅτι οἱ ἀστυνομικοί, ποὺ τόσον σκληρὰ δοκιμάζονται καθημερινῶς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιμόχθου ἔργου των, ἔχουν ἀνάγκη νὰ ἐξωτερικεύουν καὶ νὰ βλέπουν καὶ κάποιους ἄλλους «ἑαυτούς» των, ἐκείνους ἀκριβῶς ποὺ εἰς ὥρας ὑπηρεσίας εἶναι ἀδύνατον νὰ ἰδοῦν καὶ νὰ ἐξωτερικεύσουν· ὅτι ἔχουν ἀνάγκη, κάποτε, νὰ ἀποβάλλουν κάποιους αὐστηροὺς ὑπηρεσιακοὺς τύπους, κάποια ἀπὸ τὰ συναισθήματα ἐκεῖνα ποὺ ἡ ἱεραρχικὴ ἀπόστασις ἐπιβάλλει ὑπὸ ἄλλες συνθῆκες. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ παρατηρούμενες, ὄχι συχνὲς δυστυχῶς, συνεστιάσεις ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἐκδρομὲς πού, ἐκτὸς τῆς καθαυτὸ ἱκανοποιήσεως τῆς περιηγητικῆς ἀνάγκης παρέχουν καὶ πρόσφορον ἔδαφος ψυχαγωγίας, κατὰ συνεπειαν δὲ καὶ ἔδαφος ἐξωτερικεύσεως τοῦ ἄλλου «ἑαυτοῦ»...

***

ΜΕΣΑ εἰς τὰ πλαίσια τῶν σκέψεων αὐτῶν ὑπάρχουν δύο ἐντελῶς ἀξιέπαινες ἐκδηλώσεις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, ἡ ὁποία κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχει πολλὰ νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὸν τομέα τῶν κοινωνικῶν—δημοσίων σχέσεων (ἐνθυμούμεθα ὅλοι τὶς παλαιότερες ἐκδηλώσεις ἐπὶ Διευθυντοῦ Πειραιῶς κ. Κοντογιώργου καὶ τὶς ἄλλες ἐπὶ κ. Νικητάκη). Ἡ πρώτη ἐκδήλωσις, τῆς 20ης παρελθόντος μηνός, ἐγένετο εἰς τὴν Λέσχην τοῦ μεγάρου τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ ἀφεώρα συνεστίασιν 350 ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῆς γείτονος μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των. Μὲ συμμετοχὴν ἀστυνομικῶν ὅλων τῶν βαθμῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκος μετὰ τῆς οἰκογενείας του, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Γ. Βλητάκης, Γ. Ἀγγελόπουλος καὶ Η. Ἰατρόπουλος, ὁ Ὑπασπιστὴς τῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς Ἀστυνόμος Β' κ. Κ. Παπαλυμπέρης καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἀστυνόμοι, Ὑπαστυνόμοι καὶ λοιποὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι μετὰ τῶν οἰκείων των, ἡ συνεστίασις ἐσημείωσε λαμπρὰν ἐπιτυχίαν καὶ παρετάθη μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν τῆς ἑπομένης. Κύριοι συντελεσταὶ τῆς ἐπιτυχίας: Τὸ πλούσιον καλλιτεχνικὸν πρόγραμμα, ποὺ μὲ τὴν συμμετοχὴν τῆς παγκοσμίου φήμης ἰταλικῆς ὀρχήστρας Baronetti, τοῦ παγκοσμίου ἐπίσης φήμης ἱσπανικοῦ κουαρτέτου Miguel Sandoval, τῆς γαλλικῆς ἀτραξιὸν Dany Rolp, τῶν Ἰταλῶν ἀκροβατῶν trio Daniels, τοῦ γνωστοῦ παγκοσμίως ἰταλικοῦ duo Talamo τῶν «Φολὶ Μπερζὲρ» τῶν Παρισίων, τῶν καταπληκτικῶν ταχυδακτυλουργῶν Tedy Horn, τῆς ἐξαίρετης χορεύτριας Ρέας Μανέλη, τοῦ γνωστοῦ μίμου Τάσου Γιαννόπουλου, τοῦ συγκροτήματος λαϊκῶν τραγουδιῶν Γ. Μπιθικώτση κλ. κλ., μὲ τὴν γνωστὴ «Πειραϊκὴ Ὀρχήστρα» καὶ τὸν γνωστότατο Πειραιώτη κομφερασιὲ Κίμωνα Ἀρέτα, ἐκράτησε ἀδιάπτωτο τὸ κέφι καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὅσων παρευρέθησαν. Ἔπειτα τὸ πλούσιο βεβαίως «μενοὺ» τῆς βραδυᾶς, ποὺ μαζὶ μὲ τὴν πηγαία διάθεσι καὶ τὴν χαρούμενη συναδελφικὴ ἀτμόσφαιρα μετέδωσαν ἐκεῖνον τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ σπάνια συναντᾶ κανεὶς εἰς τόσο ὁμαδικὲς συνεστιάσεις.

Ἡ δευτέρα ἐκδήλωσις ἐγένετο τὸ ἑπόμενον Σάββατον, 27 τοῦ μηνὸς Μαρτίου καὶ ἀφεώρα χοροεσπερίδα εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Λέσχης πρὸς τιμὴν διαφόρων παραγόντων καὶ λοιπῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως Πειραιῶς. Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πειραιῶς, μὲ τὴν ἐπιθυμία ὅπως συσφίξῃ περισσότερο τὶς σχέσεις της μὲ τοὺς διαφόρους παράγοντας καὶ ἄλλες ἀρχὲς τῆς γείτονος, προσεκάλεσε γιὰ τὴν χοροεσπερίδα αὐτὴ καὶ παρευρέθησαν μὲ τοὺς οἰκείους των: Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδης, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Σ. Μπίρης μὲ τὸ ἐπιτελεῖον του, οἱ βουλευταὶ Πειραιῶς κ.κ. Γ. Ἀνδριανόπουλος, Ἐμμ. Σκορδίλης καὶ Ἰωάνν. Παπασπύρου, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Γεωργόπουλος, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Γ. Κυριακάκος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος, ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Λιμένος Πειραιῶς Συνταγματάρχης κ. Καράμπελας, ὁ Ναυτικὸς Διοι-

κητὴς Νοτίου Αἰγαίου Πλοίαρχος κ. Δανιήλ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς κ. Π. Μερτίκας, ὁ Ἀντιδήμαρχος κ. Ἀράπης, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Δήμου καὶ Διευθυντὴς τῆς ἡμερησίας πειραϊκῆς ἐφημερίδος «Νέοι Σκοποὶ» κ. Πιτσάκης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς κ. Πειρουνάκης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς κ. Μπακούρης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς κ. Κασιμάτης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς κ. Παπαμαρινόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς κ. Βαλσαμίδης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων κ. Λεβέντης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου κ. Περράκης, ἡ Πρόεδρος τοῦ

Ἕνα στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν μεγάλην δεξίωσιν τοῦ Πειραιῶς. Δεξιά, κατὰ σειράν: Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδης, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου κ. Π. Γεωργόπουλος κ.λ. Ἀριστερά: Ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκος, ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Ἐμμ. Σκορδίλης κ.λ.

Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς κ. Α. Δηλαβέρη—μετὰ τῆς διοικητικῆς Συμβούλου κ. Μ. Γερανέα καὶ τῶν μελῶν κ.κ. Α. Δαρδανοῦ, Α. Ἰωάννου καὶ Σ. Κατσιβαρδάκου—, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Τελων. Πειραιῶς κ. Μπονάτσος, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας Προστασίας Ἀνηλίκων Πειραιῶς κ. Ψιλόπουλος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου Πληρωμῶν Πειραιῶς κ. Βλάχος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἰωνιδείου Προτύπου Σχολῆς Πειραιῶς κ. Κεφάλας, ὁ ἐφοπλιστὴς κ. Νομικός, ὁ βιομήχανος κ. Δηλαβέρης, οἱ ἐκδόται τῶν πειραϊκῶν ἐφημερίδων «Φωνὴ τοῦ Πειραιῶς» κ. Τζουνάκος, «Δημότης Πειραιῶς» κ. Πανίτσας, «Ἑλληνικὴ Ὥρα» κ. Φραγκούλης, «Πειραϊκὰ Νέα» κ. Καραγιάννης, οἱ δημοσιογράφοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς κ.κ. Σ. Παπαδόπουλος, Η. Μαλάτος, Σ. Σαραντάκος, Γ. Κόμης, Α. Γεωργάκαλος καὶ Σ. Σταματόπουλος, ἡ ποιήτρια κ. Ν. Ἀβαταγγέλου καὶ ἄλλοι πολλοὶ παράγοντες τῆς πειραϊκῆς κοινωνίας. Ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς, πλὴν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ παρευρέθησαν μετὰ τῶν οἰκείων των καὶ

ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκος, οἱ 'Αστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β' κ.κ. Γ. Βλητάκης, Χ. Νικολουλέας, Γ. 'Αγγελόπουλος, Κ. Δημητρόπουλος καὶ Π. Μπούρας, ὁ Ὑπασπιστὴς τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς 'Αστυνόμος Β' κ. Κ. Παπαλυμπέρης καὶ μικρὸς ἀριθμὸς ἄλλων ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων, δεδομένου ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων Πειραιῶς μετέσχεν ὡς προανεφέρθη εἰς τὴν συνεστίασιν τοῦ προηγουμένου Σαββάτου.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι παρομοίας ἐκτάσεως προσέλευσις προσκεκλημένων ἐπισήμων προσώπων, σημαντικῶν παραγόντων καὶ ἐκπροσώπων λοιπῶν ἀρχῶν μεγαλουπόλεως ὅπως ἡ τοῦ Πειραιῶς, γιὰ πρώτη φορὰ σημειώνεται εἰς τὰ χρονικὰ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων. Καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι παρομοία ἐπιτυχία χοροεσπερίδος, ὅπως αὐτὴ τῆς Λέσχης 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, γιὰ πρώτη φορὰ ἐπίσης σημειώνεται εἰς τὶς μέχρι σήμερον ἀστυνομικὲς ἐκδηλώσεις.

Ὅσοι παρευρεθήκαμε εἰς τὴν χοροεσπερίδα αὐτὴ τοῦ Πειραιῶς θὰ ἔχωμε γιὰ πολὺν καιρὸ τὶς καλύτερες ἀναμνήσεις. 'Απὸ τῆς 9.30' ἑσπερινῆς ὥρας σχεδὸν, ὁπότε οἱ αἴθουσες τῆς Λέσχης εἶχαν πληρωθῆ ἀπὸ τοὺς προσκεκλημένους καὶ ἡ τετραμελὴς ὀρχήστρα τῶν νεαρῶν Baronetti ἐσκόρπιζε ἄφθονο τὸ κέφι μὲ τοὺς μοντέρνους ρυθμούς της, ἡ ἐπιτυχία τῆς κοσμικῆς βραδυᾶς εἶχε προεξοφληθῆ. Συνετέλεσαν πολλοί, πάρα πολλοὶ παράγοντες ὥστε νὰ παραταθῆ ἡ ὅλη ἐκδήλωσις μέχρι τῆς 4ης πρωϊνῆς ὥρας τῆς Κυριακῆς. Πρῶτα-πρῶτα ἡ παρουσία τόσον ἐπισήμου καὶ ἐκλεκτοῦ κοινοῦ 300 ἀτόμων περίπου, ἑνὸς κοινοῦ ποὺ ἀπὸ τῆς 10.30' ἑσπερινῆς, ὅτε εἶχε συμπληρωθῆ ἡ ἄφιξις τῶν ἐπισήμων μὲ τὴν προσέλευσιν τοῦ Ὑπουργοῦ μας κ. Πολυχρονίδη, διεσκέδασε μὲ ὅλην του τὴν ψυχὴν μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν. Ἔπειτα τὰ ἐκλεκτὰ καὶ πλούσια φαγητά, τὰ ποτὰ καὶ μαζὶ μὲ ὅλα αὐτὰ τὸ ἐκπληκτικὸν εἰς διάρκεια καὶ ποιότητα καλλιτεχνικὸν πρόγραμμα. Θὰ ἦταν ὀλίγα ὅσα καὶ νὰ γράψη κανεὶς γιὰ τὶς δύο ὀρχῆστρες, τὴν διεθνοῦς φήμης ἰταλικὴ «Baronetti» καὶ τὴν πασίγνωστη «Πειραϊκὴ 'Ορχήστρα». Τὸ ἴδιο, ὀλίγα θὰ ἦταν ὅσα καὶ ἂν ἐγράφαμε γιὰ τοὺς παγκοσμίου φήμης Οὔγγρους ταχυδακτυλουργοὺς Duo Hollay, γιὰ τοὺς Αὐστριακοὺς ταχυδακτυλουργοὺς ἐπίσης Tedy Horn, γιὰ τὸν παγκοσμίως γνωστὸ 'Ιταλὸ πιανίστα Biazzo Euzenio ποὺ τόσο ἐκθειάζει πάντοτε τὴν 'Ελληνικὴ 'Αστυνομία, καὶ γιὰ τὰ τόσα ἄλλα ξένα συγκροτήματα ποὺ ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους τὴν ὁλονύκτια χοροεσπερίδα. Ὅσο γιὰ τὰ ἑλληνικὰ συγκροτήματα καὶ μεμονωμένους Ἕλληνες καλλιτέχνες ποὺ ἔλαβαν μέρος εἰς τὸ πρόγραμμα, ὅπως λ.χ. τὸ συγκρότημα λαϊκῶν τραγουδιῶν τοῦ Πάνου Γαβαλᾶ, τὸ συγκρότημα λαϊκῶν ἐπίσης τραγουδιῶν τοῦ «Μικροῦ Τσιγγάνου», οἱ καντσονετίστες «Τώνης—Τέρης καὶ 'Ελφρίντα» (χορεύτρια διεθνοῦς κλάσεως ἡ τελευταία), ὁ νοσταλγικὸς τραγουδιστὴς Φώτης Πολυμέρης, ὁ τενόρος τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς Γ. Γεωργόπουλος, ὁ ἀμίμητος... μῖμος Τάσος Γιαννόπουλος, ὁ τραγουδιστὴς Γ. Νικολάου, ὁ ταχυδακτυλουργὸς Picolo Satan κ.λ.κ.λ., ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν διεύθυνσιν τοῦ Σ. Γάτσιου καὶ μὲ κομφερασιὲ τὸν γνωστότατο Πειραιώτη καλλιτέχνη Κίμωνα 'Αρέτα, ἁρμόδιοι νὰ κρίνουν ὅλοι νομίζω οἱ ἀναγνῶσται μας ἀφοῦ πρόκειται περὶ γνωστῶν παραγόντων τῆς ἑλληνικῆς καλλιτεχνικῆς πραγματικότητος.

***

Οἱ ΣΤΗΛΕΣ αὐτές, μακρυὰ ἀπὸ κάθε προσωπικὴ εὐμένεια ἢ προκατάληψι πάντοτε, δὲν ἠμποροῦν νὰ μὴ ἐκφράσουν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ νὰ μὴ χειροκροτήσουν τὸν 'Αστυνομικὸν Διευθυντὴν Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκον καὶ τὴν οἰκογένειά του. Λέγω «καὶ τὴν οἰκογένειά του» διότι παράλληλα μὲ τὸν κ. Βασιλάκον, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο παντοῦ καὶ πάντοτε κατὰ τὴν χοροεσπερίδα τῆς 27ης Μαρτίου, φροντίζοντας ὡς ἀληθινὸς «οἰκοδεσπότης» νὰ μείνουν οἱ πάντες ἱκανοποιημένοι, πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν καὶ μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα ἐκινοῦντο καὶ ἐνεργοῦσαν τόσον ἡ κ. Βασιλάκου ὅσον καὶ ἡ κόρη των. Θερμὰ ἐπίσης συγχαρητήρια ἀνήκουν εἰς τὸν Ὑπασπιστὴν τῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς κ. Κ. Παπαλυμπέρην, τοῦ ὁποίου τὸ ἀεικί-

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1965

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1—31, εἰς Ἀθήνας—Πειραιᾶ—Πάτρας καὶ Κέρκυραν:

1. Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἱκοι .	3.027	Μέλη
2. Ἐξητάσθησαν εἰς ἰατρεῖα τῆς ἐκλογῆς των	2.776	»
3. Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	1.257	»
4. Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρᾳ	17	»
5. Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	319	»
6. Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	31	νέα »
7. Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς	4.396	»
8. Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας δραχμῶν 26.592 εἰς	40	»
Ἦτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ ...	11.863	»

9. Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 8235 συνταγαί.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Φεβρουάριος 1965 ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἔσοδα τακτικὰ	δραχμαὶ	446.074,40
Ἔσοδα ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	937.164 —
Σύνολον Ἐσόδων	»	1.383.238,40
Ἔξοδα	»	740.049,90
Πλεόνασμα	»	643.188,50

Β) Ὡς γνωστόν, ἀπὸ 1-9-64 τὸ σύστημα τῆς διὰ τῶν νέων βιβλιαρίων νοσηλείας παροχῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου περιθαλ-

---

νητον καὶ ἡ εὐγένεια ἐδημιούργησαν ἄριστες ἐντυπώσεις καὶ προεκάλεσαν πολλὰ ἐγκωμιαστικὰ σχόλια. Ἄξιοι συγχαρητηρίων εἶναι καὶ ὁ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Γ. Μπερδούσης καὶ ὁ Ὑπαρχιφύλαξ κ. Α. Πετρόπουλος, οἱ ὁποῖοι καὶ κατὰ τὶς δύο ἐκδηλώσεις ἐργάσθησαν ὑπὲρ τὸ δέον καὶ συνέβαλαν ἀρκετὰ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν των. Ἀλλὰ ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων εἶναι καὶ ἕνας πραγματικὰ ἀφανὴς ἥρως τῶν δύο ἐκδηλώσεων: Ὁ ἀστυφύλαξ κ. Σ. Ἀβούρης τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὶς ἄοκνες καὶ εὐγενεῖς προσπάθειες τοῦ ὁποίου ὀφείλονται τὰ πλουσιώτατα ὄντως καλλιτεχνικὰ προγράμματα καὶ τῶν δύο ἐκδηλώσεων Πειραιῶς.

Εἴθε παρόμοιες ἐκδηλώσεις νὰ μὴ μᾶς ἀπολείπουν. Ἡ Ἀστυνομία, μέσῳ τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν παρέχει δείγματα καὶ κάποιας ἄλλης πλευρᾶς, κάποιου ἄλλου «ἑαυτοῦ» της: Ἐκείνου ποὺ σχετίζεται μὲ τὴν ἐκπολιτιστική, τὴν τόσο ἀνθρώπινη ὑφὴ τῶν ὀργάνων της· καὶ ποὺ τόσο ἄριστα ἀποτελέσματα ἐπιφέρει εἰς τὴν σύσφιξιν τῶν σχέσεών της μὲ τοὺς διάφορους παράγοντες καὶ λοιπὲς ἀρχὲς τῶν πόλεων ποὺ ἀστυνομεύει.

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

πομένους, ἐπεξετάθη εἰς τοὺς νομοὺς Ἀχαΐας, Μεσσηνίας, Ἠλείας, Δωδεκανήσου, Λευκάδος, Ροδόπης, Πρεβέζης, Σάμου, Σερρῶν, Χαλκιδικῆς, Χίου, Ἔβρου, Κιλκὶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἤδη, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17624/Γ.Δ.Π. 5/8-2-65 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Ὑγιεινῆς καὶ Οἰκονομικῶν, ἀπὸ 1-4-65, τὸ ἀνωτέρω σύστημα ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς κάτωθι νομούς: Ἀργολίδος, Ἄρτης, Βοιωτίας, Εὐβοίας, Ζακύνθου, Ἡρακλείου, Ἡμαθίας, Ἰωαννίνων, Καρδίτσης, Καστορίας, Κερκύρας, Κορινθίας, Καβάλας, Λαρίσης, Λασηθίου, Μαγνησίας, Ρεθύμνης, Τρικάλων, Φλωρίνης, Φωκίδος, Χανίων, Πιερίας, Ἀρκαδίας, Ξάνθης καὶ Κοζάνης.

Ἡ διαδικασία διὰ τὴν τυχὸν παροχὴν ὑγειονομικῆς περιθάλψεως εἰς μέλη οἰκογενειῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας Α.Π. καὶ διαμενόντων εἰς τὰς ἀνωτέρω περιφερείας, ἔχει ἀνακοινωθῆ ὑμῖν διὰ τῶν πεπραγμένων τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1964.

Γ) Οἱ δικαιούμενοι περιθάλψεως ἅμα τῇ ἀσθενείᾳ των καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ τῆς ἐκλογῆς των ἐγγραφὴν ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου ἀσθενείας τῆς πρώτης ἰατρικῆς ἐπισκέψεως καὶ τῶν τυχὸν ἀπαιτουμένων παρακλινικῶν ἐξετάσεων καὶ εἰδικῶν θεραπειῶν, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ συνταγολογίου ἐγγραφὴν τῶν τυχὸν ἀπαιτουμένων φαρμάκων, ὑποχρεοῦνται ὅπως προσέρχωνται ἀμελλητὶ εἴτε οἱ ἴδιοι εἴτε ἐν ἀδυναμίᾳ μετακινήσεώς των, οἱ οἰκεῖοι ἢ συγγενεῖς αὐτῶν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ὑπὸ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ, καθορισθείσης κατὰ τὰ ἀνωτέρω, νοσηλείας καὶ τὸν ἐφοδιασμόν των διὰ τῶν πρὸς ἰατρούς, ἐργαστήρια κ.λ.π. εἰδικῶν ἐγκριτικῶν ἐντολῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ συντάσσωνται βάσει τῶν ἐν τοῖς βιβλιαρίοις νοσηλείας καὶ εἰς τὰς εἰδικὰς στήλας γενομένων ἐγγραφῶν, ὡς αὗται ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τούτων. Ἡ προσέλευσις εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας θὰ γίνηται τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης ἀπὸ τῆς κλήσεως τοῦ θεράποντος ἰατροῦ ἡμέρας, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς καὶ τῆς τρίτης ἡμέρας, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει θὰ ἐγκρίνωνται ἐκ τῶν ὑστέρων πλείονες τῆς μιᾶς ἐπισκέψεις, ἐκτὸς ἐὰν βαρεῖα κατάστασις, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐλεγκτοῦ ἰατροῦ, δικαιολογῇ τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔγκρισιν ἐπισκέψεων πλέον τῆς μιᾶς. Αἱ συνταγαὶ θὰ προσκομίζωνται εἰς τὰ φαρμακεῖα πρὸς ἐκτέλεσιν ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς θεωρήσεώς των ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιακῶν ἰατρῶν, ἄλλως δὲν θὰ ἐκτελῶνται μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ 48ώρου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν κάτωθι τῆς ὑπογραφῆς τοῦ θεράποντος ἰατροῦ δὲν ἔχει τεθῆ ἡ σφραγὶς αὐτοῦ, δὲν θὰ χορηγῶνται ἐντολαὶ καὶ δὲν θὰ λαμβάνῃ χώραν θεώρησις τῶν συνταγῶν, δοθέντος ὅτι ἐνεφανίσθησαν κρούσματα ἠσφαλισμένων νὰ ἐγγράφουν ἐπισκέψεις καὶ παρακλινικὰς ἐξετάσεις εἰς τὸ βιβλιάριον καὶ συμπληροῦν οἱ ἴδιοι τὰς συνταγὰς τῶν φαρμάκων, πλαστογραφοῦντες τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἰατρῶν.

Παρετηρήθη ὅτι, ἰατροί τινες ἀναγράφουσι πολλὰς καὶ ἐν πολλοῖς ἀσκόπους παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας καὶ μετ' οὐ πολὺ παραγγέλουσι τὴν ἐπανάληψιν τῶν αὐτῶν ἐξετάσεων, χωρὶς ἐκ τῶν προηγηθεισῶν τοιούτων νὰ προκύπτῃ στοιχεῖον τι ἐπιβάλλον τὴν ἐπανάληψιν αὐτῶν.

Ἔστω γνωστὸν ὅτι, αἱ μὴ δικαιολογούμεναι ἐξετάσεις ἢ θεραπεῖαι δὲν θὰ ἐγκρίνωνται. Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει θὰ ἐγκρίνηται ἡ ἐπανάληψις παρακλινικῶν ἐξετάσεων, ἐὰν εἰς τὰς οἰκείας στήλας τοῦ βιβλιαρίου δὲν ἔχῃ καταχωρισθῆ μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὸ ἐργαστήριον ἰατροῦ, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προηγηθεισῶν τοιούτων.

Ἐπαναλαμβάνεται ὅτι, ὅπου τίθεται ἡ ὑπογραφὴ ἢ ἡ μονογραφὴ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ, δέον ἀπαραιτήτως νὰ τίθηται καὶ ἡ ἀτομικὴ σφραγὶς αὐτοῦ.

Δ) 'Απαγορεύεται ἡ ἀναγραφὴ μεγάλων ποσοτήτων φαρμάκων, θὰ ἀναγράφωνται δὲ μόνον τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ χρονικὸν διάστημα ὅσον οἷον τε βραχύ, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων χρονίων νοσημάτων, δι' ἃ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀναγραφὴ φαρμάκων διὰ μεγαλύτερα, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ θεράποντος ἰατροῦ, χρονικὰ διαστήματα καὶ μέχρις ἑνὸς μηνὸς κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Τὰ φάρμακα δέον νὰ εἶναι καθαρογεγραμμένα, ἀπαγορευομένων τῶν διορθώσεων τόσον ὡς πρὸς τὰ εἴδη ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ποσότητα αὐτῶν, εἰς ἃς ὅμως περιπτώσεις ἤθελε λάβει χώραν τοιαύτη διόρθωσις, ἥτις δύναται νὰ γίνῃ μόνον ὑπὸ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ, θὰ τίθηται ὑποχρεωτικῶς παραπλεύρως τῆς διορθώσεως ἡ μονογραφὴ καὶ ἡ σφραγὶς τοῦ ἰατροῦ, ἄλλως δὲν θὰ θεωρῆται ἡ συνταγὴ ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτοῦ ἰατροῦ.

Συνταγαὶ μὴ διατετιμημέναι ὑπὸ τῶν φαρμακοποιῶν, δὲν θὰ θεωρῶνται.

Τὰ μέλη τοῦ Κλάδου 'Υγείας, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποδεικνύωσιν εἰς τοὺς φαρμακοποιοὺς ὅπως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνταγῆς, συμπληρῶσι τὰς οἰκείας στήλας τοῦ βιβλιαρίου νοσηλείας, ἀναγράφοντες τὸν ἀριθμὸν τῆς συνταγῆς, τὴν ἡμερομηνίαν ἐκτελέσεως, ἥτις ὡς προελέχθη δὲν δύναται νὰ ἀπέχῃ τῆς ἡμερομηνίας ἐγκρίσεως τοῦ ἐλεγκτοῦ ἰατροῦ τὰς δύο ἡμέρας καὶ θέτωσι τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν σφραγῖδα αὐτῶν.

Ε) Οἱ συνταξιοῦχοι ἀστυνομικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, μέτοχοι τοῦ Κλάδου 'Υγείας, ὑποχρεοῦνται ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν θεώρησιν τῶν βιβλιαρίων νοσηλείας των διὰ τὸ ἔτος 1965, εἰς τὰ οἰκεῖα δημόσια Ταμεῖα παρ' ὧν λαμβάνουσι τὰς συντάξεις των.

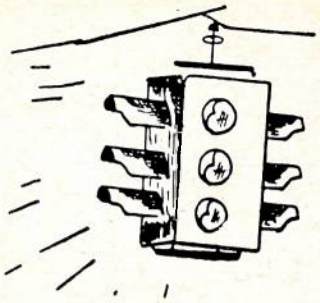
ΣΤ) Διὰ τὴν χορήγησιν ὀμματοϋαλίων, δέον νὰ προσκομίζηται βεβαίωσις τοῦ νοσοκομείου ἢ κλινικῆς, ὅτι ὁ περιθαλπόμενος ὑπεβλήθη εἰς ἐγχείρησιν τῶν ὀφθαλμῶν. Αἴτησις δι' ἔγκρισιν ὀμματοϋαλίων μετ' ἐγχείρησιν ὀφθαλμῶν, μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως, ἀπορρίπτεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ὑγειονομικῆς περιθάλψεως.

Ζ) Κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. Π.Υ.Σ. 14584/ἐγκυκλ. 135/25-2-65 ἐγγράφου τοῦ 'Υπουργείου 'Υγιεινῆς, ἐφεξῆς ἀπαγορεύεται ἡ νοσηλεία εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κουντουριώτου ἀριθ. 195 ἰδιωτικὴν κλινικὴν Π. Σινοπούλου, πάντων τῶν εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου περιθαλπομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/62 Β. Διατάγματος.

'Ο 'Αρχηγὸς
'Ως Πρόεδρος τοῦ Κλάδου 'Υγείας
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

* ΤΟ ΠΙΟ ΣΟΒΑΡΟ ἀπὸ τὰ δυστυχήματα ἦταν ἐκεῖνο ποὺ κατέστρεψε τελείως τὶς ἀναμνήσεις 28 ἐκδρομέων ἀπὸ τὸ Πατρινὸ Καρναβάλι. Τὸ 86357 πούλμαν ἐπέστρεφε ἀπὸ τὴν Πάτρα, ὅταν φορτηγὸ μπῆκε ἀνάμεσα στὸν προορισμό του γιὰ τὴν Ἀθήνα. Ἡ σύγκρουσις ἔγινε τὰ μεσάνυκτα στὴν λίμνη Κουμουνδούρου, στὸ Σκαραμαγκᾶ.

Τὸ φορτηγὸ γεμᾶτο φασόλια, μὲ τρεῖς ἐπιβάτες (τὸν ὁδηγὸ καὶ δύο ἄλλους), κατευθυνόταν πρὸς τὴν Ἀθήνα. Τὸ πούλμαν ἔτρεχε ἰλιγγιωδῶς γιὰ νὰ μεταφέρη τοὺς ἐκδρομεῖς γρηγορώτερα σπίτι τους. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, πάνω σὲ μιὰ στροφή, τὸ πούλμαν, στὴν προσπάθειά του νὰ προσπεράση τὸ φορτηγὸ χωρὶς νὰ ἀνακόψη ταχύτητα, τὸ «ἔκλεισε» μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τὸ χτυπήση μὲ τὴν δεξιὰ πλευρά. Ἡ σύγκρουσις ἦταν τρομακτικὴ καὶ τὸ πρόσθιο μέρος τοῦ φορτηγοῦ διελύθη κυριολεκτικά. Ὁ δρόμος γέμισε αἵματα, λάδια καὶ σπασμένα κομμάτια μηχανῆς. Ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες τοῦ πούλμαν ἐτραυματίσθησαν οἱ 27, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 23 σοβαρῶς. Κρίσιμη εἶναι ἐπίσης ἡ κατάστασις τῶν ἐπιβατῶν τοῦ φορτηγοῦ. Κρίσιμη παραμένει ἡ κατάστασις τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ φορτηγοῦ, τῶν δύο συνεπιβατῶν του καὶ 4 ἀκόμη ὑπερηλίκων ἐπιβατῶν τοῦ πούλμαν, ἐνῶ ὁ τραυματισμὸς τῶν ἄλλων εἶναι μὲν σοβαρός, ἀλλὰ δὲν ἐμπνέει ἀνησυχίες.

* Ὁ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ Η. Κελλὲ ἐτῶν 54, ὁδηγώντας τὸ αὐτοκίνητό του, συνεκρούσθη τὴν νύκτα τῆς 11-3-65, στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Σμολένσκυ καὶ Ζερβοῦ τοῦ Νέου Φαλήρου, μὲ λεωφορεῖο τῆς γραμμῆς Μοσχάτου. Ἐτραυματίσθησαν καὶ διεκομίσθησαν εἰς τὸ «Μαρκομιχελάκειον» ἡ σύζυγος τοῦ ὁδηγοῦ Ι.Χ. Ρένα Κελλέ, ἐτῶν 43 καὶ αἱ ἐπιβαίνουσαι Καλομοῖρα Καστορᾶ, ἐτῶν 69 καὶ Ἑλένη Κοεμτζόγλου, ἐτῶν 42. Ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτας τοῦ λεωφορείου ἐτραυματίσθη ἡ Ἕλλη Ροσολάτου, ἐτῶν 40.

* ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ ὁδηγὸς παρέσυρε βράδυ στὸ Αἰγάλεω καὶ ἐτραυμάτισε σοβαρῶς τὸν χωροφύλακα—τροχονόμο Κωνσταντῖνον Χατζηχρῆστον, 28 ἐτῶν. Ὁ τροχονόμος εἶχε δώσει σῆμα νὰ σταματήση τὸ αὐτοκίνητο τὴν 9ην νυκτερινή, στὴν διασταύρωσι τῆς λεωφόρου Ἀθηνῶν μὲ τὴν ὁδὸ Θηβῶν, στὸ Αἰγάλεω. Ὁ ὁδηγὸς εἶχε ἀναμμένους τοὺς μεγάλους προβολεῖς (ἀπαγορεύεται σὲ κατωκημένη περιοχὴ) καὶ πρὸς στιγμὴν ἡ ἐντολὴ τοῦ χωροφύλακος εἶχε ἐκτελεσθῆ. Τὸ ἰδιωτικὸ ἐστάθμευσε κανονικὰ στὸ δεξιὸ ἄκρο τῆς ὁδοῦ, ἐνῶ κατηυθύνετο πρὸς τὸ Δαφνί. Ὁ τροχονόμος ἐπλησίασε καὶ ἔκαμε τὶς ἀπαραίτητες συστάσεις καὶ ὅταν ἄπλωνε τὸ χέρι του γιὰ νὰ πάρη καὶ νὰ ἐλέγξη τὴν ἄδεια, ὁ ὁδηγὸς εἶχε βάλει ταχύτητα καὶ πατοῦσε γκάζι. Ὁ χωροφύλακας παρεσύρθη σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασι καὶ ἔπεσε στὸ δρόμο, αἱμόφυρτος καὶ ἀναίσθητος. Ἡ κατάστασίς του εἶναι σοβαρά, ἀλλὰ δὲν ἐμπνέει ἀνησυχίες. Μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα ὁ ἀσυνείδητος ὁδηγὸς ἐξηφανίσθη κατευθυνόμενος πρὸς τὸ Δαφνί. Οἱ ἀστυνομικοὶ μπόρεσαν νὰ κρατήσουν τὸν ἀριθμό του, 123780 καὶ τὴν μάρκα του «Μερσεντές». Ἀπὸ τὴν ἔρευνα ποὺ ἔγινε, διεπιστώθη ὅτι τὸ ἀναζητούμενο αὐτοκίνητο ἀνήκει στὸν Ε.Κ. κάτοικον Νέας Φιλαδελφείας, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν εὑρέθη στὸ σπίτι του. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶναι ὁ δράστης τοῦ αἱματηροῦ ἐπεισοδίου.

* Ο ΕΞΑΕΤΗΣ Φώτης Μοσχονᾶς ξέφυγε ἀπὸ τὸ χέρι τῆς γιαγιᾶς του καὶ ὥρμησε νὰ διασχίση τὸ δρόμο. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὅμως ἕνα φορτηγὸ πέρασε καὶ τὸ ἀγοράκι—ἐπέστρεφε ἀπὸ τὴν ἐκκλησία ὅπου ἐδέχθη τὴ θεία Μετάληψι—εἶναι τώρα νεκρό.

Ὁ ὁδηγὸς τοῦ 140271 φορτηγοῦ Παναγιώτης Ἀλέπης πάτησε ἀπότομα φρένο. Ἔκοψε ὅσο μποροῦσε καὶ τὸ τιμόνι. Ματαία, ὅμως, προσπάθεια. Ἂν καὶ τὸ φορτηγὸ προχωροῦσε κανονικὰ καὶ μὲ μικρὴ ταχύτητα, τὸ ἀγοράκι πολτοποιήθηκε κάτω ἀπὸ τοὺς τροχούς του.

* ΠΡΩΙ Κυριακῆς, εἰς τὸν σιδηροδρομικὸ σταθμὸ Αἰγίου, ἡ ὑπ' ἀριθ. 107 αὐτοκινητάμαξα, ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ Χρ. Γιαννάκη, ἐκ Πειραιῶς, παρέσυρε καὶ ἐφόνευσε τὸν Β. Ρόμπολον, ἐτῶν 39, ἐκ Κερηνείας Αἰγιαλείας, ὁ ὁποῖος ἐπεχείρησε νὰ περάση ἀπὸ σιδηροτροχιές.

* Τὸ 106638 Ι.Χ., ὁδηγούμενο ὑπὸ τοῦ Δ. Γαλανοπούλου, ἐτῶν 36, κατοίκου Ἀθηνῶν, παρέσυρε καὶ ἐφόνευσε πλησίον τῶν Μποζαΐτικων τὸν Ι. Θεοδωρόπουλον, ἐτῶν 42, πατέρα τριῶν τέκνων, ὁ ὁποῖος ἀνέμενε εἰς τὴν στάσι τὴν διέλευσι λεωφορείου.

* ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΙ τῶν ὁδῶν Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ Βύρωνος τοῦ Πειραιῶς, ἀνετράπη ἀπὸ κακὸ χειρισμὸ στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο καὶ ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς οἱ ἐπιβαίνοντες Δ. Σαλκέας, ἐτῶν 54 καὶ Αἰκατερίνη Συμιάδου, ἐτῶν 18, οἱ ὁποῖοι διεκομίσθησαν εἰς τὸ Τζάνειο νοσοκομεῖον. Ὁ ὁδηγὸς στρατιώτης Σ. Μορφούλης συνελήφθη καὶ παρεδόθη εἰς τὴν ΕΣΑ.

* ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Κερατσινίου, τὸ 77.362 Ι.Χ., ὁδηγούμενο ὑπὸ τοῦ Ι. Σεριτάκη, ἐτῶν 30, κατοίκου Πειραιῶς, παρέσυρε καὶ ἐτραυμάτισε θανασίμως τὴν Ἄννα Πλαικτάρη, ἐτῶν 40, ἡ ὁποία ἐξέπνευσε ἐνῶ μετεφέρετο εἰς νοσοκομεῖο.

* ΕΙΣ ΤΗΝ ΞΥΛΟΚΕΡΣΙΑ Κιλκίς, ἡ Μαρία Στεφάνου, ἐτῶν 5, κατέπεσε ἀπὸ τρακτὲρ εἰς τὸ ὁποῖον ἐπέβαινε μὲ ἄλλα παιδιὰ καὶ ὑπέστη κάταγμα τοῦ κρανίου. Ἡ μικρούλα ἐξέπνευσε ἐνῶ μετεφέρετο εἰς Θεσσαλονίκην.

* ΕΙΣ ΤΟ 13ον ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΟ τῆς ὁδοῦ Κομοτηνῆς—Ξάνθης, αὐτοκίνητο Ι.Χ., ὁδηγούμενο ὑπὸ τοῦ Ν. Κωνσταντίνου, ἐτῶν 21, σμηνίτου, παρεξέκλινε τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπέπεσε μὲ σφοδρότητος σὲ δένδρο. Ἐφονεύθη ἐπὶ τόπου ἡ Φωτεινὴ Σλιαρίδου, ἐτῶν 18, καὶ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ὁ ὁδηγός. Ἐπίσης ἐτραυματίσθη ἐλαφρότερον καὶ ἕνα ἀκόμη ζεῦγος τοῦ ὁποίου δὲν ἀνεκοινώθη τὸ ὄνομα.

* ΚΑΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ἐκ Πατρῶν, ἔξωθι τῆς πόλεως τὸ 106638Ι.Χ. αὐτοκίνητο ὁδηγούμενο ὑπὸ τοῦ Δ. Γαλανοπούλου, παρέσυρε καὶ ἐφόνευσε τὸν Ι. Θεοδωρόπουλον.

ΚΑΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ἐξ Αἰγίου, εἰς τὸν σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τῆς πόλεως ἡ 508 αὐτοκινητάμαξα, ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ Χρ. Γιαννάκη, παρέσυρε καὶ ἐφόνευσε τὸν Βασ. Ρόμπλαν.

* ΠΑΡΑΘΕΤΟΜΕΝ αὐτούσια μιὰ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν δημοσιογράφον κ. Ἀθηναῖο τοῦ «Ὀργανισμοῦ Προλήψεως Ἀτυχημάτων»:

«Στὸ σημείωμά σας τῆς 5ης τρέχοντος ἀπορεῖτε, πὼς δὲν ἀνησυχοῦν καὶ δὲν διαμαρτύρονται πρῶτοι ἀπ' ὅλους οἱ ὁδηγοὶ καὶ τὰ πάσης φύσεως σωματεῖα των καὶ γιατὶ δὲν ἔχουν ἀναλάβει κάποιαν ἐνεργὸν δραστηριότητα ὥστε νὰ συμβάλουν στὴ μείωσι τοῦ δυσαναλόγως ὑψηλοῦ ἀριθμοῦ τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων. Καὶ αὐτὸ ὄχι ὡς ἔργον ἀνθρωπισμοῦ, ἀλλὰ γιὰ τὴν διάσωσι τῶν ἰδίων τῶν μελῶν τους ποὺ κινδυνεύουν καθημερινῶς λόγω τῆς κακῆς ὁδηγήσεως ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἀτυχῶς ἡ σωστὴ διαπίστωσί σας δὲν μᾶς ξενίζει. Ἐδοκιμάσαμε τὴν περίεργη αὐτὴ νοο-

τροπία καὶ οἱ ὑπηρετοῦντες τὸν καλὸν αὐτὸν θεσμόν, τῆς προλήψεως τῶν ἀτυχημάτων, ἀπὸ τότε ποὺ ἱδρύθη ὁ 'Οργανισμός. Αὐτοὶ ποὺ κυρίως ἔπρεπε νὰ ἐνδιαφερθοῦν δὲν ἐνδιαφέρονται. Ἂν ἰδῆτε ἐκκλήσεις καὶ ἄλλα διαφωτιστικὰ ἔντυπά μας, ποὺ στέλλονται δωρεάν, νὰ ἐπιστρέφωνται ὡς «ἀπαράδεκτα» ἀπὸ ΚΤΕΛ, ἀπὸ αὐτοκινητιστάς, ἄλλα δὲ ποὺ ἀφοροῦν τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα νὰ ἐπιστρέφωνται ἀπὸ μεγάλες βιομηχανικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ ἔχουν καὶ ὑπηρεσίες—παραδόξως—«γιὰ σχέσεις μετὰ τοῦ κοινοῦ» (!) καὶ ἄλλες ποὺ παράγουν προϊόντα ποὺ «κάνουν καλὸ» στοὺς καταναλωτὰς τότε θὰ μελαγχολήσητε...

Δείγματα τῶν καιρῶν ;

Μὲ εὐχαριστίες γιὰ τὴν φιλοξενία.
'Οργανισμὸς Προλήψεως 'Ατυχημάτων

Ἴσως ὁ 'Οργανισμὸς Προλήψεως 'Ατυχημάτων νὰ μὴ ἔχη ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἀπὸ 5ετίας λειτουργεῖ μία σχολὴ ἐπιμορφώσεως τοῦ προσωπικοῦ λεωφορείων, τοῦ 'Υπουργείου 'Εργασίας, στὴν ὁποίαν ἐκτὸς τῶν ἄλλων διδάσκεται καὶ τὸ μάθημα προλήψεως ἀτυχημάτων, τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖται μὲ ἐνδιαφέρον ἀπὸ τοὺς φοιτῶντας. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως τοῦτο, ὅπως δὲν ἀρκοῦν μόνον τὰ διαφωτιστικὰ ἔντυπα τοῦ 'Οργανισμοῦ Προλήψεως 'Ατυχημάτων. Χρειάζεται συνεχὴς προβολὴ στοὺς κινηματογράφους διαφόρων δυστυχημάτων μὲ κατάλληλο ἐπεξήγησι τῶν αἰτίων. Ἔτσι θὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ὁδηγοὶ καὶ οἱ πεζοὶ γιὰ τὶς αἰτίες ποὺ προκαλοῦν τὰ δυστυχήματα καὶ γιὰ τὶς ὁποῖες ἄλλοτε εὐθύνεται ὁ ὁδηγὸς καὶ ἄλλοτε οἱ πεζοί. 'Επίσης ἡ ὑπόμνησις τῶν κινδύνων πρέπει νὰ εἶναι συνεχὴς μὲ τὸν τύπο καὶ μὲ σχετικὲς ἀφίσες στοὺς στοὺς δρόμους.

* ΔΥΟ ΝΕΚΡΟΙ ὡδηγήθηκαν στὸ νεκροτομεῖο. 'Ο ἕνας ἦταν ἡ Δήμητρα Σαρρῆ, ἐτῶν 55, τὴν ὁποία παρέσυρε στὴν πλατεῖα Γλυφάδας τὸ λεωφορεῖο ὑπ' ἀριθμ. 105256. 'Ο ἄλλος ἦταν ὁ Κ. Σταματάκης, ἐτῶν 33, ποὺ ὡδηγοῦσε δίκυκλο καὶ συνεκρούσθη ἔξω ἀπὸ τὰ Μέγαρα μὲ ἰδιωτικὸ αὐτοκίνητο.

* ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΜΟΣ κυριολεκτικῶς ἔγινε τοῦ ἰδιωτικῆς χρήσεως ἡμιφορτηγοῦ ποὺ τὸ ὡδηγοῦσε ἕνας μαρμαρᾶς, μὲ δίπλα του τὸν παραγυιό του. Τὸ δυστύχημα ἔγινε στοῦ «Θώνη», στὸ τέρμα δηλαδὴ τῆς λεωφόρου 'Αλεξάνδρας. 'Επρὸς ἀπὸ τὸ ἡμιφορτηγὸ προχωροῦσε ἕνα πούλμαν. Τὸ πούλμαν σταμάτησε στὴν ἀρχὴ τοῦ κυκλικοῦ κόμβου, ὁπότε τὸ ἡμιφορτηγὸ ποὺ ἔτρεχε μὲ ὑπερβολικὴ ταχύτητα συνεκρούσθη μὲ τὸ πούλμαν. 'Αποτέλεσμα νὰ ἀποκεφαλισθῆ ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ὁ βοηθὸς τοῦ μαρμαρᾶ. Αἰτία ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτης καὶ ἡ ἀπροσεξία.

* ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ φοβερὲς γράφηκαν καὶ μὲ αἷμα ἐβάφη ἡ ἄσφαλτος τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ καὶ τῆς 'Αθήνας τὸ Σαββατοκύριακο. 'Απολογισμός : 5 νεκροὶ καὶ 18 τραυματίες. Ἕνα Φίατ 1300 κόπηκε στὰ δύο κοντὰ στὴ Χωματερὴ τοῦ Μπογιατίου, ὕστερα ἀπὸ σφοδροτάτη σύγκρουσι μὲ φορτηγὸ καὶ δύο ἔφηβοι ἐπλήρωσαν μὲ τὴ ζωή τους τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὸν ἴλιγγο τῆς ταχύτητος. Ἕνα παιδάκι 10 ἐτῶν πολτοποιήθηκε στὸν Ἅγιο 'Ιερόθεο ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ βυτιοφόρου ποὺ ὡδηγοῦσε ὁ πατρυιός του. 'Ακολούθησαν δύο γυναῖκες νεκρὲς ἀπὸ ἄλλα δυστυχήματα καὶ 18 τραυματίες ποὺ ράντισαν μὲ αἷμα τὴν ἄσφαλτο στὴν ἐθνικὸ ὁδό.

* ΣΕ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙ ἑνὸς ἡμιφορτηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἑνὸς ταξὶ στὸ 80 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ 'Αταλάντης—Λεβαδείας ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς οἱ δύο ὁδηγοὶ Ν. Ταγκόπουλος, ἐτῶν 34 καὶ Α. Παπαπαναγιώτου ,ἐτῶν 33. 'Επίσης ἐτραυματίσθησαν οἱ ἐπιβαίνοντες Τ. Καρατράντος, ἐτῶν 24, Μ. Τσαμπαλῆς, ἐτῶν 25 καὶ Κυριακὴ Κουτρουμπᾶ. Οἱ τραυματισθέντες, πέντε ἐν συνόλω, διεκομίσθησαν ὅλοι εἰς τὸ νοσοκομεῖο 'Αταλάντης.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Μέξη Χατζηγιάννη.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας 95, ὄπισθεν τοῦ ξενοδοχείου «Χίλτον».

Ὁ Ἰωάννης Μέξης (1754 - 1844), γνωστὸς ὡς Χατζηγιάννης, ἀνήκει στὴν γνωστὴ οἰκογένεια τῶν ἡρωικῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἠπείρου, ποὺ ἐγκατεστάθησαν στὶς Σπέτσες τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος. Ἀφοῦ κατ' ἀρχὰς εὑρίσκετο σὲ διάστασι μὲ τὰ μέλη τῆς γνωστῆς οἰκογενείας τῶν Σπετσῶν Μπότασῃ, ὕστερα ἀπὸ μεσολάβησι τοῦ ἐθνομάρτυρος πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε', συνεφιλιώθησαν καὶ ὕψωσαν μαζὶ τὴν σημαία τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ προέτρεψαν σὲ ἐξέγερσι τὴν Ὕδρα καὶ τὰ Ψαρά. Ὅταν τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1822 τουρκικὴ ἁρμάδα ἐπετέθη κατὰ τῶν Σπετσῶν, ὁ Μέξης, μαζὶ μὲ τὰ παιδιά του Θεόδωρο καὶ Νικόλαο καὶ λίγους γενναίους Σπετσιῶτες, ἀπέκρουσε τὴν ἀπόβασι, σώζοντας ἔτσι τοὺς συμπατριῶτες του ἀπὸ βεβαία σφαγή. Τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὄθωνος (Ὀκτώβριος 1835), διωρίσθη σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ 1924 κατόπιν νομοθετικοῦ διατάγματος, τὸ σπίτι του στὶς Σπέτσες ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἱστορικὸ κειμήλιο.

Μερκούρη Σπύρου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸν Εὐτυχίδου 23 (Ἅλσος Παγκρατίου) καὶ τελειώνει στὴν λεωφόρο Βασιλέως Κωνσταντίνου («Χίλτον»).

Ὁ Σπῦρος Μερκούρης (1856 - 1939), ἰατρὸς τὸ ἐπάγγελμα, διετέλεσε διευθυντὴς τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν καὶ τὸ 1899 ἐξελέγη δήμαρχος Ἀθηναίων, γεγονὸς ποὺ ἐπανελήφθη καὶ τὶς δυὸ ἑπόμενες τετραετίες (1903 καὶ 1907). Παρέμεινε δήμαρχος, λόγω ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν μέχρι τὸ 1914. Κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ διχασμοῦ, ἐξωρίσθη στὴ Κορσική. Ἐπανερχόμενος στὴν Ἑλλάδα καὶ κατηγορηθεὶς ὡς ὑπεύθυνος τῶν σκηνῶν τοῦ Νοεμβρίου 1916, κατεδικάσθη σὲ θάνατο καὶ ἐνεκλείσθη στὶς φυλακὲς τοῦ Ἰτζεδὶν στὴ Κρήτη, ἀποφυλακισθεὶς μετὰ τὶς ἐκλογὲς τοῦ Νοεμβρίου 1920.

Στὶς ἐκλογὲς τοῦ 1929 ἐξελέγη γερουσιαστὴς Ἀττικοβοιωτίας, πλὴν ὅμως παρητήθη, γιατὶ ἐξελέγη γιὰ τετάρτη φορὰ δήμαρχος Ἀθηναίων. Τέλος, ἀπὸ τὸ 1934 ἀπεσύρθη ὁριστικὰ τῆς πολιτικῆς. Ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς δραστηριωτέρους καὶ πλέον ἐπιτυχόντας δημάρχους τῶν Ἀθηνῶν.

Μέρλιν.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας 9, ἀπέναντι στὸν «Ἐθνικὸ Κῆπο». Ἔλαβε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν συνωνύμου, ἀγγλικῆς καταγωγῆς, οἰκογενείας, ἡ ὁποία ἐξελληνίσθη καὶ πολλὰ μέλη της ἔπεσαν κατὰ τὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821.

Μέρμηγκα Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀριστοτέλους 135, κοντὰ στὴ πλατεῖα «Βικτωρίας» ἢ «Κυριακοῦ».

Ὁ Κωνσταντῖνος Μέρμηγκας, καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν (1917), γεννήθηκε τὸ 1874 στὸν Κάμπο τῆς Οἰτύλου. Ἐκλεγεὶς βουλευτὴς Λακωνίας τὸ 1911, ὡρίσθη μέλος τῆς συνταγματικῆς ἐπιτροπῆς. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πολυγραφωτέρων καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς. Ὑποδειχθεὶς ὡς γερουσιαστὴς ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ συλλόγου ἐπιστημόνων λογοτεχνῶν καὶ καλλιτεχνῶν, παρεκάθησε στὸ Βον νομοθετικὸ σῶμα ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1932 μέχρι τῆς καταργήσεως τῆς Γερουσίας (1 Ἀπριλίου 1935). Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1941, διωρίσθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν δήμαρχος Ἀθηναίων, μετὰ τρίμηνον ὅμως παρητήθη. Ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1942.

Μέρμπακα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πόντου 5, ἀπέναντι στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ μαιευτηρίου «Ἀλεξάνδρα».

Ὁ Μέρμπακας (σήμερα «Ἁγία Τριάς»), κωμόπολις τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας, εἶναι ἕδρα ὁμωνύμου κοινότητος καὶ ἔχει περὶ τοὺς 1200 κατοίκους. Στὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς οἱ Ἰταλοὶ ἐπροξένησαν πολλὲς ζημίες στὰ κτίσματά της.

Μερόπης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μύλων 89, κοντὰ στὸν Ἅγιο Τρύφωνα τῆς Ἀκαδημίας Πλάτωνος.

Ἡ Μερόπη, κόρη τοῦ Κυψέλου, ὑπανδρεύθη τὸν βασιλέα τῆς Μεσσηνίας Κρεσφόντη, τὸν ὁποῖον, μαζὶ μὲ τὸν πρωτότοκο γυιό του, ἐφόνευσεν ὁ Πολυφρόντης, ὁ ὁποῖος μετὰ ὑπεχρέωσε τὴν Μερόπη νὰ τὸν ὑπανδρευθῇ, γιὰ νὰ σφετερισθῇ τὸν θρόνο τῆς Μεσσηνίας. Ἀπὸ τὸν ἀκούσιον αὐτὸν δεσμό της, τὴν ἀπελευθέρωσεν ὁ νεώτερος ἀπὸ τὸν Κρεσφόντη, γυιὸς της Αἴπυτος, ὁ ὁποῖος καὶ ἐφόνευσε τὸν Πολυφρόντη. Τὸν σχετικὸ μύθο ἐπραγματεύθηκε στὴν ἀρχαιότητα ὁ Εὐριπίδης καὶ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους ὁ Βερναρδάκης, ὁ Βολταῖρος, ὁ Μαφφεῖ καὶ ὁ Γκόττερ.

Μερσίνης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἐϋνάρδου 35, κοντὰ στὸ Ι.Κ.Α. τῆς ὁδοῦ Λιοσίων.

Ἡ Μερσίνα, παράλιος πόλις τῆς Τουρκίας, στὸν μυχὸ τοῦ ὁμωνύμου ὅρμου τοῦ κόλπου τῆς Ἀλεξανδρέττας, εἶναι ἐπίνειο τῆς Ταρσοῦ. Πρωτεύουσα ὁμωνύμου νομοῦ, ἐκτίσθη τὸ 1832 στὴ θέσι τοῦ ἀρχαίου Ζεφυρίου καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομά της ἀπὸ τὰ πολλὰ μύρτα ποὺ φύονται ἐκεῖ. Σήμερα ἔχει περὶ τὶς 46 χιλιάδες κατοίκους. Πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν (1922) διέμενον ἐκεῖ περὶ τὶς 3 χιλιάδες Ἕλληνες. Τὸ λιμάνι τῆς Μερσίνης εἶναι τὸ τρίτο στὴ σειρὰ κινήσεως, στὴν Τουρκία, μετὰ τὴν Κωνσταντινούπολι καὶ τὴν Σμύρνη. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Μεσογείων.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας 114 (Ἱπποκράτειον νοσοκομεῖον) καὶ συνεχίζεται στοὺς συνοικισμοὺς Ἑλληνορώσων, Χολαργοῦ κ.λ.).

Ἔλαβε τὴν ὀνομασία αὐτή, ἐπειδὴ ὁδηγεῖ στὸ ὁμώνυμο πεδινὸ τμῆμα τῶν

Ἀθηνῶν ποὺ εὑρίσκεται ἀνατολικὰ τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ νοτίως τοῦ Πεντελικοῦ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Μεσολογγίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κωλέττη 6, στὰ «Ἐξάρχεια».

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴ γνωστὴ «Ἱερὰ πόλι», τὴν πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας. Ἐκτίσθη ἐπὶ τριῶν νησιδίων, τὰ ὁποῖα ἡνώθησαν μὲ ἐπιχώσεις καὶ ἔδωσαν στὴν ἔκτασι τῆς πόλεως τὸ σχῆμα χερσονήσου.

Ὁ δῆμος Μεσολογγίου, ἀπὸ τοὺς πρώτους ἑλληνικοὺς δήμους, συνεστήθη τὸ 1835 καὶ ἀπὸ τοῦ 1937 φέρει τὸν τίτλο : Δῆμος τῆς ἱερᾶς πόλεως Μεσολογγίου. Ἡ ἱστορία τοῦ Μεσολογγίου καὶ οἱ ἀγῶνες τῶν κατοίκων του κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἐπαναστάσεως, καταλαμβάνουν σημαντικὲς σελίδες τῆς νεωτέρας ἱστορίας τῆς πατρίδος μας. Σήμερα τὸ Μεσολόγγιον ἔχει περὶ τὶς 12 χιλιάδες κατοίκους. Ἡ ἐπωνυμία του προέρχεται, κατὰ μὲν τὸν Σ. Τρικούπην ἐκ τοῦ μέσον - λόγγος, κατὰ δὲ τὴν ὀρθότερη ἐτυμολογία ἐκ τοῦ δαλματικοῦ Messo langi (λιμνοχώρι). (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια καὶ συνοικισμοὺς τῶν Ἀθηνῶν).

Μεσσαπίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βαρνοῦντος, κοντὰ στὴ πλατεῖα «Φιλοπάππου».

Μεσσάπιον, εἶναι τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ στὴν Β.Α. Μακεδονία εὑρισκομένου ὄρους Βλαχίτζα.

Μεσσηνίας.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Κηφισίας, ἔναντι τοῦ ἀριθμοῦ 191, κοντὰ στὴ στάσι «Ἁγίας Τριάς».

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴ γνωστὴ χερσόνησο τῆς Πελοποννήσου, μιᾶς τῶν τριῶν ποὺ σχηματίζονται πρὸς νότον. (Οἱ ἄλλες εἶναι : ἡ τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς μὲ τὸν Μαλέα καὶ τῆς Μάνης μὲ τὸ Ταίναρο).

Ὁ νομὸς τῆς Μεσσηνίας, ἕνας τῶν ἑπτὰ τῆς Πελοποννήσου, καταλαμβάνει τὸ Ν.Δ. τμῆμα αὐτῆς καὶ ἔχει ἔκτασι μὲν 2928 τετρ. χιλ. πληθυσμὸ δὲ περίπου 212 χιλιάδες κατοίκους. Πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ εἶναι ἡ Καλαμάτα.

Μεσωγίδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Οὐσακίου 16, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων Νέας Ἑλβετίας.

Ἡ Μεσωγίς, ὄρος τῆς Μ. Ἀσίας στὴν Ἰωνία, χαρακτηρίζεται γιὰ τὶς ἀπότομες καὶ δασώδεις κλιτῦς του καὶ τὶς βαθύτατες χαράδρες. Κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν τοῦ 1919 - 1920, ἡ Μεσωγὶς ἔγινε θέατρο συμπλοκῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἀτάκτων Ζεϊμπέκηδων, ποὺ παρηνώχλουν τὶς ἑλληνικὲς ἐφοδιοπομπές.

Μεταγένους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θέωνος 18, πίσω ἀπὸ τὶς δικαστικὲς φυλακὲς τῆς ὁδοῦ Βουλιαγμένης.

Ὁ Μεταγένης, ἀρχαῖος Ἕλλην ἀρχιτέκτων, γυιὸς τοῦ ἀρχιτέκτονος Χερσίφρονος, κατήγετο ἀπὸ τὴν Κνωσὸ τῆς Κρήτης καὶ ἤκμασε κατὰ τὸν 6ον π.Χ. αἰῶνα. Ὁ Μεταγένης ὑπῆρξε συνεργάτης καὶ διάδοχος τοῦ πατρός του στὴν οἰκοδόμησι τοῦ ἀρχαιοτέρου Ἀρτεμισίου στὴν Ἔφεσο.

Μεταμορφώσεως.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁμώνυμη ἐκκλησία τοῦ ὁμωνύμου συνοικισμοῦ καὶ τελειώνει κοντὰ στὴν ἐκκλησία τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Ἔλαβε τὴν ὀνομασία αὐτή, ἐπειδὴ ὁδηγεῖ στὴν ὁμώνυμη συνοικία, ὅπου

ὑπάρχει καὶ ὁμώνυμος ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Καλαμάκι καὶ στὴ Καλλιθέα).

Μεταξᾶ Ἀνδρέου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους 68, στὴ πλατεῖα «Ἐξάρχεια».

Ὁ Ἀνδρέας Μεταξᾶς, γυιὸς τοῦ Πέτρου Μεταξᾶ, τῆς γνωστῆς Κεφαλληνιακῆς οἰκογενείας, γεννήθηκε στὸ Ἀργοστόλι τὸ 1790. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἐπαναστάσεως, μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφό του Ἀναστάσιο καὶ τὸν ἐξάδελφό του Κωνσταντῖνο, προσέφερε πολύτιμες ὑπηρεσίες. Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1826 διωρίσθη ὑπουργὸς τοῦ Πολέμου καὶ ἀργότερα πληρεξούσιος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ Ἄργους καὶ μέλος τοῦ Νομοτελεστικοῦ. Διετέλεσε κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα προϊστάμενος τοῦ Φροντιστηρίου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἔκτακτος ἐπίτροπος τῆς Πελοποννήσου, μέλος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ὄθωνος, νομάρχης Λακωνίας, σύμβουλος Ἐπικρατείας (1835), ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν (1841), πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν (1843), ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν (1844), γερουσιαστὴς (1846 - 1847), βουλευτὴς Ἀττικῆς (1850 - 1859), προήχθη σὲ Ἀντιστράτηγο (1850), πρόεδρος τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας καὶ ἄλλων φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων. Ὑπῆρξε γενναῖος, εἰλικρινής, φιλόπατρις καὶ χαρακτὴρ ἀκέραιος. Ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1860.

Μεταξᾶ Ἰωάννου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Βουλιαγμένης 172, στὴ «Δάφνη».

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, Ἕλλην στρατιωτικὸς καὶ πολιτικός, γόνος τοῦ Κεφαλληνιακοῦ κλάδου τῶν Ἀντζουλακάτων τῆς παλαιᾶς βυζαντινῆς οἰκογενείας τῶν Μεταξᾶ, γεννήθηκε στὴν Ἰθάκη τὸ 1871. Κατὰ τὸν Βον βαλκανικὸ πόλεμο διετέλεσε διευθυντὴς τοῦ γραφείου ἐπιχειρήσεων καὶ τὸ 1915 ἀρχηγὸς Γ.Ε.Σ. Τὸ 1921 ἵδρυσε τὸ «Κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων». Στὶς ἐκλογὲς τοῦ 1926 ἀνέδειξε 54 βουλευτὰς καὶ ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας στὴν οἰκουμενικὴ κυβέρνησι (1926—1928). Τὸν Μάρτιο τοῦ 1936 μετέσχε τῆς κυβερνήσεως Δεμερτζῆ ὡς ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν καὶ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ ἰδίου χρόνου, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Δεμερτζῆ, ἀνέλαβε τὴν πρωθυπουργία. Τὴν 4ην Αὐγούστου, κατόπιν συνεννοήσεώς του μὲ τὸν τότε βασιλέα Γεώργιον Β΄, ἐκήρυξε δικτατορία, μὲ τὴν ὁποίαν ἀνέστειλε τὶς περὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεροτυπίας διατάξεις τοῦ Συντάγματος, προέβη στὴν διάλυσι τῆς Γ΄ ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς καὶ ἐπέβαλε τὸν στρατιωτικὸ νόμο. Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 ἀπέρριψε τὸ ἰταλικὸν τελεσίγραφον, ὅπως τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα καταλάβουν στρατηγικὲς θέσεις στὴν Ἑλλάδα. Μὲ τὴν ἀπόφασί του αὐτή, ἡ Ἑλλὰς εἰσῆλθε στὸ Βον παγκόσμιο πόλεμο, στὸ πλευρὸ τῶν συμμάχων. Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὴν 29ην Ἰανουαρίου 1941.

Μεταξᾶ Νεοφύτου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 45, συνέχεια τῆς ὁδοῦ Ἠπείρου.

Ὁ Νεόφυτος Μεταξᾶς, λόγιος ἱεράρχης καὶ ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1762. Ἀπὸ τοῦ 1803 διετέλεσε διαδοχικὰ ἐπίσκοπος Ἀταλάντης, Θερμοπυλῶν, Πάρου, Νάξου καὶ Ἀττικῆς, τέλος δὲ τὸ 1850 μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Κατὰ τὸν Ἀγῶνα μετέσχε τῆς Γερουσίας τῆς Α. Στερεᾶς, τῶν διαφόρων Ἐθνοσυνελεύσεων καὶ διετέλεσε πρόεδρος τοῦ δικαστικοῦ σώματος στὴν Στερεὰ Ἑλλάδα.

(Συνεχίζεται)

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α΄ κ. Δημήτριον Ὑφαντῆν, διότι, ὡς διοικητὴς τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, κατηύθυνε μετὰ δραστηριότητος καὶ ἐπιδεξιότητος καὶ καθωδήγησε τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ σύλληψις τὴν 10-11-1964 σπείρας λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν τῶν Γεωργακάκου Παναγιώτου, Δημητρίου Ἀθανασίου κλπ., εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων κατεσχέθη ποσότης 160 χιλιογράμμων ἰνδικῆς καννάβεως, ἀνακοπείσης οὕτω τῆς ἐπικινδύνου κατὰ τῆς κοινωνίας δράσεως τῶν ἐν λόγω κακοποιῶν. Ἡ τοιαύτη ἐπιτυχία ἐσχολιάσθη εὐμενέστατα καὶ διὰ τοῦ τύπου, συντελέσασα εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ γοήτρου τῆς Ὑπηρεσίας.

—Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβή εἰς τούς: 1) Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς Β΄ κ.κ. Δ. Κρίνταν καὶ Π. Θᾶνον, 2) Ἀστυνόμον Β΄ κ. Δ. Καραγιαννόπουλον, 3) Ὑπαστυνόμους Α΄ κ.κ. Α. Ματσάγκαν, Χ. Κολώνιαν καὶ Ὑπαστυνόμον Β΄ κ. Α. Παπαϊωάννου καὶ 4) Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Ε. Ποῦλον, διότι ἅπαντες καὶ ἕκαστος ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων του, ἐργασθέντες ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιμελῶς κατεστρωμένου σχεδίου καὶ ἀναπτύξαντες ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, ἐπαινετὴν φιλοπονίαν, μεθοδικότητα ἐνεργείας καὶ ὑποβληθέντες προθύμως εἰς κοπώσεις πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν κατὰ τὴν 10-11-1964 τῆς προαναφερθείσης σπείρας λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν. Οὕτω ἀνεκόπη ἡ ἐπικίνδυνος κατὰ τῆς κοινωνίας δρᾶσις τῶν ἐν λόγω κακοποιῶν, ἡ τοιαύτη δὲ ἐπιτυχία ἐσχολιάσθη εὐμενέστατα καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ γοήτρου τῆς Ὑπηρεσίας.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, ἐξεφράσθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εὐαρέσκεια καὶ ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ ὡς ἀκολούθως: 1) Ἀρχιφύλακα κ. Ν. Κουντοπύργιαν, 2) Ἀστυφύλακας κ.κ. Κ. Κυριακάκην, Α. Ποταμιᾶν, Δ. Κοπελιᾶν καὶ Γ. Γεωργάκον, 3) Ὑπαρχιφύλακα κ. Χ. Σαγώναν καὶ 4) Ἀστυφύλακας κ.κ. Π. Οἰκονομάκον, Σ. Ἀνδριόπουλον, Ν. Πέππαν, Ι. Βλάχον, Κ. Σικόλαν, Σ. Λούναζην, Ε. Ἀναστασάκην, Α. Βεργῆν καὶ Δ. Ἀθανασίου.

—Δι' ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐπηνέθησαν οἱ Ἀστυνόμος Β΄ κ. Κ. Γιαννημάρας, Ὑπαστυνόμοι Α΄ κ.κ. Λ. Καρυώτης, Γ. Λάππας καὶ Γ. Δρακόπουλος καὶ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Ν. Παπακωνσταντίνου, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Διαρρηκτῶν, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ προθυμίας, ἐπέτυχον τὴν ἐξιχνίασιν διαπραχθεισῶν κλοπῶν ὑπὸ τῆς ἐπικινδύνου σπείρας τῶν Θ. Μπαρδῆ, Γ. Σταμίρη καὶ Α. Τσολομίτη.

—Ὁμοίως, δι' ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Β. Καρβελᾶν, διότι οὗτος, ὁδηγὸς τυγχάνων περιπολικοῦ αὐτοκινήτου τῆς Ἀμέσου Δράσεως, τὴν νύκτα τῆς 28-10-1964, προέβη μετ' ἄλλων συναδέλφων του εἰς δραματικὴν καταδίωξιν κλεπτῶν αὐτοκινήτων, τῶν ὁποίων ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις καὶ οὕτω προεκλήθησαν κολακευτικὰ σχόλια διὰ τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Ὁμοίως, δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τούς: Ἀστυνόμον Β΄ κ. Κ. Γιαννημάραν, Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Λ. Καρυώτην, Ἀστυφύλακας κ.κ. Δ. Σγουρὸν καὶ Β. Δράλαν, διότι οἱ μὲν δύο πρῶτοι ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, μεθοδικότητος, προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας, πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν ἐξιχνίασιν ἁπασῶν τῶν ὑπὸ τῶν

κακοποιῶν Ι. Καλκάνη, Α. Παπακυριαζῆ καὶ Σ. Τσατσαριώνη διαπραχθεισῶν κλοπῶν, οἱ δὲ δύο ἐπόμενοι, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τῶν προϊσταμένων των, ἀναπτύξαντες ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, μεθοδικότητα καὶ πρωτοβουλίαν, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων κακοποιῶν Παπακυριαζῆ καὶ Τσατσαριώνη καὶ οὕτω συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τούτων διαπραχθεισῶν κλοπῶν διὰ ρήξεως καταστημάτων.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ

—Παρητήθησαν ἐκ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Γ. Πλάκας, Π. Σπυριδάκης, Π. Καλούσης, Ν. Παπαδημητρίου, Ν. Γεωργακόπουλος καὶ Α. Νάκας.

—Διεγράφησαν τῆς δυνάμεως τῶν προσθέτων Ἀστυφυλάκων, τῇ αἰτήσει των, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Γ. Στρωματιᾶς καὶ Δ. Δαβέττας.

***

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ

—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διωρίσθησαν ὡς μαθητευόμενοι Ἀστυφύλακες, οἱ κάτωθι 91 δόκιμοι Ἀστυφύλακες τοῦ 215ου ἐκπαιδευτικοῦ τμήματος τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων, κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, τοῦ διορισμοῦ των λογιζομένου ἀπὸ 20-3-1965, καθ' ἣν ὁρκισθέντες, ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν:

1) Γεώργιος Τούμπας, 2) Ἀπόστολος Κοκκόρης, 3) Γεώργιος Σκόνδρας, 4) Κων/νος Φιλιππάκης, 5) Ἀλέξανδρος Ξανθόπουλος, 6) Παναγιώτης Μαδοῦρος, 7) Κων/νος Μαρλάντης, 8) Γεώργιος Παπαδημητρόπουλος, 9) Χρῆστος Ἀντωνάκης, 10) Νικόλαος Γαλάνης, 11) Ἰωάννης Δουλαμῆς, 12) Ἐμμανουὴλ Κακουράκης, 13) Σωτήριος Ἡλιόπουλος, 14) Νικηφόρος Ράπτης, 15) Κων/νος Πολύζος, 16) Χαράλαμπος Πουμπουλίδης, 17) Βασίλειος Σπηλιόπουλος, 18) Στυλιανὸς Ἀγγελάκης, 19) Γεώργιος Ἀβράμης, 20) Ἀναστάσιος Καρυπίδης, 21) Χρῆστος Τριαντάφυλλος, 22) Παῦλος Μοναστηριώτης, 23) Δημήτριος Παπαϊορδανίδης, 24) Γεώργιος Κουμεντάκος, 25) Ἀνδρέας Μπισμπίκης, 26) Σπυρίδων Λουκόπουλος, 27) Ἰωάννης Δημητρόπουλος, 28) Νικόλαος Κωστόπουλος, 29) Κων/νος Ἀράχωβας, 30) Λεωνίδας Πνευματικάκης, 31) Γεώργιος Ἀναστασάκης, 32) Ἰωάννης Ἀλπέτζος, 33) Θεμιστοκλῆς Ἀρνοκοῦρος, 34) Χρῆστος Τζέμος, 35) Σπυρίδων Ρέμπελος, 36) Χαράλαμπος Γαρδέλης, 37) Χρῆστος Χαχαλός, 38) Κων/νος Πιτσογιάννης, 39) Δημήτριος Βαρελᾶς, 40) Ἐλευθέριος Πάνης, 41) Κων/νος Τσιώρης, 42) Ἀντώνιος Ροῦσσος, 43) Ἀπόστολος Καράλης, 44) Κων/νος Ἀντωνίου, 45) Ἠλίας Παναγάκος, 46) Νικόλαος Καλογερόπουλος, 47) Γεώργιος Κεμπαπίδης, 48) Δημήτριος Καραγκούνης ἢ Χαλβατζῆς, 49) Ἰωάννης Παπαευθυμίου, 50) Γεράσιμος Ἀδάμος, 51) Κων/νος Ἀκριβόπουλος, 52) Σταῦρος Τρευλάκης, 53) Νικόλαος Παπαδόπουλος, 54) Παναγιώτης Τσιακουμάκης, 55) Ἀθανάσιος Καραχάλιος, 56) Ἀθανάσιος Γκούντης, 57) Ἀνδρέας Παπανικολάου, 58) Στέφανος Θεοχαρίδης, 59) Βασίλειος Κώης, 60) Γεώργιος Μητσόπουλος, 61) Στέφανος Ἀγγελῆς, 62) Κων/νος Λιάσσης, 63) Γεώργιος Μπολίκας, 64) Παναγιώτης Κουρέας, 65) Ἀργύριος Ντανάκος, 66) Γεώργιος Μαυροματάκης, 67) Σωτήριος Κουλούρης, 68) Γεώργιος Σακελλαρόπουλος, 69) Σταυρογεράσιμος Λαχανᾶς, 70) Βησσαρίων Κοντούρης, 71) Γεώργιος Μεταλληνός, 72) Σταῦρος Χριστοδουλόπουλος, 73) Νικόλαος Παναγούλιας, 74) Δημήτριος Ζηλεμένος, 75) Ἀθανάσιος Ναλμπάνης, 76) Νικόλαος Λάϊος, 77) Νικηφόρος Ζανδές, 78) Γεώργιος Ἀμάραντος, 79) Ἀνδρέας Σταματόπουλος, 80) Σταῦρος Διαλεκτάκος, 81) Παῦλος

Βαλερτζάκης, 82) Παναγιώτης Διλμπέρης, 83) Γεώργιος Καμπανάκης, 84) Χρῆστος Μποτσαράκος, 85) Δημήτριος Καραγιάννης, 86) Ἐμμανουὴλ Κοτσυφάκης, 87) Γεώργιος Παπαϊωάννου, 88) Δημήτριος Λουτσέτης, 89) Παναγιώτης Κοντράρος, 90) Κων/νος Βαρδάκης καὶ 91) Ἐλεήμων Μεριανός.

***

ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Τὴν 31-3-1965 καὶ ὥραν 10.30', ἐν τῷ χώρῳ τοῦ Βασιλικοῦ Ἰνστιτούτου (κτῆμα Συγγροῦ) εἰς Ἀμαρούσιον, ἐπὶ τῆς διαδρομῆς ἀνωμάλου δρόμου, διεξήχθη τὸ 10ον πρωτάθλημα ἀνωμάλου δρόμου Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐν τῷ πλαισίῳ Α.Σ.Ε.Α.Ε.Δ.

Τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἀγῶνος εἶχεν ἀναλάβει, συνεπείᾳ ἀποφάσεως τῆς XI ὁλομελείας Α.Σ.Ε.Α.Ε.Δ., τὸ Σῶμα τῆς Ε.Β. Χωροφυλακῆς.

Τὴν ἀθλητικὴν ταύτην ἐκδήλωσιν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὅστις ἐκήρυξε καὶ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος, παρέστη δ' ἐπίσης καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Στέφανος Μανέττας.

Τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπέτυχε καὶ ἐφέτος περιφανεῖς νίκας διὰ τῶν ἐξαιρέτων ἀθλητῶν του, οἵτινες κατέλαβον τὰς πρώτας ἀτομικὰς καὶ ὁμαδικὰς θέσεις.

Τὰ ἐπὶ μέρους ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς κατωτέρω:

Ἀτομικὴ ἐπίδοσις:

1ος	Ἀστυφύλαξ	Μεσημέρτσης Γεώργιος	εἰς χρόνον 18' 15'' 8/10	(νέον πανελ. ρεκὸρ)
2ος	»	Μανίκας Ἰωάννης	18' 52''	
5ος	Δοκ. Ἀστ.	Παύλου Εὐάγγελος	19' 15''	
7ος	» »	Παπακωνσταντίνου Ι.	19' 39''	
14ος	Ἀστυφύλαξ	Κατσαρῆς Σπυρίδων	20' 36''	
16ος	»	Ζέππος Νικόλαος	20' 52''	
18ος	»	Χαριλόγης Γεώργιος	21' 11''	
77ος	»	Πολίτης Ἀριστ.		

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀθλητῶν, οἱ πέντε πρῶτοι κατὰ σειρὰν ἀπετέλουν τὴν ὁμάδα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ οἱ ἕτεροι τρεῖς ἦσαν ἀναπληρωματικοί.

Ὁμαδικὴ ἐπίδοσις:

1η	Ὁμὰς	Ἀστυνομίας Πόλεων	Βαθμοὶ	29
2α	»	Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς	»	55
3η	»	Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας	»	71
4η	»	Λιμενικοῦ Σώματος	»	80
5η	»	Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ	»	96
6η	»	Στρατοῦ	»	103

Ἡ ὀργάνωσις ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας, αἱ ἐπιτευχθεῖσαι ἐπιδόσεις ἱκανοποιητικαί, ὁ χρόνος δὲ τὸν ὁποῖον ἐπέτυχεν ἀνέτως ὁ ἀθλητὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Γεώργιος Μεσημέρτσης, ἀποτελεῖ καὶ νέαν ἐπίδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας μὲ βελτίωσιν κατὰ 2'.

Εἰς τοὺς νικητὰς ἀπενεμήθη κύπελλον μετὰ διπλώματος καὶ μεταλλίου χρυσοῦ εἰς τὸν Αον καὶ διπλώματος μετὰ μεταλλίων ἀργυροῦ καὶ χαλκοῦ εἰς τοὺς Βον καὶ Γον ἀντιστοίχως.

Ἐπίσης εἰς τὴν Α' ὁμάδα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἥτις ἀνεδείχθη πρωταθλήτρια Ε.Δ. καὶ Σ.Α. κατὰ τὸ 1965, ἀπενεμήθη κύπελλον μετὰ διπλώματος καὶ μεταλλίου χρυσοῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀγῶνος, τοὺς νικητὰς ἀθλητὰς τῆς Ἀστυνομίας ἐδεξιώθη ἐν τῷ γραφείῳ του ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος καὶ οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Δημήτριος Ὑφαντῆς καὶ Στέφανος Μανέττας. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς συνεχάρη τὰ μέλη τῆς Ἀστυνομικῆς Ὁμάδος καὶ ηὐχαρίστησεν ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος διὰ τὴν προσπάθειαν, ἣν κατέβαλον καὶ ἐπέτυχον νὰ τιμήσωσι καὶ προβάλωσι τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.

Β. ΚΡΥΟΣ
Ἀστυνόμος Α΄

ΠΕΝΘΗ

Κωνσταντῖνος Ἀλεξίου

Τὴν 28-3-1965, ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ὁ Ἀστυνόμος Α΄ Κωνσταντῖνος Ἀλεξίου. Τὴν κηδείαν του, ἥτις ἐγένετο τὴν ἑπομένην ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Χαλανδρίου, παρηκολούθησαν ἐπίλεκτα μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ἀντιπροσωπεῖαι ἀστυνομικῶν καὶ πολλοὶ ἐν συντάξει ἀστυνομικοί. Ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀπεχαιρέτισε τὸν μεταστάντα ὁ διοικητὴς τοῦ ΙΔ΄ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, Ἀστυνόμος Α΄ κ. Παπαπαναγιώτου, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἐν γένει προσωπικότητα τούτου καὶ ἐτόνισε τὰς πολλαπλᾶς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ὁ ἀείμνηστος Ἀστυνόμος προσέφερεν εἰς τὴν κοινωνίαν ὡς ἀστυνομικὸς λειτουργός.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἀλεξίου ἐγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Ἁγία Ἄννα Εὐβοίας τὸ ἔτος 1908. Τὸ 1934 κατετάγη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων ὡς ἀστυφύλαξ καὶ ἔκτοτε προήχθη: τὴν 12-3-1943 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Β΄, τὴν 31-12-1947 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄, τὴν 12-8-1952 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β΄ καὶ τὴν 9-1-1964 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α΄. Ὡς ἀστυνομικὸς καὶ ὡς ἄνθρωπος διεκρίνετο διὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν εὐψυχίαν του, διὰ τὰς πρωτοβουλίας τὰς ὁποίας ἀνέπτυσσε, διὰ τὸ ἐξαίρετον ἦθος καὶ τὸν χαρακτῆρα του, διὰ τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὰ εὐγενῆ ἰδεώδη τοῦ ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ. Ὑπηρέτησεν ἀλληλοδιαδόχως εἰς διαφόρους ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐσχάτως εἰς τὴν Γ.Δ.Π.Π. Χώρας, πάντοτε δὲ ὑπερηγαπᾶτο ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων του καὶ ἐξετιμᾶτο ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων του, τόσον διὰ τὰ ἠθικά του προσόντα, ὅσον καὶ τὴν ἐν γένει προσωπικότητά του.

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», ἐκφράζοντα τὴν ἀστυνομικὴν πραγματικότητα, πενθοῦν τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Ἀστυνόμου Α΄ Κωνσταντίνου Ἀλεξίου καὶ συμμετέχουν εἰς τὸ βαθύτατον πένθος τῶν οἰκείων του, εἰς τοὺς ὁποίους εὔχονται τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν. Ἂς ἀναπαύσῃ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἀπελθόντα ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ ἂς εἶναι ἐλαφρὸν τὸ χῶμα ποὺ τὸν ἐκάλυψε.

Αἰωνία του ἡ μνήμη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Συμβολὴ εἰς τὴν συμπαράστασιν τῆς κοινωνίας εἰς τὸ ἔργον τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια καὶ τέλος) 337

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ὁ κινηματογράφος καὶ ἡ τηλεόρασις, ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου..... 339

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Πῶς σκοτώθηκε ὁ σωφὲρ στὸ Μοσχᾶτο, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπ. Λεωτσάκου (συνέχεια) 342

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μερικαὶ ἐφαρμογαὶ τῆς φωτογραφίας εἰς τὴν διερεύνησιν τοῦ ἐγκλήματος, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 347

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις τῆς διεθνοῦς σατανικῆς σπείρας Krafter, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη (συνέχεια καὶ τέλος)..... 349

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια)..... 354

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ προσοχὴ στὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεως, ὑπὸ τοῦ κ. Θεμιστοκλέους Θεοδωροπούλου (συνέχεια)..... 358

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΝΟΥΒΕΛΛΑ

Φάκελλος «Μ.Σ. 389.506», ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 361

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 365

Δύο λαμπρὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη..... 367

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Μαρτίου 1965 371

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερο Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α..... 374

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια)..... 377

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 381

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30' μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.